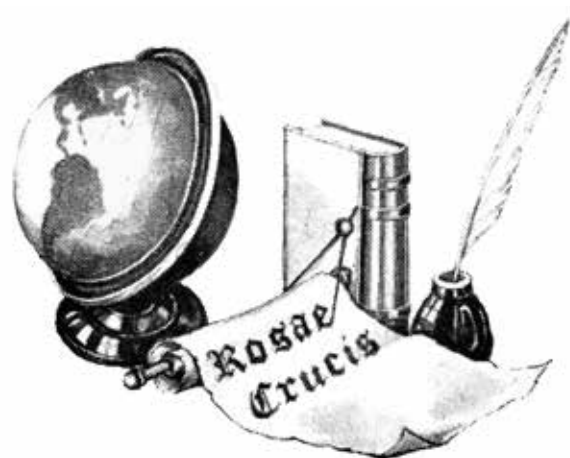

LIBER
LUCIS
VALON KIRJA

Mystikoilla, erityisesti ruusuristiläisillä, on selkeä ja tarkka käsitys siitä, mitä "Sisäinen Valo" tarkoittaa. Heille se tarkoittaa valaistumisen, sisäisen jumalallisen viisauden kehittymistä, joka johdattaa, ohjaa ja antaa tietoa inspiraatioiden kautta. Tämä Sisäinen Valo vastaa kysymyksiimme, kun harmonisoidumme sen ja ympäröivän henkisen ilmapiirin kanssa sanktumissamme, kirkossamme, moskeijassamme, synagoogassamme tai temppelissämme.

- RUUSURISTIN VELJESKUNNAN ARKISTO

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

LIBER LUCIS

Sinetöity 20. Elokuu 2023

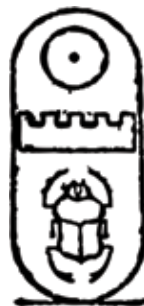
Julkaistavaksi talvipäivän
seisauksena – 22.12.2023

R+C Vuosi 3376, aurinko Kauriissa

Tekijänoikeus ©2023 Muinaisen ja Mystisen
Ruusuristin Veljeskunnan Korkein Suurloosi

Kaikki oikeudet pidätetään. Mitään tämän julkaisun osaa ei saa jäljentää, levittää, näyttää tai lähettää missään muodossa tai millään tavalla, mukaan lukien sähköiset versiot, ilman Muinaisen ja Mystisen Ruusuristin Veljeskunnan Korkeimman Suurloosin kirjallista lupaa. Tämä julkaisu on tarkoitettu vain henkilökohtaiseen, yksityiseen käyttöön, sellaisenaan, ilman takuuta, eikä sitä saa käyttää mihinkään kaupalliseen tarkoitukseen

R+C 3376 Valon juhla
Ensimmäinen painos

www.amorc.org
www.amorc.fi

Kaikki uskonnot, kaikki laulavat samaa laulua. Niiden erot ovat vain harhaa ja turhamaisuutta. Auringonvalo näyttää hieman erilaiselta tuolla seinällä ja paljon erilaiselta tällä toisella, mutta se on silti yksi valo.

- JALĀL AD-DĪN RUMI

Niin huomaattehan, että me emme käy kauppaa kullan, hopean, jalokivien, silkin, mausteiden tai minkään muun tavarän tähden; vaan ainoastaan Jumalan ensimmäisen luodun [manifestaatiolle], joka oli valoa; saadakseen valoa, sanon minä, kaikkien maailman osien kasvua.

- SIR FRANCIS BACON

Emme voi elää maailmassa, joka ei ole omamme, maailmassa, jonka muut tulkitsevat meille. Tulkittu maailma ei ole koti. Osa kauhistusta on ottaa takaisin käyttöön oma kuulomme, käyttää omaa ääntämme, nähdä oma valomme.

- HILDEGARD BINGENILÄINEN

Tao tuottaa ykseyden. Ykseys jakaantuu kahtia. Kaksi synnyttää kolme. Kolme tuottaa kaikkeuden. Kaikkeus kantaa Yiniä ja syleilee Yangia [valoa]. Yin ja Yang työskentelevät yhdessä luodakseen harmoniaa.

- TAO TE CHING

Siunattu olet Sinä, Herra, meidän Jumalamme, maailmankaikkeuden Kuningas, joka muodostat Valon ja luot pimeyden, joka teet rauhan ja luot kaiken. Siunattu olet Sinä, Herra, joka muodostat Valon.

- YOTZER OHR

Älylle välttämättömät totuudet tulivat jälleen hyväksytyiksi, kun sain takaisin luottamuksen niiden varmaan ja luotettavaan olemukseen. Tämä ei syntynyt järjestelmällisen todeksi osoittamisen voimalla tai hallitulla argumentoinnilla, vaan Valolla, joka Jumala, kaikkein korkein valoi rintaani.

- AL-GHAZÂLÎ

He kutsuvat häntä Indraksi, Mitraksi, Varunaksi, Agniksi tai auringon linnuksi Garumatiksi. Näkijät kutsuvat sitä, mikä on Yksi; he puhuvat Agnista, Yamasta, Mätarišvanista.

- ṚIGVEDA SAMHITĀ

Minä, totuudessa loistan ja asun valossa, joka on luotu. Minä joka olen tullut Jumalan kehosta. Olen yksi niistä sädehtivistä, jotka asuvat valossa.

- ANI:n POPYRUS

Valon tarina

Kautta ihmiskunnan historian eri alkuperää olevat ihmiset ovat havainneet yhteyden johonkin sanoin kuvaamattomaan, kaikkinaiseen, suureen, joka on kosmoksen alkuperäisen valon lähde, joka antaa sysäyksen elämän syntymiselle planeetalla ja pakottaa kaiken elämän kohti korkeinta ilmaisuaan ja jalostumistaan: rakkaus.

Siihen on liitetty monia nimiä. Se sädehtii ihmisten mielissä ja asettuu asumaan heidän sydämiinsä.

Jumalallinen äly ilmaisee itsensä iankaikkisten lakiensa kautta, joita yhteisesti voidaan nimittää ”Kosmiseksi”, jonka kautta kaikki inkarnoituneet sielut saavat kykynsä arvostaa elämää näkyvällä tasolla. Näiden lakien läpi loistaa Universaali Sielu, joka levittäytyy kaikkialle. Osana Jumalan [jumalallista] tahtoa ja viisautta se järjestää aineen tukemaan kehoja, jotka voivat vastaanottaa elämänhenkäyksen. Siten määrittelämätön Kosminen aines ilmentyy partikkeleiksi, jotka rakentuvat atomeiksi ja molekyyleiksi, jotka sitten muodostavat mineraali-, kasvi-, ja eläinkunnan, joiden kautta tietoisuus voi ilmestyä ja toteuttaa itseään.

Valo on ykseyttä, minkä yksilö tietoisuus suodattaa käsitteiksi ja havainnoiksi. Universaalinen Sielu loistaa kaikkien mieliin ja syytty niiden sydämiin, jotka syvästi inspiroituneina tuntevat olevansa Kosmisen viisauden ehdottomia palvelijoita ohjatakseen ihmiskuntaa pois ilmeisestä pimeydestä, joka nousee erillisyydestä jumalalliseen, takaisin suloiseen Jumalan rakkauden ympäröivään Valoon.

Ruusuristiläiset, määritellesään maailmankaikkeuden korkeimman älykkyyden, käyttävät ilmaisia ”Sydämemme Jumala, Ymmärryksemme Jumala”, koska jokaisella on yksilöllinen käsitys jumaluudesta, ja siten myöskään korkeimman tuntemisen aste ei voi olla sama kaikille. Kunniotettu, pyhä tuli, jota kuvataan mysteerikouluissa ja uskonnollisissa yhteisöissä, on kulkeutunut ajan virrassa tuoden liikutusta lukemattomien olevaisten sydämiin, jotka ovat palvelleet nöyrästi myöskin ihmiskuntaa, tarjoamalla aineellista, kulttuurista ja henkistä tukea.

Kokonaisia kirjastoja on kirjoitettu yrittäessä ilmaista ”Korkeimman” ilmaisematonta, sanoinkuvaamatonta ääntä. Ikuinen kaipuu Kosmisen yhteyteen peilautuu siitä päättymättömästä tarinasta, johon jokainen olento tuo oman elämäkokemuksensa: *Liber Lucis eli* Valon kirjaan.

Sisältö

Valon tarina	6
Johdanto	11
Osa 1 - Valon kunnioittaminen, viljeleminen ja suojeleminen	22
<i>Mietteitä luonnosta, taiteesta ja maasta</i>	
• Kosmogeneesi ja ensimmäinen valo	23
• Universaali Sielu ja ihmiskunta	25
• Valon mystiset viljelijät	29
• Kaunis ykseys	31
• Yhteisluovuus ihmiskunnan ja valon välillä	34
• Ihmissielun ja universaalien sielun ilmaisuja	36
• Kulttuuri Valon kunnioituksena	39
• Valon viljely	40
• Yhteyden muodostaminen Ikuisuuden Valoon	44
• Ikuisuuden havaitseminen jokapäiväisessä elämässä	46
• Seisominen rauhassa ikuisuuden mielikuvituksen kanssa	48
• Pyhän liekin varjelijat	52
• Sisäisen liekin sytyttäminen	53
• Jumalallisen Valon kantajat	54
• Tulen syvälinen merkitys	55
• Suojeluksen feminiininen luonne	57
• Mystikon liekki	58
• Vedenjakaja hetki	59
• Mystinen tietoisuus ja maapallomme hyvinvointi	61
• Kutsu kehittää henkisen ekologian kieltä	63
• Jalokivi kosmoksessa	64
• Maa henkisen evoluution taustana	66
• Tietoisuus kolmesta kosmisesta energiasta	69
Osa 2 - Ruusuristin vetoisuus ja veljeys	71
<i>Ruusuristin veljeskunnan mystinen ilmentyminen</i>	
• Näkymättömän veljeskunnan valo	72
• Ruusuristin Valon ilmoittaminen	73
• Valon jakaminen	74
• Alkuperäinen perinne	76
• Taikuudesta mystiikkaan	77
• Mystinen lähestymistapa	78
• Elitismistä osallistavaan	80
• Kutsu ihmiskunnalle jakaa jumalallinen valo	82
• Veljeys	83

• Jatkuva palvelu ihmiskunnalle	84
• Mystinen veljeys	85
• Universaali ihmisyhteisö	87
• Ruusuristiläiset opetukset nykypäivänä	87
• Rituaaliopiskelu elämäntapana	89
• Vihkimys rituaalin kautta	90
• Universaalien Sielun kuiskauksia	95

Osa 3 - Perinne, teknologia ja ihmissielu **105**

Valon löytäminen informaatioteknologian maailmasta

• Ihmisen näkymätön rakenne	106
• Valo-olennot - muinainen egyptiläinen näkökulma	107
• Valon esteet	109
• Perinteen valo	110
• Perinne ja tekniikka - Jälleennäkeminen	112
• Teknologian tuhoiset epäkohdat	113
• Informaatioteknologia supervalvontahirviönä	116
• Vetoisuus eettisestä teknologian käyttämisestä	117
• Muinainen teknologia ja perinteen viisaus	120
• Teknologian korkeampi käyttö	125
• Universaali Sielu ja yhteistyö: eettisen AI:n agentit	130
• Eettisen tekoälyn kehittämisen ensisijaisuus	133
• Keinotekoinen maailma kämmenelläsi	133
• Päivittäisten henkisten harjoitteiden vastapaino	139
• Syvempi tietämys	141
• Keinotekoisien sielun käsite	144
• Vaaroilta suojautumisesta ihmiskunnan valoon	145
• Valon jalous ja tarkoitus tekoälyn käyttämisessä	148
• Sisäinen luonto, kosminen luonto ja luonnollinen maailma	149
• Holistisen koulutuksen ja tieteen yhdistäminen	150
• Kilpailusta yhteistyöhön	151
• Ajan voittaminen	154
• Maailman kansalaiset - Uusi paradigma?	155
• Eläminen harmoniassa	158
• Ruusuristiläisen perinteen kestävä valo	160

Loppuajatuksset **162**

Jatkuva jumalallisen tarkoituksen etsintä: Mikä tekee meistä todella ihmisiä?

Päätös **166**

Tapaaminen...’ – *THE LIBER LUCIS DRAAMA*

Ruusuristoläiset ovat hindujen, brahmaanikoulujen, egyptiläisten, Samothraken mysteerien, Persian tietäjien, Etiopian gymnosofien, pythagoralaisten ja arabien seuraajia.

MICHAEL MAIERIN SILENTIUM POST CLAMORESISTA, 1617.

Johdanto

Tämä Valon kirja, *Liber Lucis*, on kirjoitettu sen muistolle, kun 400 vuotta sitten ruusuristiläiset ilmoitukset tehtiin julki Pariisiin seinillä elokuussa 1623. Esille ilmestyi kaksi pientä julistetta, jotka ilmoittivat ruusuristiläisten ”näkyvästä ja näkymättömästä” läsnäolosta. Tämä kiinnitti niiden huomion, jotka tunsivat sisäisen kutsun seurata ruusuristiläisten filosofien jalanjalkia.

Ilmoitus oli kenties kuin hiljainen hehkuva hiillos, joka putosi hellästi kaikkien niiden etsijöiden sydämiin, jotka olivat valmiita vastaanottamaan ruusuristiläisen polun ihanteiden lempeän Valon, sytyttäen parempaan maailmaan pyrkimisen pyhän liekin, joka perustuu universaalien periaatteiden syvempään ymmärrykseen.

Ruusuristiläisten veljien näkyvä ilmoitus kuitenkin luultavasti loukkasi niitä, joilla oli uskonnollisia dogmeja, varsinkin niitä ihmisiä, jotka joutuvat luomaan sotia. Eurooppaa tuolloin pyyhkäisseen uskonnollisen kriisin kuilu oli niin syvä, ettei mikään näyttänyt ylittävän ihmisten välisten tuhoavien erimielisyyksien sisäistä kulkutautia.

Valo on aina liitetty jumalalliseen luontoomme, jumalallisuuteen ja kaikkeen, mitä teemme pyhäksi maailmassamme. Se on tullut liitettyksi jumaluuden hyväntahtoisuuden tunteeseen, ja se edustaa laajemmin korkeinta hyvää. Monien muinaisten temppelien pyhäköissä pyhä tuli paloi pysyvästi, usein pimeydessä, missä se symboloi jumalallista tulta, joka on Jumalaisen Valon lähde.

Tätä korkeimman jumaluuden Valoa piti kunnioittaa syvästi, ja sen mystiset toimet herättivät syvää kunnioitusta.

Mystikot ovat antaneet Valolle erilaisia nimiä rukoustensa ja meditaatioidensa sisäisessä äänessä. Sitä pidetään keinona, jolla heidän sielunsa valaistuu. He pyrkivät havaitsemaan Jumalallisen Valon kaikessa luomakunnassa, sen ilmentymismuodoissa sekä näkyvässä että näkymättömässä maailmassa. Pyrkinessään olemaan välineitä sen välittämiseen maailmassa, he virittäytyvät moniin sielunsa kautta toimiviin Jumalallisen Valon puoliin, kuten luovaan mielikuvitukseen, inspiraatioon ja intuitioon. Mystikot toivovat yhdistyvänsä yhä enemmän kaikkietävään, kaikkivoipaiseen ja kaikkialla läsnäolevan Jumalallisen Valon lähteen kanssa - ylimmän jumaluuden kanssa, jota AMORC:in ruusuristolaiset opiskelijat kutsuvat 'Sydämensä Jumalaksi' tai 'Ymmärryksensä Jumalaksi'.

Se syvästi henkilökohtainen tapa, jolla jokainen ymmärtää suhteensa jumalalliseen, tarkoittaa, että polku kohti yhä jalostuvampaa henkistä kokemusta on jokaiselle ainutlaatuinen. Korkeampi tieto Kosmisista laeista voidaan löytää virittymällä Sydämensä Jumalan majesteettiseen viisauteen, joka virtaa jokaiseen sieluun. Jumalallisen Valon ilmaisuja löytyy jokaisen mystikon ajatuksista, sanoista ja teoista, mikä lisää kaikkea sitä, mikä on pyhitetty maapallollamme. Näin ollen mystisen viisauden opiskelijat, kun he etenevät valitsemallaan polulla, ymmärtävät yhä enemmän, että jokainen meistä on väline tämän Jumalallisen Valon ilmaisulle.

Ruusuristolainen mystinen polku on reitti kohti tätä valaistumista ja sen tilan lopullista saavuttamista, jota mystikot tavoittelevat

eniten, nimittäin syvällistä rauhaa. Syvä Rauha (”Peace Profound”) on termi syvälle rauhalle, joka syntyy kun työskennellään täydellisen harmonian saavuttamiseksi universumin kanssa. Henkisen kehityksemme tavoitteena on saavuttaa tämä tila jatkuvan tietoisuuden kohoamisen kautta.

Ruusuristiläiset mystikot eivät pyri piiloutumaan, meditoimaan temppeliin tai luolaan useaksi vuodeksi yksinäisyydessä, eivätkä he etsi opastusta Valoon gurujen kautta. Sen sijaan polku valaistumiseen löytyy oppimalla tuntemaan sisällämme asuva viisaus. Tämä viisaus kehittyy yhä enemmän ponnisteluidemme ja kamppailujemme myötä osallistuessamme jokapäiväiseen maailmaan. Aktiivisella osallistumisella haasteiden ja kamppailujen ratkaisemiseen on suora yhteys sisäisen Valon voiman kehittämiseen. Antamalla aikaa yksityisille hartauksilleen ruusuristiläiset mystikot etsivät Valoa mystisessä hiljaisuudessa ja jakavat sen kaikessa, mitä he tekevät maailmassa.

Tämä kirja

Tätä kirjaa luotaessa on yhdistynyt Ruusuristin Veljeskunnan AMORC:in kansainvälisen kollegion työ, joka pyrkii yhdistämään mystisen ja luovan ajattelun eri puolia ja tuomaan yhteen erilaisia pohdinnan ja reflektion muotoja. Lisäksi tästä kirjasta löydät sivuja, jotka sisältävät invokaatioita, dramaattisen allegorian (*Liber Lucis* draamasta), lainauksia ja rukouksia, joiden tavoitteena on tarjota tauko mystisen viestinnän syntymiselle. Henkisen luontomme sisäistä kieltä ei helposti voi välittää tavallisella arkikielellä.

Liber Lucis on vetoamus palauttaa valo sinne, mistä se on kadon-

nut tietämättömyydessämme tai elämän hämmennysten varjoissa. Toivomme tämän Valon kirjan inspiroivan etsijöitä tulemaan esiin oman sisäisen viisautensa Valoon, pohtimaan ja reflektoimaan mystisesti elämän haasteita.

Palaamme nyt tapahtumaan, josta puhuimme tämän osan alussa, nimittäin Pariisiin julistukseen vuonna 1623. Tämän historian hetken ulkoisen historiallisen tiedon tunteminen on yksi näkökohta, mutta sen luoman ilmapiirin kuvittelu on toinen. Saatamme kysyä, mitä on kasvanut ruusuristiläisen perinteen viisauden virtauksessa, kuten valon virrassa, tästä tapahtumasta? Voivatko ruusuristipolulla kulkevat tai kuka tahansa siitä kiinnostunut, tuntea vielä tänä päivänä Ruusuristin veljien vuoden 1623 kutsun vaikutukset? Voimmeko aistia sen vaikutuksen nykymaailmaan?

Historiallisesti tarkasteltuna useiden ruusuristiläiseen perinteesen liittyvien filosofien tiedetään kokoontuneen vuonna 1623 jatkaen aikaisemmista julkaisuista syntyneen ruusuristiläisen filosofian virtauksen lähdettä. Kolme painettua manifestia oli julkaistu seitsemän vuotta ennen julisteiden sijoittamista Pariisiin. Aiemmin veljeskunta oli tehnyt itsensä tunnetuksi Englannissa ja Ranskassa vuonna 1614, *Fama Fraternitatis Rosae Crucis* julkaisun kautta, jota seurasi kaksi muuta manifestia, *Confessio Fraternitatis Rosae Crucis* ja *Chymical Wedding of Christian Rosenkreuz*.

Keitä olivat nämä ruusuristiläiset filosofit vuonna 1623? Yksi

heitä oli Jan Amos Komenský (Comenius), joka tuli tunnustetuksi 1900-luvulla Yhdistyneiden kansakuntien toimesta hänen pyrki- myksestään tulevaisuuden yleissivistävään koulutukseen. Comenius oli vain 21-vuotias vuonna 1623. Tämä tšekkiläinen mystikko oli kirjoittanut teoksen *Via Lucis, The Way of Light*, jota hän ehdot- ti tutkijaryhmälle pyrkiessään perustamaan valokollegion (laajan tutkijoiden yhteisön, jotka jakavat saman tietoperustan). Comenius katsoi, että meidän on opittava luonnosta, ”Jumalan toisesta oppi- kirjasta”, yhdistäen tiedon Universaaliin Rakkauteen ja luotava ”universaali tieto”, jotta voimme kaikki elää harmoniassa ja luoda rauhanomaisen maailman.

Toinen näistä ruusuristiläisistä filosofiista oli René Descartes, joka palasi Pariisiin vuonna 1623 ja jota jotkut esoteerisen kirjalli- suuden historioitsijat ovat pitäneet todennäköisimpänä ehdokkaana kylttien sijoittajaksi Pariisin seinille. Hän oli 27-vuotias ja aloitti eräitä hedelmällisimmistä vuosistaan luovana matemaatikkona ja tärkeänä tieteellisenä ajattelijana. Johann Valentin Andreae myös yksi ruusuristiläisistä filosofiista, tuli historioitsijoiden keskuudes- sa tunnetuksi osuudestaan aikaisemmissa ruusuristiläisissä mani- festeissa. Hän oli 36-vuotias vuonna 1623 ja oli juuri lopettanut opinnot Tübingenissä, jossa oli tuolloin yksi Euroopan vaikutus- valtaisimmista yliopistoista.

Sir Francis Bacon, jonka uskottiin olleen veljeskunnan Imperaattori kuningas James I:n aikana, asui Verulam Housessa Britanniassa vuonna 1623. Tuolloin kuningas esti hänet julkisesta elämästä ja hän vietti päivänsä hiljaisuudessa pohdiskellen, reflek-

toiden ja kirjoittaen. Kolme vuotta myöhemmin hän ylitti ”hengellisiin maailmoihin vihkimyksen suuren kynnyksen” hänen ”elämänsä siirtymävaiheessa”, jolloin hän jätti käsikirjoituksen nimeltä ”A Work Unfinished”, joka oli piilotettu paljon suuremman kirjan, nimeltä *Sylva Sylvarum* (”Materiaalien metsä”), takaosaan. Tämä postuumisti The New Atlantis (”Uusi Atlantis”) -nimellä julkaistu teos oli todennäköisesti erittäin vaikutusvaltainen ruusuristiläisliikkeessä.

Jotkut saksalaisten vuoden 1623 ruusuristiläispiirien jälkeläiset lähtivät vuonna 1693 Euroopasta Amerikkaan *Sarah Maria* nimisellä laivalla ryhtyäkseen viemään ruusuristiläistä tietoa uuteen maailmaan.

Tämä on vain lyhyt katsaus ruusuristifilosofien piireihin ja heidän silloiseen ruusuristiläiseen toimintaansa. Kuten yllä näkyy, monet olivat nuoria ja vasta aloittivat matkansa filosofiseen, tieteelliseen ja taiteelliseen elämään. Voimme kuvitella heidän olleen täynnä energiaa saavuttaakseen ruusuristiläisiä pyrkimyksiään ja saavan aikaan muutoksia ihmiskunnan parantamiseksi. Tuona vuonna tapahtui suotuisa Jupiterin ja Saturnuksen yhtymä, mikä lisäsi kosmisen linjauksen ilmapiiriä merkittävänä hetkenä, johon ruusuristiläisveljien ilmoitus oli ehkä tarkoituksella ajoitettu.

Jumalallisen Valon vaihto ruusuristiläisyhteisön ja maailman välillä on kasvanut valtavasti 1600-luvusta lähtien. Ruusuristiläisen veljeskunnan opetusten ilmaiset maailmassa tuhansien ruusuristiläisten opiskelijoiden kautta viljelevät Valoa monin eri tavoin.

Nykymaailmasta on tullut yhä monimutkaisempi tietotekniikan lisääntymisen myötä, mikä tuo mystikoille uutta materiaalia tarkasteltavaksi. Se herättää yhä tärkeämpiä eettisiä kysymyksiä, joita ei voi sivuuttaa. Ruusuristolaiset opiskelijat eivät ole koskaan toimettomana halussaan havainnoida ja analysoida uusia ilmiöitä ja pyrkiä palauttamaan Valoa, missä tahansa tilanteessa, joka saattaa aiheuttaa vahinkoa.

Ruusuristolaiset pyrkivät käsittelemään ajankohtaisia kysymyksiä maapallon hyvinvoinnista tai tekoälystä tai tietotekniikan moraalisesta käytöstä. He ovat innokkaita tarkastelemaan ongelmia kokonaisvaltaisesti ja kattavasti, jopa yleismaailmallisesti. Silti näihin aiheisiin liittyy aina syvästi ainutlaatuinen ja henkilökohtainen inspiraatiokutsu, joka saadaan uutena viisautena ”heidän Sydämensä Jumalan” kautta. Yhdistämällä uusia ajankohtaisia kysymyksiä ikivanhojen universaalien periaatteiden kanssa he pysyvät paremmin vastaamaan maailman ongelmiin.

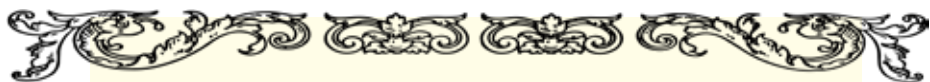
Nykypäivän ruusuristoläisjärjestön opetukset auttavat varmistamaan, että Jumalalliseen Valoon voidaan vedota rationaalisten ja henkilökohtaisten mystiikan polkujen kautta. Tällainen koulutus kehittää edelleen tietoisuutta Jumalallisesta Valosta valaisemaan päättelyämme olemassaolon jokapäiväisistä asioista.

Tässä kirjassa Valon tarina kerrotaan kolmessa osassa ja teemassa alkaen siitä, kuinka voimme viljellä, kunnioittaa ja suojella Jumalallista Valoa. Ensimmäisessä osassa Valon luonne heijastuu luonnon, taiteellisen prosessin ja suhteemme kautta Maahan. Tämän alueen tutkimiseksi näillä termeillä hyödynnetään ruusuristolaisen mystikon Nicholas Roerichin työtä.

Kirjan toisessa osassa Valon tarina kerrotaan ”Ruusuristin vetoamus” ihmiskunnalle ja veljeskunnan töille. Tämän osan tarkoituksena on kiteyttää mystisten ihanteiden Valon matka Ruusuristin Veljeskunnan mystisten ilmaisujen kautta.

Kolmannessa osassa pohditaan huolia teknologian nopeasti kehittyvistä vaikutuksista ihmistietoisuuteen. Kehittyvän tekoälyn edessä meidän on kohdattava kysymys: Mikä tekee meistä todella ihmisiä? Lukijan on kehitettävä oma näkökulmansa ja ymmärryksensä siitä, missä Valo saattaa ilmestyä tulevaisuudessa, sillä olemme usein syvästi jakautuneessa ja usein levottomassa maailmassa.

Liber Lucis pyrkii olemaan kerronnallinen opas, joka kutsuu jokaista yksilöä luomaan oman manifestinsa, oman henkilökohtaisen julistuksensa itselleen siitä, kuinka hän aikoo edistää, palauttaa, jakaa ja suojella oman ja henkisen luontonsa valoa muille.

Ruusuristin temppeli
-Teophilus Schwighardt Constantiens,
1618, Rose Croix Journalin kannessa,
Vol 10.

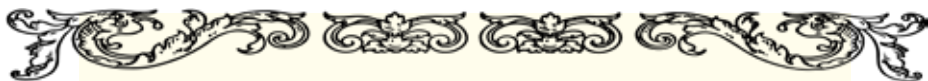

Ne, jotka ovat oikeasydämissä, koskemattoman inspiraation kautta ja syvän rakkauden kanssa mysteereitä kohtaan, jotka sisältyvät jaloön symboliimme Ruusuristiin, jatkoivat työtä Jumalallisen Valon palveluksessa ikuisuuden katseella, oppimisen edistymisen moninaisilla aloilla. Kun he uurastivat ulkoisissa vaihtokaupoissaan ympärillään olevan maailman kanssa, omistautuen universaalien lakien havainnointiin tuodakseen rauhaa ja lohtua kärsiville, lisättiin yhä useampia sivuja yhteiseen Veljeskunnan viisauden Valon kirjaan.

-Liber Lucis draama

Valossa ei alunperin ollut muuta syntymää kuin ilmentyminen, sillä sitä ei tehty, vaan se löydettiin. Se on tosi kaikessa elämässä, ja se on se, joka toimii kaikissa yksityiskohtissa; mutta sen yhteyttä Ensimmäisen Materian kanssa juhlittiin yleisellä sopimuksella ennen kuin mitään sen yksityiskohtia tehtiin.

-THOMAS VAUGHAN, AULA LUCIS, 1651

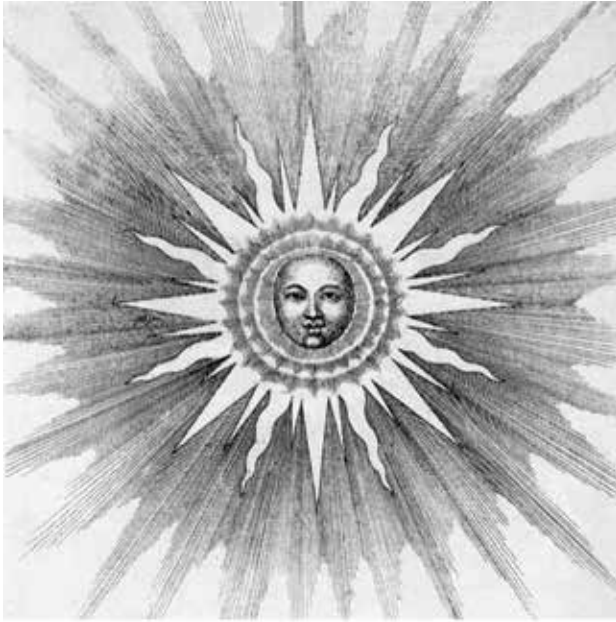
Via Lucis, Vestigata et Vestiganda, 'The Way of Light' (Valon tie), 1641, julkaistu 1668, Jan Amos Comenius (vasemmallä); Aula Lucis, 'The House of Light' (Valon talo), 1651, Thomas Vaughan (keskellä); YA1623 Pariisin juliste lainattu Rosicrucian Digest -lehdessä 'Discovering YAthe Rosicrucian Path' (Ruusuristiläisen polun löytäminen) [Vol.97, Nro. 1 2019] (oikealla).

OSA 1

Valon kunnioittaminen, viijeleminen ja suojeleminen

Luonto, taide ja maa

Kosmogeneesi ja ensimmäinen valo

Useimpien kosmologioiden käsitys tällä hetkellä on, että maailman-kaikkeus sai alkunsa alkuräjähdyksestä noin 13,8 miljardia vuotta sitten korkean lämpötilan, tiheyden ja pimeän aineen tilasta, joka sisälsi runsaasti valoa. Aikaisempi olemassaolo tähän tilaan oli käsittämätön olemassaolon tila, ei-avaruuden eikä ajan yksittäisen ykseyden piste, muuttumattoman olemassaolon tila – olennaisesti synkkä, salaperäinen ”jokin” - joka sisälsi mahdollisuuden luminenssiin, kirkkauteen ja valaistumiseen - valaistunut synty.

Jotkut ruusuristiläiset mystikot ovat viitanneet alkuperäisen Valon olevan *Mysterium Magnum* (Suuri Mysteeri) tai ilmentymättömässä pimeydessä, joka sisältää mahdollisuuden tulla kaikeksi olemassa olevaksi tai koskaan tulevaksi. Kokonainen joukko filosofi, antiikin Kreikasta renessanssiin, yritti löytää tämän suuren, salaperäisen piilotetun Valon voiman olennaiset periaatteet. Monet hioivat sen ”olevuuden ominaisuuksiksi”, enemmän tai vähemmän ikuisten totuuksien kolminaisuudeksi jotka tunnetaan keskiaikaisessa skolastiikassa kolmena transsendenssina: totuutena, kauneutena ja hyvyytenä.

Luonnon maailma voi olla paikka löytää uudelleen alkuperäinen ylevä Valo ja todistaa siinä kaiken elämän yhteenliittyvyyttä. Inspiraation ja mielikuvituksen muuttama luonto voi paljastaa ylevän yhtenäisyyden loiston, majesteetin ja kauniin jalouden voiman.

Ruusuristiläisestä mystisestä näkökulmasta voisimme sanoa, että kaiken aika-avaruus olemuksen alusta lähtien, ja alkuräjähdyksen jälkeen tämä ylevä ykseys on jatkanut Maan evoluution avaamista, mahdollisesti ajaen jatkuvasti kasvavaa olemisen monimutkaisuutta, mutta sitä hillitsee äly, joka pitää sen järjestyksessä ja harmonisena. Voisimme jopa sanoa, että ruusuristiläisessä ontologiassa nimettyjen kolmen voiman – henkienergian, elämänvoiman ja Universaalien Sielun – välillä on monimutkainen yhteistyö, jonka korkein jalostuma on Universaali Rakkaus, jota mystikot usein kutsuvat Jumalaiseksi Rakkaudeksi. Tämä voimien kolminaisuus on kenties jatkuvasti tukenut uusien koherenttien muotojen ilmentymistä ja edistänyt uusia suhteita kaikilla olemisen tasoilla erilaisissa värähtelysävellyksissä, mutta yleensä sinfoniana, joka esittää Valon, Elämän ja Rakkauden etenemistä ”valkoisen kohinan kaaoksesta”, itseään luovaan, itsekehittyvään, elämän korkeimpaan jalostumiseen, joka on rakkaus.

Tämä on luonnollisen maailman kestävä vahvuus. Se loistaa kehittäessään käsittämättömän korkeaa keskinäistä yhteyttä, hienosti järjestettyä monimutkaisuutta, luoden lopulta yhä läheisempiä, itseään luovia suhteita ekosysteemien tai jopa ilmaston vakauden välityksellä biologisen monimuotoisuuden kautta.

Jokaista uutta monimutkaisuuden tasoa voitaisiin pitää ”Valon viljelynä”, ja jokainen muodostaa uuden tavan ilmaista Universaalia Sielua Elämän toimintojen kautta, sellaisena kuin se välitetään elämänvoiman kautta. Ilmasto on kulttuuri, ekosysteemit ovat kulttuuria, ilmapiirit ovat kulttuuria ja ihmisten väliset suhteet ovat kult-

tuuria, koska jokainen luo lopulta oikeat olosuhteet Universaalin Sielun korkeimman ilmaisun kasvulle, Universaalina Rakkautena, ja pitää siten Maan evolutionaarisen tarkoituksen polulla, joka on linjassa kosmisen evoluution kanssa Jumalallisen Älykkyyden määrittelemällä tavalla.

Universaali Sielu ja ihmiskunta

Jokaisessa elämän ilmaisun monimutkaisuuden hierarkiassa on todennäköisesti olemassa ihanteellinen tila, jonka tuon sfäärin olennot pyrkivät ilmaisemaan. Tästä näkökulmasta katsottuna on olemassa korkein ilmaus ihmisyyden tilasta tai 'inhimillisyydestä', aivan kuten on ehkä olemassa ihanteellinen "leijonaisuuden" tila tai ihanteellinen "ruusuisuuden" tila tai "timantillisuuden" korkein ilmaus? Universaalinen Sielu on sellaisenaan voima, joka edistää korkeimman ilmaisun jatkuvaa kehittämistä ja siten Jumalallisen Valon paljastamista kaikessa. Joten voimme kysyä, mikä on ihmisyyden ihanteellinen tila?

Onko olemassa korkeinta ilmausta koko ihmisyydestä? Tämä on erittäin tärkeä kysymys kaikille ihmisille. Varmasti kaksinaisen henkis-fyysisen luontomme korkeimman ilmentymän koemme usein sisäisenä janona tarpeeseen löytää, vaihtaa ja ilmaista henkisen luontomme Valoa maan päällä. Jos inhimillisyytemme on kuin tietoisuudessamme palava jumaluuden liekki, millä tahansa tasolla, mikä saattaa olla mahdollista, jokin sisäisesti kehottaa meitä jatkuvasti etsimään henkisen tietoisuuden Valoa voidaksemme ilmaista

sitä paremmin. Tämä ”Valon Laki” tarkoittaa kenties sitä, että kaikki elävät olennot etsivät korkeinta henkisen tietoisuuden muotoa, jonka he pystyvät havaitsemaan.

Maaailman kirjoituksista ja rituaaleista löytyy tuhansia viittauksia ”sieluun” varhaisimmista ihmisten ajatusten vaihdoista kehittyen käsitteiksi, jotka liittyvät ainutlaatuisen yksilölliseen sieluun yksikkömuodossa sekä sieluun yleisempänä, universaalina, jumalallisena periaatteena. Universaalista Sielua voidaan pitää jumalallisena olemuksena, joka läpäisee kaiken luomakunnan ja jolla on kyky toimia Jumalallisen viisauden välittäjänä. Sieluvoima on suuri mysteeri, joka sisältää ominaisuuksia, jotka on suunnattu ainutlaatuisille toiminta-alueille, mutta silti se on ilmeisesti hajallaan kaikkialla maailmankaikkeudessa, levittyen ja tunkeutuen kaikkeen ja sen jatkuvana lähteenä on Universaalinen Sielu, joka on kuin täydellisyden agentti tai katalysaattori. Sieluvoima voi kenties kultivoida epätäydellistä kohti ”täydellisyyttä” tätä kaikessa läsnäolevaa voimaa hyödyntäen.

Tiedemiehet ja mystikot ovat yleisesti hyväksyneet sen, että maailmankaikkeus koostuu täysin erityyppisistä värähtelyistä (ruusu-ristiläiset nimeävät ne Henkivärähtelyiksi), joihin voidaan vaikuttaa ja joita voidaan yhdistää eri tavoin saavuttaakseen universumin ilmaisujen monimutkaisuuden.

Voisimme olettaa, että Universaalinen Sielun on toimittava ainutlaatuisilla tavoilla olemassaolon eri osa-alueilla – kuten mineraali-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnissa – luodakseen Jumalallisen Älyn korkeimpia mahdollisia ilmaisuja tällä alueella. Ihmisen kannalta tämä

Universaali Sielu pyrkii läpäisemään jokapäiväisen ihmisen tavallisen elämän tiedostamattomana haluna kehittyä paljon pidemmälle tavallisen materialistisen elämän toiminnoista ja onnistumisista ja olla ”valmis” johonkin paljon suurempaan. Se kehittyy usein kiihkeäksi itsensä löytämisen toiveeksi. Kun tuo halu tulee tietoiseksi, ihminen tuntee olevansa valmis inhimillisyyden korkeampiin ilmauksiin; esimerkiksi tietoiseen kykyyn muuttaa perustavanlaatuiset inhimilliset vaistot (tai ns. ”alemmat tunteet”), kuten viha, mustasukkaisuus tai paha tahto, ylevämmiksi ominaisuuksiksi rakkauden, suvaitsevaisuuden ja hyvän tahdon levittämiseksi.

Voimme kysyä: onko tämä kultivoinnin teko, jota ohjaa inhimillisyyden korkein ilmaisu, jonka Universaali Sielu tietää voivan ilmaista henkisesti suuntautuneen instrumentin, nimittäin ihmiskunnan, kauniiden mahdollisuuksien kautta? Aluksi tällainen viljeleminen pois perushaluista kohti hienostuneempia horisontteja voi rajoittua suhteisiin lähimpien sukulaisten kanssa tai molempia osapuolia hyödyttäviin ystävyyssuhteisiin. Mutta kypsempi ilmaus jumalallisesta luonnostamme on levittää rakkautta, suvaitsevaisuutta ja hyvää tahtoa kaikille ihmisille täysin osallistavalla tavalla riippumatta heidän rodustaan, iästään, sukupuolestaan, seksuaalisuudestaan, poliittisista vakaumuksistaan tai muista maallisista eroistaan.

Kun noita välkehtiviä, epävarmoja tunteita ja näkemyksiä elämästä uudistetaan pysyvästi ja muutetaan lujasti jatkuvaksi, tasaiseksi liekiksi, jolla on horjumaton varmuus siitä, että rakkaus on ihmisyyden korkein ilmaisu, ihminen on valmis ilmaisemaan korkeimman hyvän lakeja. He ovat valmiita suojelemaan, vaalimaan ja viljelemään tarkoituksellisemmin Jumalallista Valoa maan päällä. Yksilötasolla käy selväksi, että me itse olemme vetäneet puoleemme

ihmisiä ja tilanteita elämäämme korkeimman ilmaisumme tuotteina. Ehkä meiltä puuttuu tuon korkeimman mahdollisen ilmaisun merkki elinikäme aikana ja joudumme siten tilanteisiin, jotka vievät eteenpäin kehitystämme kohti korkeinta ilmaisuumme.

Loppujen lopuksi jumalallinen luontomme antaa meille kyvyn nähdä hyvyys ja jumalallinen tarkoitus tai suunnitelma kaikessa ympärillämme. Sielutietoisuutemme on se kanava. Vaihtelevat korkeimman ilmaisun asteet ovat sielumme ominaisuuksia, joita hiotaan ilmaisua varten maailmassa. Esimerkiksi ystävällisyyden, myötätunnon, suvaitsevaisuuden ja kärsivällisyyden ominaisuuksia pidetään sielun ominaisuuksina, samoin kuin iloa, kiitollisuutta ja onnellisuutta, jos ne ymmärretään riittävän hyvin. Nämä ovat ”mielen tiloja”, jotka johtavat Sielumme valon vieläkin hienostuneempiin ilmauksiin. Lisäesimerkkinä ilo ei ole nautintoa, vaikka se on saattanut alkaa yksinkertaisista nautinnoista.

Voimme löytää iloa sekä hyvissä että huonoissa tilanteissa. Sama koskee onnellisuutta. Jokainen voi aistia, mitä onnellisuus on, mutta todellista onnea ei määritä ulkoinen tilanne. Se on sisäinen, horjumaton tila, joka ei murene vaikeimmissakaan tilanteissa. Onnellisuus, kun sitä testataan elämänvaiheessa, kehittyy seesteisyydeksi ja tyyneys ”Syväksi Rauhaksi”. Lisäksi inhimillisyytemme korkea ilmaus on se, että omaksumme tietoisesti sisäisen kiitollisuuden asenteen elämään, kiitollisuudeksi kaikesta, oli se sitten hyvää, huonoa, miellyttävää tai epämiellyttävää. Tämä on tärkeä osa mystisen tietoisuuden viljelyämme. Mystikkoina pyrimme yhtymään Sydämemme Jumalan kanssa saavuttaaksemme inhimillisyyden ilmaisun korkeimman muodon ja pyrimme siksi pysyvästi ”Kulkemaan Valossa”.

Valon mystiset viljelijät

”Mystiset viljelijät” ovat niitä, jotka ovat yrittäneet kehittää itsessä ja muissa sieluominaisuuksia kunnioittamalla Valoa. Jotkut ovat jättäneet perinnön, joka on esimerkki sielun Valon viljelystä taiteellisen prosessin kautta. Viljelyyn kuuluu kyky ilmaista henkisen luonteen sisäisiä maisemia ja tärkeitä tapahtumia ihmisen sielun elämässä, kenties jopa tärkeitä ”sielun vihkimystapahtumia”, ikään kuin esitellen sielun ylevää katsetta uusia viisauksia kohti, joita paljastetaan maailmassa ihmiskunnan hyödyksi. Yksi tällainen mystinen viljelijä on ruusuristolainen mystikko Nicholas Roerich (1874–1947), joka vaikutti vaimonsa Helena Roerichin kanssa Valon viljelyyn maailmassa, mukaan lukien inspiroituneiden taideteosten suojeeluun ja heidän yhteiseen pyrkimykseensä edistää rauhaa.

New Yorkin Roerich-museo perustettiin esittelemään Nicholas Roerichin teoksia taiteilijana, kirjailijana ja Roerich-paktin (allekirjoitettu 15. huhtikuuta 1935) perustajana, joka oli ensimmäinen taiteellisten, tieteellisten ja historiallisten instituutioiden suojelemiseen omistettu kansainvälinen sopimus. Sen symboli, rauhan lippu, edustaa hyväntahtoisuutta ja rauhaa kaikkien kansojen kesken. Rauhan lippu liehuu museon ulkopuolella Roerichin teosten välittömässä läheisyydessä. Lippua on kuljetettu Maan ympäri kiertoradalla monta kertaa, sijoitettu Kuuhun, nostettu maailman korkeimmille vuorenhuipuille ja sijoitettu moniin muihin syrjäisiin paikkoihin.

Nicholas Roerichin muotokuva, AMORC:in arkistosta.

*Nicholas Roerichin omakuva (vasemmalla), Roerich-pakti ja rauhanlippu (keskellä),
Roerich museo New Yorkissa (oikealla).*

Kosmonautti Pavel Vinogradov, Mir-avaruusasemaprojektiin osallistuja, julisti:

Nostimme rauhan lipun Maan päälle, jotta kulttuurin tila sulki sodan ja vihamielisyyden tilan ikuisesti. Kehotamme kaikkia kansoja ja kansakuntia rakentamaan uutta hengellistä, tieteellistä ja taiteellista yhteistyötä.

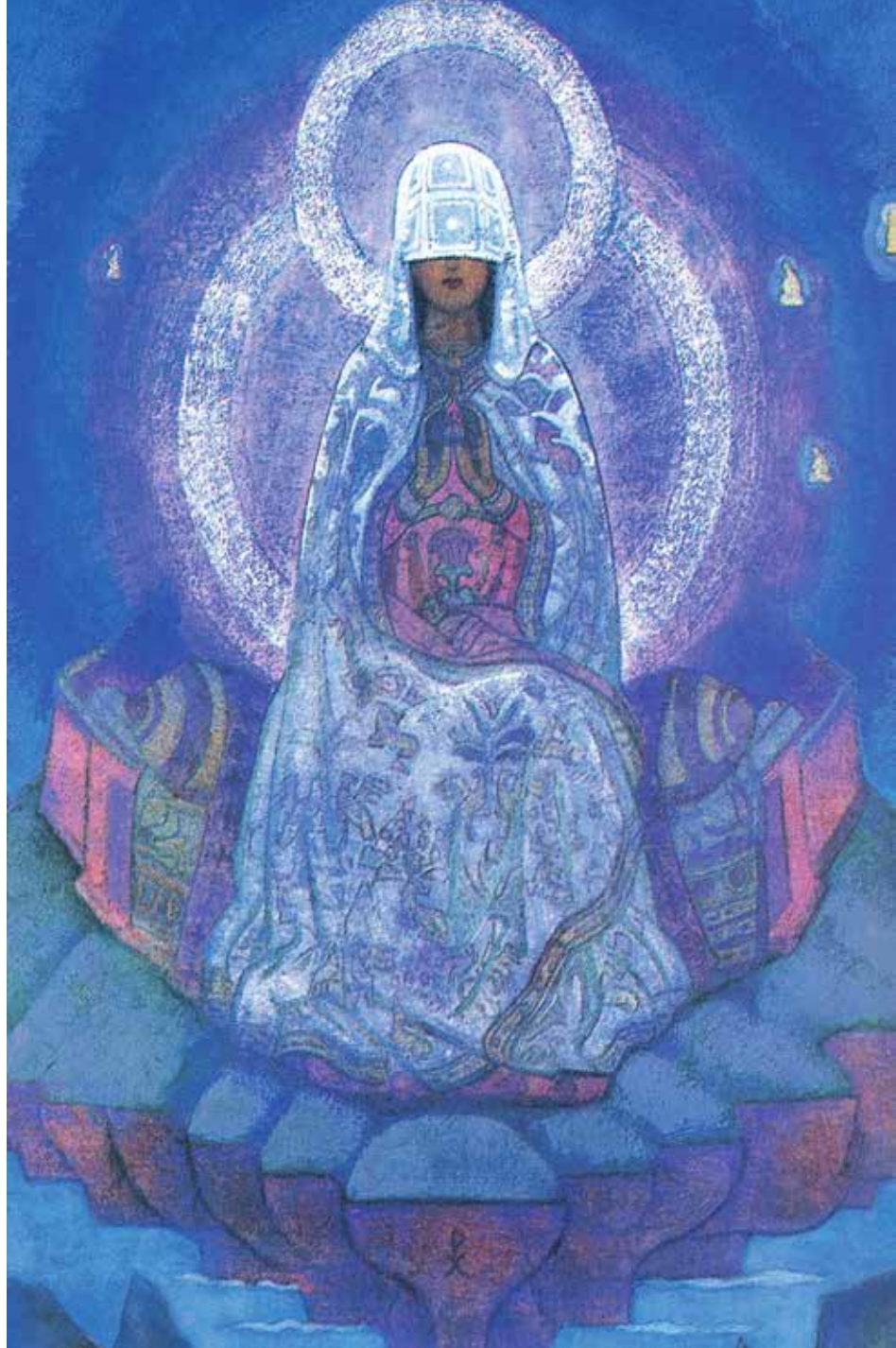
Kaunis ykseys

Roerichin ruusuristiläiset mystiset ajatukset ilmaistaan hänen kirjoituksissaan ja taideteoksissaan. Hänen käsityksensä ”kauniista ykseydestä” näyttää ilmaisevan kaiken fyysisen ja hengellisen elämän keskinäistä yhteyttä ja pitää sisällään ihmissielun elämän yhteisluomisen maailmassa. Kaunis ykseys hallitsee sitä,

miten Valo toimii ja ilmenee sekä näkyvillä että näkymättömillä tasoilla ja kuinka se kumpuaa ihmiskunnan luovista ja inspiroiduista teoksista. Ruusuristolaisen ajattelun mukaan tämä käsite voi tarkoittaa myös lukemattomien Kosmisten lakien älykästä organisointia, mikä tarjoaa yhtenäisyyttä monimuotoisuudessa, järjestystä kaaoksessa ja yksinkertaisuutta monimutkaisessa muodossa, samalla kun se pysyy yhteydessä jumalalliseen viisauteen, joka asuu ikuisessa muuttumattomassa maailmassa äärettömän lähteen kanssa. Tämä kaunis keskinäinen yhteys havaitaan selvemmin, kun kehitämme syvää kunnioitusta sisällemme ja ympärillämme olevaa Valoa kohtaan – henkistä Valoa, joka havaitaan sielun tai sisäisen minän tietoisuuden havaintojen kautta ja jonka ruusuristolaiset tuntevat ”Sisäisenä Mestarina”.

Mystisesti katsottuna Valon voidaan havaita olevan elävän olennon henkisessä luonnossa tai sitä voidaan pitää läpitukevana jumalallisena olemuksena koko Kosmisessa, mystisen tietoisuuden kautta havaittavan luonnollisen maailman läpäisevänä. ”Taiteen valon” voimaa voidaan käyttää keinona luoda olosuhteet korkeimman elämänmuodon, rakkauden, ilmaisulle. Kun rakkaus jaetaan ihmiskunnan kesken, universaali rakkaus jaetaan koko luomakunnassa. Kirjassaan Beautiful Unity Roerich kirjoittaa:

”Pyhän lähteen” portit on avattava kaikille, ja taiteen valo vaikuttaa moniin sydämiin uudella rakkaudella. Aukuksi tämä tunne on tiedostamaton, mutta lopulta se puhdistaa ihmistietoisuuden, ja kuinka monet nuoret sielut etsivät jotain todellista ja kaunista! Joten, annetaan se heille

Mother of the World (Maailman Äiti), 1924, Nicholas Roerich

Yhteisluovuus ihmiskunnan ja valon välillä

Yhteisluovuus ihmiskunnan ja Valon välillä on tärkeä näkökohta ja merkittävä tekijä tulevaisuuden rauhankulttuurin varmistamisessa. Taiteellisen prosessin ”kauniin ykseyden” periaatteet viittaavat kollektiiviseen uudestisyntymiseen tai ”ihmiskunnan Valon kohoamiseen”. Roerich selittää, että autenttisen taiteellisen prosessin on oltava tämän ylevän valon luova väline. Yhteisluovuutta rohkaistaan ihmiskunnan ja ikuisen valon välillä ja ohjataan monitieteisten taiteiden henkisen alkemian kautta, mikä voi luoda inspiraatiota – mystinen kokemus Jumalallisesta Valosta ihmisen sisäiseen elämään voidaan synnyttää ammentamalla hedelmällisestä lähteestä ”ulkoisten ja sisäisten aistien sinfoniasta”.

Esimerkiksi teoreettinen fyysikko Albert Einstein onnistui syntetisoimaan mystisten kokemustensa kautta valtavan monimutkaisuuden yksinkertaiseksi yhtälöksi , $E = mc^2$, erityisessä suhteellisuusteoriassaan. Einstein totesi, että tämä luova prosessi tapahtui, kun mystisen luonteen havainnot olivat avoimia ja hän kykeni ymmärtämään ”upeaa yhtenäisyyttä” hetkinä, jolloin hänen mielikuvituksensa kohosi korkeuksiin. Tämä tapahtui, kun hän tunsi syvää rakkautta soittaessaan viuluaan Linaa, josta tuli sisäisesti synkronista sen kanssa että yksinkertaisesti katsomalla tähtiä hän pystyi kokemaan tunteellisten ajatusten syvyyden. Nämä kokemukset Einsteinin mukaan sulautuivat hänen sisäiseen elämäänsä. Sisäinen ja ulkoinen havainto sekoittuivat ja synnyttivät uuden havaintotason. Tämän objektiivisen tietoisuuden ja sielutietoisuuden yhdistelmän avulla hänen mielikuvituksensa saattoi saavuttaa paljon suuremman ymmärryksen, kuin mitä fakatapohjaisen

tietomassan käsittely koskaan olisi tuottanut. Syvä rakkaus viulua kohtaan yhdistettynä mielessään olevaan matemaattiseen tietoon ja syvään elämän tunteeseen tähtiä katsoessaan, tuotti hänelle valtavat viisauden ja selkeyden virran. Einstein kutsui tätä suhteellisuusteoriassaan ”elämäni onnellisimmaksi ajatukseksi” – se tuli hänelle musiikillisen inspiraation purskeena.

Einsteinille tämä oli ehkä oivallus ”kauniista ykseydestä”, minkä Roerich oli vakuuttunut voivan paljastua autenttisessa taiteessa. Ehkä se avasi oven jumalallisen viisauden ikuiseen Valoon, joka voisi järjestää minkä tahansa monimutkaisuuden millä tahansa olemissa tasolla ja tuoda sen takaisin ikuisen lähteen ytimeen. Kuten italialainen fyysikko Carlo Rovelli muistutti näkyvän lainauksessa Shakespearen *Hamletista*:

Taivaassa ja maan päällä on enemmän asioita kuin filosofiassamme unelmoimme. Nerot pitävät ikkunan auki tähän unelmien maailmaan. Kyse ei ole vain superälykkäistä ihmisistä. Vielä tärkeämpää on, että he näkevät kuvioita ja muodostavat yhteyksiä, jotka ylittävät meidän muiden ymmärryksen.

Taiteelliset prosessit ovat tärkeitä kasvatettaessa kykyä havaita henkisen luontomme majesteettiset visiot. Älykkäiden sovellusten ja nopean teknologian yleistymisen maailmassa, jossa valtavat tiedon valtaväylät ovat ulottuvillamme, emme saa unohtaa taiteellisen prosessin merkitystä, mikä mahdollistaa reflektion ja mielikuvituksen laajentamisen. Meidän on löydettävä aikaa luovan olennon seesteiselle ja syvälle uppoutuneelle toiminnalle. Luovat prosessit eivät rajoitu taiteen luomiseen; ne sisältävät myös musiikkia,

Pyhä Sofia, Amighty's Wisdom (Mahtava Viisaus), 1932, *Nicholas Roerich*

matematiikkaa, tiedettä, filosofiaa ja paljon muuta. Aistisinfonian meditatiiviseen tilaan upotettuna taiteellisten epifanioiden (inspiraatioiden) selkeät, keskittyneet ja olennaiset ominaisuudet voivat tarjota vastauksen minkä tahansa alan kysymykseen edellyttäen, että henkilöllä on perustietoa ja tietysti tietty asiantuntemus tai koulutus tutkittavasta alasta.

Ihmissielun ja universaalien sielun ilmaisuja

Nicholas ja Helena Roerichin teoksissa

Roerichin teoksissa havaitaan kirkkautta fyysisissä elementeissä, kuten kallioissa tai vuorissa. Ihmisiä ympäröi myös valaiseva (usein värillinen) valo, erityisesti ihmisten kohtaamisissa sekä ilmakehän usvina että sädekehänä tai säteilevän värisävyinä. Joissakin teoksissa

näyttää siltä, että Roerich edustaa Valoa, joka syntyy ihmisen kohtaamisen yhteydessä luonnon kanssa tai kun ihminen katsoo heijastavasti kosmoksen syvyysiksiin. Useissa muissa teoksissa on tulen tai liekin läsnäolo, jota käytetään ehkä edustamaan luovaa henkistä tulta tai herkkää sielua edustavaa liekkiä, jotka ovat molemmat mahdollisia kokemuksia ”mystisen tapahtuman” tai erikoisen kohtaamisen aikana.

Luminenssi tai säteily voidaan nähdä myös ilmaistuna mystisissä tapahtumissa. Joissakin teoksissa näyttää olevan uudentyypisten tietoisuustyyppien saapumista, ikään kuin valppaiden henkisten mestareiden ryhmän ilmoittamana. Tämä vastaa Roerichin vaimon Helenan, joka oli myös mystikko, kokemien näkyjen kuvauksia. Itse asiassa monet teokset maalattiin kuvaamaan Helenan henkisiä kokemuksia, ja Roerich kirjoitti hänestä ”häneksi, joka johtaa”, koska hänen kokemuksensa, erityisesti ne, jotka liittyvät Kosmisiin Mestareihin tai Kosmisiin paljastuksiin, olivat tärkeä osa heidän matkojaan, kirjoituksiaan ja taidettaan. Helena oli myös tuoteliias kirjailija, ja hän oli mukana perustamassa Institute for the Harmonious Development of Man [Humanity], joka tunnetaan nykyään nimellä Agni Yoga Society.

Yhteisenä säikeenä Roerichin maalauksissa voimme kuvitella, että luminenssin, kirkkauden ja valaistuksen esittämisen ei ole tarkoitettu kuvaamaan valoa sellaisena kuin ne näkevät tavalliset viisi objektiivista aistia, vaan todennäköisemmin, koska Roerich oli mystikko, ne edustavat valon ominaisuuksia sellaisena kuin sielutietoisuutemme ne havaitsee.

Valon viljely, joka saatettiin vangita Kosmisten Mestareiden maalauksiin, joiden kanssa Helena tunsi olevansa erityisen sopusoin-

Kristus autiomaassa (1933)

Esimerkkejä kirkkaudesta Nicholas Roerichin maalauksissa.

Voittaja Buddha (1925)

nussa, on ehkä esimerkki poikkeuksellisesta ykseydestä luonnon ja jumalallisen tietoisuuden välillä. Nämä teokset edustavat syvää kauneuden ja jumalallisen inspiraation käsitystä, joka voi johtaa uudelle Valon ja rakkauden tietoisuuden tasolle. Samaan aikaan taide voidaan nähdä Kosmisina viisauden ja henkisen inspiraation viesteinä, jotka auttavat meitä havaitsemaan ja kehittämään Valoa sisällämme ja ympärillämme.

Kulttuuri Valon kunnioituksena

Roerich koki, että oli tulossa aika, jolloin uuden kulttuurin muodon pitäisi alkaa syntyä, kulttuurin, joka perustuu ”Valon kunnioittamiseen”. Kuvittele hetki, mitä tämä voisi tarkoittaa. Valon kunnioittaminen ei tietenkään ole uusi idea: antiikista lähtien valo on yhdistetty jumaluuteen ja sitä on kunnioitettu. Laajemmin valo on alkanut symboloida kauneutta, totuutta ja hyvyyttä. Muinaisessa Egyptissä Jumalallista Valoa symbolisoitiin eri muodoissa tuhansien vuosien ajan. Noiden aikojen pappeuksilla oli monia nimiä pyhälle Valolle: Amun, joka oli ”piilotettu”; Atum, joka oli luoja mieli; ja Ra, joka oli auringon valo ja elämän luoja maan päällä. Khepri oli Kosmisen aamunkoiton valo, luultavasti jotain ikuisen ’syntymisen’ tapaista, kun taas Aten oli elämää antava, rakastava auringonsäde, melkein kuin rakastava olemus.

Vähitellen näemme kuinka valon kunnioittaminen etenee, siirtyen piiloutumasta pimeyden muodottomaan kaaokseen ja keräämään sitten lämpöä ja tiheyttä, melkein kuin valkoinen kohina alkaisi

sisältää muodostumissaarekkeita. Sitten valo pakotetaan olemaan avaruudessa ja ajassa kantaen lakeja ja informaatiota, joita jatkuvasti järjestellään ja järjestellään uudelleen, ja siitä tulee vähitellen elämää antavaa täysin ilmenevän aurinko-maa-kuu -suhteen välineiden kautta ja sen jälkeen se on läheisemmin mukana luomisessa, älykkyytenä maailmamme elämänmuodoissa. Valo ajaa sitten intii-mimpään yhteyteen, ikään kuin ”valontuottajan” huolehtivat käsi-varret ojentautuisivat kauneudella ja rakkaudella kattamaan kaikki maat, ihmiset ja elämänmuodot. Näin syntyy perusta kaikille elävien olentojen välisille hoitosuhteille. Yksinkertaisesti sanottuna se on Valon, Elämän ja Rakkauden ilmaisun etenemistä ikuisuudessa.

Valon viljely

Nicholas Roerichille kulttuuri näkyi ihmiskunnan korkeimman potentiaalinn mittana ja se oli valon kunnioittamisen teko. Hän totesi:

Kulttuuri on Valon kunnioitusta. Se perustuu kauneuden ja tiedon kulmakiviin. Kulttuuri on elämän ja kauneuden ykseyden tuoksi. Kulttuuri on ihmiskunnan rakkautta.

Kuvittele kulttuuria, joka pitää Valon kunnioittamista korkeimpana kaikista hienouksista, hienostuneen sivilisaation mittapuuna. Tässä mielessä kaunista, ylevää ykseyttä voidaan pitää yhtenä suurimmista ilmaisuisista vetoomuksissa kulttuuriin, joka tukee, edistää

ja pyrkii luomaan Valon, Elämän ja Rakkauden etenemistä eettisenä perusarvona, missiona ja visiona. Toisella tavalla ilmaistuna:

**Kulttuuri on rakkautta, joka syntyy korkeim-
masta kunnioituksesta elämää kohtaan, joka syntyy
korkeimmasta kunnioituksesta valoa kohtaan.**

(Nicholas Roerich)

Valon kunnioittamiseen perustuva ja taiteellisen prosessin kautta kehitetty kulttuuri kasvattaa laajemmin ihmisten käsityksiä mystistä ymmärtämistä varten maailmankaikkeuden luonteesta ja ihmiskunnan tarkoituksesta siinä. Ajatus viljelystä 'culturana' tulee 1400-luvun latinasta, ja se on toimintaympäristön valmistelu tai valitseminen jonkin kasvamiselle. Mystisestä näkökulmasta katsottuna voimme laajentaa 'kulttuurin' tarkoittamaan oikeiden olosuhteiden tarjoamista Universaalille Sielulle toteuttaa korkeimman mahdollisen ilmaisunsa missä tahansa olennessa tai olennon tilassa.

Yksinkertaisena esimerkkinä rajoituksista: autiomaahan istutettu ruusu ei voi saavuttaa ainutlaatuisen "ruusuutensa" korkeinta potentiaalia, aivan kuten kaktus ei voi saavuttaa täydellistä ilmeneiskykyään sademetsässä. Ehdot eivät yksinkertaisesti ole oikeat. Samoin ihmiset vaativat oikeat olosuhteet Universaalien Sielun korkeimmalle mahdolliselle ilmentymälle, johon he pystyvät missä tahansa elämässä. Ruusuristin Veljeskunnan opetukset ovat yksi keino kehittää optimaalisia olosuhteita.

Toinen kulttuuriin liittyvä sana on "colere". Tässä on kyse jonkin aktiivisesta hoitamisesta, siitä välittamisestä, sen vaalimisesta, ja ehkä jopa "lämmöllä ja rakastavalla katseella" huolehtimisesta.

Tämä sielunvalon viljelyn puoli yhteiskunnassa nojaa yhteisöön ja keskinäiseen riippuvuuteen ylläpitääkseen optimaaliset olosuhteet tällaisen viljelyn tapahtumiselle. Näemme ”colerea” eläimessä, joka huolehtii rakastavasti poikasistaan, kunnes ne ovat tarpeeksi vanhoja elämään itsenäisesti. Eläimen ryhmäsielu tukee tätä hoitoa.

Puu osoittaa samaa laatua luodessaan hienoksi hiottuja siivekkäitä siemeniä, jotta sen taimilla on parhaat mahdolliset kasvumahdollisuudet metsässä. Terveessä metsässä on eri-ikäisten puiden hierarkia, ja tämä metsän ”perheen” hoitorakenne mahdollistaa juuri oikean määrän valoa tunkeutua metsäpohjaan puuyhteisön joukossa tukemaan siemenen kasvua.

Ihmisten suhteen välittävä ja rakastava ympäristö, jossa ei ole liian kilpailevia vaikutteita tai vartiointia – oli se sitten koti, koulu tai työpaikka – rakentaa hoivaamisen ilmapiirin, jossa jokaisista ihmistä tuetaan heidän täyden potentiaalinsa saavuttamisessa.

Mahomet (1932), *Nicholas Roerich*

Terveisiä Valolle, terveisiä Elämälle, terveisiä Rakkaudelle! Annamme sinulle kunnioitusta kosmoksen jalokivellä, planeetta maalla, jonka sinä olet kutonut täydelliseksi kosmiseksi sinfoniaksi. Ihmiskunta etsii sinun Valosi huippua, elämän korkeinta hienostuneisuutta: Universaalia Rakkautta.

Kuinka ihmiskunnasta voi tulla puhdas kaikenläpäisevän ystävällisyyden nuotti ja täydellinen instrumentti Jumalalliselle Rakkaudelle?

- LIBER LUCIS DRAAMA

”Kaiken elämän Jumalallisen Valon rakkauden” kehittäminen voi valaista joitain sosiaalisen viisauden korkeimpia muotoja, jotka ihmiset voivat tuntea, kuten eettistä kauneutta, moraalista kauneutta ja Kosmista kauneutta, joka tunnetaan yleisemmin ja yksinkertaisesti henkisenä kauneutena.

Yhteyden muodostaminen Ikuisuuden Valoon

Ikuisuus on sana, joka venyttää mielen ymmärryksen rajoihin tavallisessa ajattelun merkityksessä. Siihen liittyy usein ajatus äärettömyydestä tai loputtomuudesta tai täydellisestä loputtomasta jatkuvuudesta, mutta onko se sitä? Mikä on ikuisuuden merkitys? Taiteilija-runoilija-mystikko William Blake kirjoitti kerran:

Nähdäksesi maailman hiekanjyvässä

Ja taivaan luonnonkukassa

Pidä Ikuisuutta kämmenelläsi

Ja näe Ikuisuus hetkessä...

Mitä voimme oppia näistä kauniista sanoista? Tässä puhutaan kaksinaisuudesta, jostakin sekä fyysisestä että konkreettisesta tilan suhteen – hiekanjyvä, luonnonkukka, kämmen – ja jostakin aineettomasta, joka näkyy sisällä – maailma, taivas ja äärettömyys. Noin 10-vuotiaat lapset, jotka ovat unohtaneet lumotun lapsuuden mielikuvitusmaailmansa ja iässä, jolloin he astuvat älyllisen ajattelun kriittisille alueille, kysyvät usein tämän kauaskantoisen kysymyksen:

”Mitä on maan tuolla puolen?”

Ja kun vastattiin ”Aurinkokunta”

he kysyvät: ”Mitä on aurinkokunnan tuolla puolen?”

ja kun siihen vastataan ”Tähdet universumissa”,

he kysyvät: ”Mitä on universumin tuolla puolen?”

Ja niin edelleen, kunnes he saavuttavat tämän kyseenalaistamisen rajan, tavallisen objektiivisen ajattelun rajan.

Tämän tyyppisen ajattelun rajatuille kyvyille se on kuin olisi salissa, jonka molemmissa päässä on peilit, jotka heijastavat loputtomia ja päättymättömiä kehyksiä. Se on täysin epätydyttävä kokemus ja herättää usein pelkoa. Se menee loputtomasti ei-mihinkään. Tietääkseen todella, missä näköala on, on nähtävä pidemmälle, on käytettävä ikuisuuden sisäistä ääntä, kuultava sielun laulua ja alettava koskettaa kohtaa, jossa tilan ja ajan ulottuvuudet häviävät riittämättöminä viittauksina. Se on täysin erilaisen ulottuvuuden löytyminen - ”ulottuvuuksien”, jotka perustuvat sielun ominaisuuksiin, ei tilan ja ajan määreisiin. Tämä on Olemisen ja Tulemisen näkökulma, tila ja aika rajoitteisen näkökulman sijaan. Se on kynnys päästä pidemmälle kohti ikuisuuden horisonttia, niin sanotusti todistamaan ikuisuuden auringonnousua. Kuten mestari Eckhart pohtii:

Sielu luodaan ajan ja ikuisuuden väliin.

*Korkeimmilla voimillaan se koskettaa ikuisuutta,
alemmilla voimillaan aikaa.*

Kuten mystinen runoilija Kahlil Gibran osuvasti ilmaisi:

¶Kauneus on ikuisuus katsomassa itseään peifistä.

Sillä koskettaessamme ikuisuuden mielikuvitusta olemme tulleet pelottomasti ja nöyrästi ymmärtämättömyyden ulottuvuuksiin investoidaksemme sen sijaan mahdollisuuteen ikuisuuden kaikkietämisestä. Emmekö näin tehdessämme ala katsomaan itsen oivaltamisen mahtavuutta?

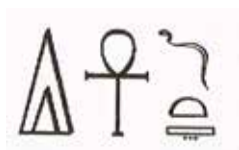
Ruusuristoläisestä näkökulmasta meillä on jumalallinen luonne. Voimmeko odottaa, että tämä jumalallinen luonto pystyy täysin tuntemaan ikuisuuden ominaisuudet? Sillä, tunnistammepa sen yleensä tai emme, se on jatkuvassa kosketuksessa jumalallisen ikuisen kaikkietävän Kosmisen lähteen kanssa. Tämä muuttumattomien, jatkuvien värähtelyjen valtakunta on iankaikkisen kaiken läpäisevän jumalallisen mielen universaalin viisauden lähde, joka toimii meissä jatkuvasti.

Ikuisuuden havaitseminen jokapäiväisessä elämässä

Ikuisuus näkyy jokapäiväisessä elämässämme monin tavoin. Ensinnäkin se asuu aineellisessa maailmassa. Voimme nähdä sen hiekanjyvässä, koska mineraalit ovat täynnä henkienergiaa, joka on tätä Kosmista alkuperää. Juuri näin, voimme nähdä taivaan luonnonkukassa, sillä kasvit ovat myös täynnä henkienergiaa ja enemmän kuin tämä, ne ovat täynnä elämää. Voimme pitää ääretöntä kämmenellämme, koska elämä ei ole vain kemiallisten reaktioiden tuotetta, se on elintärkeä auringosta lähtöisin oleva elämänvoima, joka on ikuista Kosmista alkuperää. Se on jumalallinen olemus, joka otetaan sisään hengitettäessä. Ajattele siis, mitä todella tarkoittaa nähdä ikuisuus hetkessä! Kuinka paljon jumalallista olemusta sisältää yksi hetki?

Jopa yksi hengenveto sisältää ikuisuuden ja tarjoaa elämän uudistumisen. Ei siis ihme, että muinaisessa Egyptissä skarabekuojaista, Khepriä, pidettiin nousevan auringon Kosmisena symbolina merkinä ikuisesta uudistumisesta ja elämän uudelleen syntymisestä. Ehkä tämä symboli on ilmaus jumalallisesta olemuksesta, joka jatkaa elämän ikuista paluuta kaikilla olemisen tasoilla. Näe mielessäsi myös muinainen egyptiläinen hieroglyfi, joka kuvaa ikuisuutta: pieni ”Djet”-käärme, joka saa merkityksen, jos se on elämää kuvaavan ankh-ristin vieressä (ja toisinaan jyrkkäreunaisen kolmion vieressä, jonka sisällä on toinen pienempi kolmio), jolloin se saa merkityksen ”Annettu Elämä, Ikuisesti”. Käärmeet yhdistettiin voimaan, ja tämä yhdistelmä viittaa siihen, että se, jolle elämä annetaan, on kahdella tasolla: kosmisella ja maallisella.

Ajattele elämäsi menneiden, nykyisten ja tulevien tapahtumien ketjua jollain tavalla tallennettuna ikuisuuteen. Tuovatko henkivoiman ja sieluvoiman opetukset, jotka meidän on opittava jokaisessa elämässä, pois ikuisuudesta ja nykyiseen elämän hetkeen? Ikuisuus ja äärettömyys kuvataan esoteerisessa symboliikassa usein vaakasuoraksi lemniskaataksi, ikuisuuden merkiksi pyrkijän pään yläpuolella tai ouroborokseksi, joka on häntäänsä syövän käärmeen ympyrä. Molemmat symbolit viittaavat ikuisesti palaavaan tilaan, saavutettuun tilaan, jolla ei ole alkua tai loppua. Voimme pitää äärettömyyden kämmenessä, koska henkinen aine, nykyhetken ikuinen jumalallinen henki, ympäröi meitä kaikkialla ulkoisessa luonnossa.

Annettu Elämä, Ikuisesti

Seisominen rauhassa ikuisuuden mielikuvituksen kanssa

Oppiminen seisomaan rauhassa ikuisuuden mielikuvituksen kanssa rohkaisee meitä olemaan rohkeita, pelottomia ja rohkeita elämässä. Se kannustaa meitä olemaan luovia, koska loppujen lopuksi ikuinen jumalallinen luontomme kaipaa ilmaista itseään, paljastaa kätketyn aarteensa. Koska sielun ”mitat” on helpoimmin ymmärrettävissä ominaisuuksissa, ikuisuus löytyy ajatustemme, sanojemme ja tekojemme laadusta. Ajattele, että jokaisessa ystävällisyyden teossa, jokaisessa anteliaisuuden hetkessä ja jokaisessa yhteisessä inspiraation teossa on jotain ikuista, jotain ilman alkua tai loppua! Se sisältää sielutapahtuman, joka on täynnä sielun ominaisuuksia suuremmassa tai pienemmässä määrin.

Vaihtoehtona on rajoittua materialistiseen, mielikuvituksetto-
maan ajatteluun – jäädä loukkuun sieluttomaan peilisaliin, joka ei johda minnekään. Elämä tavallisten objektiivisten aistien rajoissa saattaa tuntua turvalliselta – on mitattavissa ja turvallista olla rajojen sisällä tilasta ja ajasta – mutta mihin tarkoitukseen? Mieti hetki

korkeimpia mahdollisuuksiasi. Jos voit nähdä maailman hiekanjyvässä, mikä on mahdollisuuksien maailma, joka sinussasi on? Entä jos voit virittyä itsessäsi olevaan ikuiseen jumaluuteen ja luoda maailmasi virittäytymällä ikuisuuteen?

Kuvittele, että edessäsi on tyhjä paperi ja kynä, ja näiden työkalujen avulla voit luoda monia mahdollisuuksia: sielullinen musiikkikappale, maisema runossa, syvän kiitollisuuden kirje toiselle! Voit suunnitella ympäristön, rakentaa elämänfilosofiaa, kirjoittaa pyhää tekstiä tai tehdä koristellun paperilentokoneen tuomaan ihmeitä lapselle. Lista siitä, mitä voit tehdä, on loputon. Kuitenkin se laatu ja ilmaisu, miten käytät paperia ja kynää, on sielusi katseen heijastus. Jos sieluenergiasi on korkea, kykysi tuoda ikuisia ulottuvuuksia kämmenelle on suurempi. Ehkä olet päättänyt hidastaa vauhtia ja inspiroitua kukan kauneudesta. Ehkä löydät iloa meditaatiosta, tai kuuntelemisesta kärsivällisesti toisen elämäntarinaa. Ehkä olet päättänyt vahvistaa psyykkistä kehoasi terveellisillä elämäntavoilla ja ruusuristolaisilla tekniikoilla. On monia tapoja lisätä sieluenergiäsi. Mielikuvituksesi ja luovien ajatustesi avulla voit ohjata sielusi tietoisuutta ja elävöittää henkienergiaa ympärilläsi olevissa materiaaleissa, tuoden näin ikuisuuden vahvemmin nykyhetkeen. Se on Sisäisen Mestarin havainnot ja opastus, joka katselee, näkee ja ohjaa ikuisia totuuksia, jotka ilmenevät muodoissa, jotka inspiroivat.

Suoritetaan nyt harjoitus virittäytyäksemme tuohon korkeampaan osaan sisälläsi - ikuiseen sieluun.

Sulje silmäsi, hengitä syvään, pidätä hengi-
tystäsi hetken ja hengitä sitten hitaasti ulos.
Tee tämä kolme kertaa omassa tahdissasi.
Käännä nyt ajatuksesi sisäänpäin.

Pohditaanpa mystikko Paramahansa Yoganandan sanoja tästä aiheesta:

Olin kuuro, mutta Ikuisuus kuiskasi minulle lak-
kaamatta. (Tauko.) Viisauteni kuulovoima heräsi
hitaasti, ja kuulin Ikuisuuden kuiskausten käyvän
yhä selvemmiiksi vastauksena pyhiin vaatimuksiini.
(Tauko.) Kysyin Ikuisuudelta: ”Mitä kuiskauksesi tar-
koittavat?” Kuiskaus vahvistui, kunnes viimein, aivan
yhtäkkiä, Ikuisuus vastasi: ”Kuule keskeytymättömän
äänen opastusta. Olen Jumalan edustaja, Ikuisuus.”
(Tauko.) Kuvittele nyt kukka kämmenissäsi sydämesi
tasolla. Tunne ikuisen Valon tässä kukassa olevan
yhtä koko olemuksesi kanssa, joka säteilee kehossasi,
tunteissasi ja ajatuksissasi ja täyttää kaikki aistisi.
(Tauko). Sen ikuisen viisauden ääni puhuu:

*Minä olen Kauneus, Minä olen Totuus,
Minä olen Hyvyys, Minä olen Valo, Minä
olen Elämä, Minä olen Rakkaus.*

Lamassu- Ancient Assyrian Winged Bull

Kerron sinulle myös tämän saarnan (logos), Oi Tat, jotta sinä et lakkaisi olemasta ilman mysteereitä Jumalasta kaikkien nimien tuolla puolen.

- CORPUS HERMETICUM

Pyhän liekin varjelijat

Pyhän liekin todellista varjelua on verrattu nukkuvaa vastasyntynyttä ympäröivään rauhaan: lempeyden aura, joka ympäröi kaikkia läsnä olevia. Samoin, kun kaikki on hiljaista sisällämme, tunnemme syvän rauhan tunteen. Mystikolle pyhän liekin kauneus ei johdu sen koosta, kirkkaudesta tai edes lämmöstä, jota se säteilee – se piilee kasvavassa tietoisuudessa siitä, että olemme sisäisen henkisen tulen suojeleuksessa ja että olemme Jumalallisen Valon välittäjiä.

Pyhän liekin varjeleminen symboloi asennetta, jota tarvitaan tiettyjen sielun ominaisuuksien kehittämiseen, ikään kuin katsoisi sisäistä mystistä liekkiä ja opettelisi kävelemään sen Valossa.

Tämä kokemus kasvaa sisältäpäin, kun käännämme ulkoisen katsemme sisäänpäin näkymättömään, ikuiseen Valoon, joka yhtäkkiä ponnahtaa elämään suurella loistolla syvästi levollisesta, vielä hiljaisesta Kosmisen yöstä. Tällaisen hetken näkeminen on elävä matka, todellakin matka, joka voidaan jäljittää maailmanlaajuisten mytologisten tarinoiden kautta ihmiskunnan pitkästä suhteesta tulen kanssa. Kuten kaikissa hyvissä tarinoissa, on jotain näennäisesti arvoituksellista opittavaa, ja on olemassa ”oikeita” ja ”väärinä” polkuja. Kuitenkin altruistinen päämäärä, joka syntyy uudelleen, kun jokainen uusi, suuremman tietoisuuden näkökulma saavutetaan, symboloi ihmisen sisäisen tulen muuttumista tasaiseksi, harmoniseksi ja säteileväksi liekiksi.

Miksi yhdistämme kynttilän liekin hellyyteen ja suojelemisen tarpeeseen? Onko se vain käytännöllinen tapa siirtää pieni tuli turvallisesti paikasta toiseen tai kykyyn nähdä pimeässä?

Kynttilän valo tulee energioiden vapauttamisesta. Emanaatiossa on jatkuvuutta, koska sydämen, kynttilävahan ja ilman välillä on täydellinen tasapaino, jossa kynttilä voi syttyä kipinän tai toisesta lähteestä tulevan tulen jakamisen kautta. Kynttilän syttyttyä ilmaa vedetään jatkuvasti ilmenevää liekkiä kohti, mikä ylläpitää sen elämää.

Sydän ilman vaha saisi tulen sammumaan muutamassa sekunnissa. Vaha ilman sydäntä ei saisi tulta syttymään. Hyvin tehty kynttilä on täydellinen tasapaino sydämen ja vahapolttoaineen välillä, joita tarvitaan syttymään ja sitten ylläpitämään valoa ja lämpöä harmonisesti.

Sisäisen liekin sytyttäminen

Mitä meidän tulee tehdä sytyttääksemme metaforisesti sisällämme sisäisen liekin ja saattaaksemme sen täydelliseen tasapainoon sisäisen ja ulkoisen ”maisemamme” kanssa? Kuinka luomme oikeat olosuhteet, jotta sisäinen liekkimme vapauttaa tasaisesti energioita, jotka säteilevät meistä todellista sisäistä valoamme? Sisäisten energioiden vapauttaminen ennakoi uusia luovuuden vaiheita. Miten

nämä energiat, luovat tulet, vapautuvat tasapainoisesti ilman, että ne uuvuttavat meitä liian nopeasti – vai päädyimmekö olemaan luomatta yhtään mitään? Kuinka voimme suojella kallisarvoista liekkiämme?

Vaikka tuo sisäinen liekki on hienosäädetty sisäiseen maisemaan, ulkoiset vaikutukset voivat silti uhata sammuttaa sen. Liekki on suojattava liian monilta tai liian suurilta ulkoisilta voimilta. Vertauskuvallisesti sanottuna sade voi sammuttaa sen, tuuli voi puhaltaa sen pois ja sen sulkeminen liian tiukasti sisään voi aiheuttaa sen tukehtumisen. Siksi meidän on oltava aktiivisia liekkimme hoitamisessa.

Onneksi luontainen ihmisluontomme rakastaa tämän sisäisen liekin suojelua, olipa se sitten meidän tai jonkun muun. Allegorisesti haluamme suojella sisäistä liekkiämme myrskyltä, kuin majakan lyhdyllä, tai suojella sitä rienaukselta, kuin tempelin seinillä. Haluamme viedä sen yhä syvemmälle sisimpään, kaikkein sisimpään asuinpaikkaan, jossa sen on ilo asua!

Jumalallisen Valon kantajat

Kun kynttilän fysikaaliset aineet muuttuvat tuhkaksi ja kaasuksi, liekki vapauttaa valon ja lämmön energioita, jotka ilmaisevat Kosmisten lakien toimintaa Luonnon kautta. Samoin myös sielutietoisuutemme vapauttaa henkisiä energioita, kun meistä tulee yhä

enemmän jumalallisen edustajia, ja jokainen meistä on liekki, joka palaa yhä kirkaammin Jumalaisen Valon kantajana. Mitä enemmän ulkoisen luontomme jalostamattomat osat muuttuvat, sitä kirkaammin säteilemme sielun ominaisuuksia, ikään kuin lempeä liekki asuisi sielumme hyvin henkilökohtaisessa sisäisessä temppelissä, valaisemassa maailmaamme ja kaikkea välittömästi ympärillämme.

Kynttilän liekistä lähtevän valon rajoja säätelevät luonnonlait. Valo koskettaa ja valaisee kaikkia alueellaan suuressa määrin. Kun kynttilän liekki viedään pois, sen säteilemän valon rajat liikkuvat sen mukana. Mitkä sitten ovat sisäisen Valomme rajat?

Lisäksi, kuinka sytytämme sisäisen hengellisen tulemme? Oliko se aina olemassa, valmis kasvamaan, vai syttyikö se tietyllä hetkellä henkisellä polullamme?

Tällaiset viipyvät kysymykset houkuttelevat mystikkoja pohtimaan tulen symbolismin – liekin – ja sen säteilemän valon merkitystä.

Tulen syvälinen merkitys

Muinaisista ajoista lähtien tulella on ollut syvälinen merkitys ihmisten kokiessa ihmiskunnan, luonnon ja maailmankaikkeuden välistä suhdetta. Istuminen nuotion ympärillä kirkkaan, tuikkivan yötaiwaan alla yhdistää meidät muinaisiin esivanhempiumme, jotka kunnioittivat tätä suhdetta ja joiden tarinat palautuivat mieleen rätisevän tulen ympärillä.

Nykyään kuljettuamme tuhansia vuosia mantereelta mantereelle löydämme suuren mytologisen perinnön kysymyksistä tulen luonteesta, erityisesti tulen suojelusta, sillä muinaisina aikoina tämä näennäisesti arvaamaton ja arvoituksellinen aines voitiin kokea joko hyödyllisenä tai tuhoisana ihmisten asioissa. Se voitiin vapauttaa jumalilta salamana taivaalta metsäpalon liekehtiväksi punaiseksi kukkaksi, tai se voitiin vangita keppiin työntämään pois synkän yön epävarmuustekijät. Ja sillä voitiin nähdä olevan oma elementaarinen elämänmuotonsa, sekä kaunis että pelätty, joka saattoi olla vaativa tai huomiota kaipaava. Koska tulen on täytynyt näyttytyä varhaisille ihmisille heidän omana elämänään, se saattoi jopa edustaa elämää itseään.

Lisäksi sen ominaisuuksilla koettiin olevan monia ulkoisia ilmentymiä luonnon toiminnassa, kuten lämmittäviä, elävöittäviä aurin-gonsäteitä – lämpöä, joka kypsytti siemeniä syksyllä ja houkutteli kevään versoja nousemaan. Silti sillä oli lukuisia ilmentymiä myös ihmiskunnan sisäisessä luonteessa, kuten luovuudessa, mielikuvi-tuksessa ja tahtomisessa.

Tällaiset ajatukset tulesta herättivät luonnollista kunnioitusta muinaisissa ihmisissä, jotka pitivät arvossa ihmiskunnan, luonnon ja maailmankaikkeuden ykseyttä. Rituaali oli heidän menettelynsä aktiivisesti ylläpitää tätä suhdetta, mutta tarinat olivat heidän ensi-sijaisia keinojaan ja astioita viisauden tallentamiselle.

Monet tällaiset tarinat esitetään jumaluuksien ja sankareiden saagoissa. Loppujen lopuksi vaikutti sopivalta, että tuli voisi jol-

lain tapaa saada alkunsa korkeasta Kosmisesta maailmasta. Se saattoi olla peräisin tuntemattomasta, näkymättömästä Jumalallisesta Tulesta, jonka uskotaan olevan jumalten tulta. Lopulta he olisivat ihmetelleet, kuinka heidän maan päältä löytämänsä tuli liittyi heidän sisäiseen tuleensa.

Fyysinen tuli muutti aineellista maailmaa. Sitä voitiin käyttää metallien takomiseen tai aineiden puhdistamiseen. Tulella taottujen esineiden hieno käsityö edusti jotain jumalten tulesta, yhtä paljon kuin se edusti runollista, taiteellista mielikuvitusta. Takominen kokosi Luonnon lahjat muunnettavaksi tahdon ja luovien tunteiden tulesta. Jumalallisella inspiraatiolla taotuilla lahjakkailla käsityöläisillä oli mahdollisuus luoda korkeampia, pyhimpiä aineellisten esineiden muotoja käytettäväksi rituaaleissa. Tunteet voidaan todellakin helposti esittää tulena, koska tuli voi sytyttää tai olla tasaista, aivan kuten tunteet voivat olla intohimoisia tai rauhallisia. Aivan kuten tuli, myös tunteet olivat ominaisuuksia, jotka piti valjastaa ja tuoda hyödylliseen palveluun, kuten agentiksi, joka avaa jumalten portit.

Suojeluksen feminiinen luonne

Yksi tärkeä tulensuojelun perinne on naisellinen pyhän tulen hoitaminen pyhitetyissä paikoissa. Muinaisen Rooman pyhää tulta, joka paloi Vestan pyöreässä temppelissä, hoitivat Vestal-neitsyeet, jotka palvelivat kolmekymmentä vuotta. Irlannin Kildaressa esikristillisinä aikoina palanut pyhä tuli jatkui Pyhän Bridgidin kelttiläisessä

kristinuskossa. Vuonna 480 jKr. hän rakensi Kildaren luostarinsa, jossa tulen kerrotaan palaneen 900 vuotta.

Maailmalla on edelleen monia uskonnollisia ja kulttuurisia perinteitä, joihin kuuluu pyhitetyn tulen ylläpitäminen pyhässä paikassa, kuten zoroastrilaisessa perinteessä, tai kuten mystisessä perinteessä on symboloitu.

Mystikon liekki

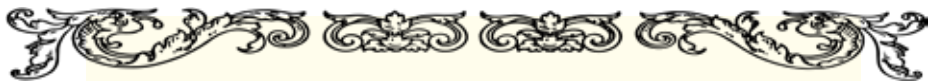
Mystikon liekin Valo on kuvattu kauniisti Roerichin maalauksissa. Joskus niitä on kuvattu luonnon jalokivinä, loistavana valona kaikissa Luonnon valtakunnissa, olivatpa ne sitten mineraali-, kasvi-, eläin- tai ihmisvaltakuntia. Voidaan kuvitella, että kaikki kohtaamiset sen kanssa ovat tietoisuuden kehittyvää tapahtumaa, jossa sisäinen ja ulkoinen havainto sekoittuvat, tuottavat hedelmää ja synnyttävät uuden havaintotason – ehkä jopa kohtaamisen tuon pyhän, ikuisen Valon kanssa, joka läpäisee kaiken.

Sillä mystikko, joka yksilöllisesti tai kollektiivisesti, on suhteessa pyhään Valoon, asettaa yhä enemmän vastuuta jokaiselle ajatukselle, sanalle ja teolle, kun enemmän hengellistä viisautta kertyy. Tämä haaste ei ole vähäpätöinen saavutus. Ei siis ihme, että mystikoilla on omat piilotetut tarinansa koettelemuksista ja vaikeuksista. Sillä hiljainen vastuun ottaminen Jumalallisen Valon edustajana on matka, johon tulee sisältyä rakkaus ihmiskuntaa ja kaikkea maan päällä olevaa elämää kohtaan.

Vedenjakaja hetki

Vedenjakaja hetki matkalla on hyvin mahdollisesti äkillinen oivallus seisomisesta nöyrästi ja luottavaisesti lempeässä, ohjaavassa jumaluudessa ja prosessista, jossa ollaan muuttumassa vakaaksi liekiksi, joka säteilee Valoa kaikkien muiden vastaanotettavaksi. Pyydämme, että muistat jakaa tämän lempeän, säteilevän, rakkauten täyttämän sytytysvalon muiden sitä etsivien kanssa. Voimme auttaa heitä muistamaan henkisen luonteensa. Voimme auttaa heitä sytyttämään sen uudelleen, jos se on unohdettu. Se on jatkuva vihkimysmatka monien inkarnaatioiden kautta todelliseen varjelukseen, jolle on uskottu suuremman ikuisen Kosmisen viisauden Valon vastaanottaminen.

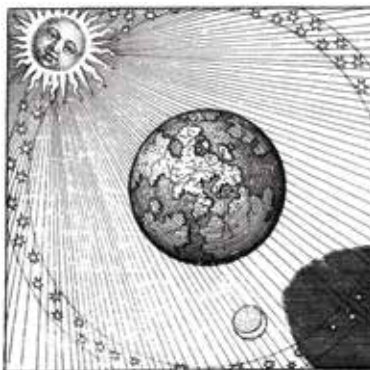

Sydämemme Jumala, Ymmärryksemme Jumala,
tee meidät tietoisiksi Sinun Valostasi kaikissa elämänmuodoissa ja jokaisen ihmisen henkisen luonteen Valosta. Anna meille viisautta olla syvästi kiitollinen etuoikeudesta kokea elämää tässä kauniissa ja salaperäisessä maailmassa. Olkoon meissä syvä kunnioitus Kosmisen universaaleja lakeja kohtaan maapallollamme ja tahto etsiä ja paljastaa jumaluutesi näiden periaatteiden kautta tullaksemme siten todellisiksi mystikoiksi elämänkoulussa.

Niin Tapahtukoon!

Mystinen tietoisuus ja maapallomme hyvinvointi

Vuonna 2014 julkaistiin ruusuristolainen manifesti *Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis*. Appellatio on kutsu ihmiskunnalle. Se on vetoomus kiinnittää maailmanlaajuinen huomio kolmeen kiireellisempään osa-alueeseen, jotka koskettavat ihmiskunnan ja kaiken maalla olevan elämän parantamista ja hyvinvointia 2000-luvulla: henkisyys, humanismi ja ekologia.

Ruusuristoläisille on tuttua ja he ovat hyviä navigoimaan henkisyyden ja humanismin kielellä, mutta entä ekologian suojelu, joka on niin tärkeä asia näinä aikoina? Jotkut ihmiset ovat kysyneet: ”Mitä ekologia edes on?” Teknisesti se on luonnontieteen muoto, joka koskee organismien suhdetta toisiinsa ja fyysiseen ympäristöönsä.

Ekologiaa ajatellaan kuitenkin laajemmin kaiken elävän välisenä suhteena. Siitä on tullut synonyymi kaikkien elämää tukevien luonnollisten järjestelmien säilyttämiselle ja hyvinvoinnille maapallolla. Nämä ekosysteemit, jotka yhdistävät mineraali-, kasvi-,

eläin- ja ihmiskunnan elämän, ovat älykkäitä, monimutkaisia ja yhteistyökykyisiä. Jos vertaamme kutakin lajia luonnon musiikin säveliin, ekologiat ovat melodioita ja harmonioita. Luonnollisessa tilassaan niiden suhteissa näkyy syvälinen viisaus ja kauneus, ja näemme tätä juhlittavan monimutkaisena yhteistyönä eri eläimilmaisujen välillä.

Suhteet ovat niin hienostuneita, niin hienosti tasapainoisia, että ne muodostavat sekä perustan että yksityiskohdat tuolle suurelle sinfonialle nimeltä ”elämän ympyrä”. Ulkoisessa, mitattavissa olevassa 2000- luvun maailmassa näitä monimutkaisia järjestelmiä on tutkittu ja analysoitu useilla tieteen aloilla, mikä on tuottanut tieteellisesti perusteltuja vastauksia, mutta myös esittänyt uusia kysymyksiä. Immateriaalisissa ja näkymättömissä ulottuvuuksissa on kuitenkin useita alueita, joista mystikot voivat tulla enemmän tietoisiksi vastineeksi tälle tutkimukselle, ja se on tärkeä tutkimus-alue ja uusi kieli jota tulee kehittää.

Voimme hyödyntää mystistä tietoisuuttamme ja käyttämällä sieluominaisuuksiamme voimme kokea pyhän yhteyden kaikkiin muihin elämänmuotoihin. Voimme hoitaa tätä kallisarvoista liekkiä kunnioittavien ajatustemme kautta ja kehittää syvemmän siteen mesokosmokseen, joka on kaiken maan elämän pyhäkkö, makrokosmoksen ja mikrokosmoksen välissä sijaitsevan elämän biosfääri.

Kutsu kehittää henkisen ekologian kieltä

Tämä on kutsu herätä kielelle, jonka identiteettinä on henkinen ekologia. Jotkut mystikot ovat puhuneet siitä transsendenttisenä ekologiana. Yliopistojen luentosaleissa akateemikot ovat jopa alkaneet käyttää sanaa ”biofilia” filosofiana, mikä tarkoittaa rakkautta eläviin olentoihin tai ihmisen synnynnäistä affiniteettia luontoon. On todennäköistä, että relevantin sisäisen kielen löytäminen luonnollisen maailman mystiselle tietoisuudelle ja sen kuinka siitä puhutaan ulkoisesti, tulee olemaan merkittävä mystikon tehtävä 2000-luvulla.

Tämä ei ole uusi ponnistus. Mystikot ovat vuosisatojen ajan antaneet hyviä ajatuksiaan, kunnioittavia tunteitaan ja kulissien takana auttavaa kättään luonnon kohentamiseen ja säilyttämiseen. Ruusuristoläiset eivät ole koskaan kaukana syvästä kunnioituksesta luonnollista maailmaa kohtaan.

Luonnon turmeltumaton kauneus, totuus ja hyvyys ovat inspiraationa kaikille mystikoille heidän pyrkimyksissään havaita kaikkialla vallitseva Universaali Älykkyys. Kaikkein upeimmasta kämmenellä pidetystä kukasta, sinivalaan koskettavan kauniisiin kutsuihin, Universaali Sielu yrittää ilmaantua maapallomme jokaisella tuumalla, missä se vain voi.

Kun ekologia kukoistaa hyvin, sillä on potentiaalia ilmaista itseään täysin, saavuttaa täysi heijastus jumalallisuudesta työssään. Yhteys luontoon auttaa meitä saamaan yhteyden tähän hyvinvointiin, tähän rakkauteen kaikissa suhteissa. Siksi henkinen ekologia, jonka opimme luonnolta opettaa meitä toteuttamaan yhteistyökykyisiä, harmonisia keskinäisiä suhteita.

Tunnettu luonnontieteilijä Sir David Attenborough ehdottaa, että luonnon meille opettama olennainen periaate on, että yhteistyön monimuotoisuudesta ja osallistavasta hierarkiasta kasvaa korkea jalostuksen taso. Äskettäisessä lausunnossaan hän sanoi, että elävä maapallo on ainutlaatuinen ja näyttävä ihme. Miljardit elämänmuodot työskentelevät yhdessä luodakseen ainutlaatuisen, häikäisevän monimuotoisuuden ja ilmaisun rikkauden. He tekevät yhteistyötä hyötyäkseen molemminpuolisesti auringon energioista ja maapallon mineraaleista. Elämät liittyvät toisiinsa siten, että ne ylläpitävät ja hyötyvät toisistaan.

Me ihmisinä luotamme tähän hienosti viritettyyn elämän välineeseen, ja se luottaa arvokkaaseen yhteistyöhön tasapainon, monimuotoisuuden, monimutkaisuuteen ja kaikkien elämänmuotojen kattavaan hierarkiaan. Sir David Attenborough jatkaa, että maapallon evoluutiohistoriassa miljardeja vuosia luonto on luonut ihmeellisiä muotoja, joista jokainen on hienostuneempi ja monimutkaisempi kuin edellinen.

Jalokivi kosmoksessa

Planeettamme biologisen monimuotoisuuden loisto on kehittynyt viimeisten 65 miljoonan vuoden aikana. Holoseenia, viimeisten 10 000 vuoden ajanjaksoa, pidetään yhtenä maapallon luonnonhistorian vakaimmista. Rikas, kukoistava maailma on tämän vakauden avain.

Enemmän kuin koskaan on olemassa nopeasti kasvava planeetta-tietoisuus, ekologinen tietoisuus, joka korostaa ihmiskunnan kielteisiä vaikutuksia maapallon hyvinvointiin. Ihminen on luonnostaan luova, ja on jatkuvasti muuntanut luonnon elementtejä tyydyttääkseen tarpeitaan. Mutta kuinka suuri osa tästä luovuudesta täyttää todellisen tarkoituksensa heijastaa Kosmisen mielen luovuutta, jos se vahingoittaa monimutkaisia, yhteistoiminnallisia ekosysteemejä ja vähentää siten olemisen ilmaisen monimuotoisuutta?

Ruusuristin Veljeskunta halusi lisätä tietoisuutta ekologiasta ja julkaisi vuonna 2012 teoksen ”A Plea for Spiritual Ecology”, joka luettiin Brasilian senaatin kokouksessa Earth Summitissa Riossa. Kuten silloinen Imperaattori ja Ruusuristin Veljeskunnan Presidentti Christian Bernard ilmaisi sen niin kauniisti:

Maa on jalokivi Kosmoksessa, jumalallisen, universaalien tietoisuuden mestariteos. Se on suuren inspiraation aarre ihmiskunnalle, ja ruusuristiläiset arvostavat sitä erityisenä pyhäkkönä, jossa kaikki elämä voi kehittyä fyysisesti, emotionaalisesti ja henkisesti.

Ekologialla on olennainen osa mystisessä tietoisuudessa, koska emme voi kiinnostua elämän mysteereistä olematta huolissaan siitä, mitä maapallosta tulee.

Nykyinen Imperaattorimme Claudio Mazzucco pohtii tätä artikkelissaan ”Rosicrucian Utopia”:

Nykyään luontoa käytetään hyväksi ja sen tarkoitus kielletään. Kun pidämme sitä vain rentouttavana taustana lomallemme, jätämme huomiotta ainoan kanavan, jolla on voima tuoda meidät kasvatusten perustavanlaatuisten kysymysten kanssa siitä, keitä olemme ja miksi olemme täällä. Ruusuristiläisinä meidän on otettava tämä polku takaisin palauttaaksemme luonnon todellisen tarkoituksen, ei keinona saavuttaa päämäärä vaan itsetarkoituksena. Meidän on arvostettava sitä ei vain lepopaikkana, vaan pikemminkin kielenä, joka osoittaa ikuisuuteen pienimmässä rakenteessa, meidän sisällämme ja ulkopuolellamme.

Maa henkisen evoluution taustana

Ruusuristiläinen manifesti *Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis*, joka julkaistiin tammikuussa 2014, julistaa, että maapallo on taustana henkiselle evoluutiollemme ja antaa meille mahdollisuuden täyttää ”elävinä sieluina”, ja että sillä on siksi sekä maanpäällinen että taivaallinen tehtävä.

Käytämme termiä ”terveys” kun puhumme planeetastamme, sillä on selvää, että maapallo on elävä ja jopa tietoinen. Jos olemme samaa mieltä että maapallo on elävä ja tietoinen, voimme

myös sanoa, että maa ja kaikki sen elämänmuodot voisivat arvostaa suuresti pyhää suhdetta kanssamme keskinäisen evoluution tarkoituksessa? Voimmeko käyttää korkeampaa henkisen tai mystisen tietoisuuden muotoa auttamaan tämän pyhän suhteen säilyttämisessä metafyyisestä näkökulmasta? Tähän kysymykseen vastaamiseksi on hyödyllistä tutustua Maahan syvällisemmin.

Muinaisten egyptiläisten ja hermeettisten perinteiden luomismytologiat ovat ehkä hyvä paikka aloittaa. Sillä tuntemissamme luomisopetuksissa on yhteinen lanka, joka voidaan syntetisoida seuraavasti. Jumalallinen Mieli eli korkeimman Jumalallisen Olennon sydän aktivoi luomisen ikuisesta, muuttumattomasta valtakunnasta ja alkaa virtauttaa harmonisia Kosmisen järjestyksen lakeja ja periaatteita. Alkuperäisten Kosmisten vesien pimeydestä syntyy ensin tiheys ja lämpö, sitten valo ja sitten elämä, muuttuen vähitellen monimutkaisemmaksi, kunnes tietoisuus syntyy elämänmuodoissa.

Egyptiläisessä Heliopolitan Enneadissa (yhdeksän jumalan ryhmä) tätä kuvataan sarjana jumalallisia pareja – kaksoisemanaatioiden polariteetit: valo ja ilma, taivas ja maa, ja päättyen rakkauten hienostuneimpiin energioihin, joita edustaa Isisin ja Osiriksen suhde, jotka luovat Horuksen, joka symboloi korkeinta hyvää.

Täällä meillä on valoa, elämää, rakkautta ja korkeinta hyvää jota meille tulee jatkuvasti kasvavana virtauksena muuttumattoman, ikuisen valtakunnan ykseydestä. On sydäntä lämmittävä mielikuva tuntea, että maapallomme, jalokivemme kosmoksessa, on kudottu kokoon valon ominaisuuksista, jotka ovat lukematto-

mien aikakausien ajan vuodattuneet ulos ikuisesta valtakunnasta ja että jokainen osa ihmeellistä planeettamme sisältää tämän ikuisuuden. Sen kudos on itsessään täynnä korkeinta hyvää, jos vain sydämemme sen näkisi.

Ajattele, että sen lisäksi, mitä kaikkea tässä suuressa järjestelmässä on toiminnassa, meille ihmisille annetaan aistit kokea tämä loisto – eikä vain viittä perusaistiamme, vaan myös ne hienostuneet, henkisesti havaitsevat aistimme, joista opimme niin paljon ruusu-ristiopinnoissamme.

Pyrkimällä käyttämään hienostuneempia aistejamme, voimme virittyä luontoon syvemmin ja avata ovia sen salaisuuksiin kehittääksemme mystistä tietoisuuttamme. Tämä tietoisuus muistuttaa meitä Raamatun lauseesta Genesiksen kuudentena luomispäivänä: ”Ja Jumala näki kaiken, mikä luotiin, ja katso, se oli erittäin hyvää ja kaunista.” Tästä muistuttavat myös mystikko-runoilija Coleridgen sanat: ”On yksi mieli, yksi kaikkialla läsnä oleva mieli, Omnific, jonka pyhin nimi on Rakkaus.”

Yksi tapa kehittää henkistä, mystistä tietoisuutta Maata kohtaan on yksinkertaisesti kehittää sydämellinen ja vilpittömän kunnioitus luontoa kohtaan: olla tietoinen vuodenaajoista ja yhteydessä niihin, virittäytyä puiden, kukkien ja lintujen kanssa ja tervehtiä niitä sydämellisesti hymyillen; hidastaa ja hengittää sisään ilmaelementtiä ja päivänvaloa. Varaa aikaa arjen vaatimusten keskelle pohtiaksesi luonnon upeita jumaluuden ilmaisuja, sillä luonnon tunnelmat ja ilmapiirit heijastavat omiamme, ja kun yritämme ymmärtää tunteitamme, voimme pohtia luonnon maailmaa auttamaan mielialo-

jemme kuvaamisessa. Vastaavasti kaikki mitä luonnossa tapahtuu, heijastuu myös ihmiskunnan sisäiseen elämään.

Tietoisuus kolmesta kosmisesta energiasta

Mystinen tietoisuus luonnosta voi syntyä pohtimalla kolmea suurta sisällämme olevaa energiaa, jotka mahdollistavat tietoisien elämän: hengen värähtelyt, vitaali elämänvoima ja Universaali Sielu. Herättämällä psyykkisiä keskuksiasi voit tulla tietoisemmaksi niistä toimiessasi maailmassa. Tule tietoiseksi hienostuneisuuden tasosta, mikä ilmenee kaikessa, mitä havaitset. Jos esimerkiksi ajattelet riittävän syvästi ruusua, kunnes tulet yhdeksi sen kanssa, saatat tulla tietoiseksi värähtelyistä, jotka muodostavat sen aineellisen substanssin. Saatat aistia sen sisällä olevan elämänvoiman ja jopa koskettaa ilmentyvän Universaalien sielun ikuista valoa.

Mikä ilo onkaan olla elävä ilmentymä jumaluudesta, jonka jaamme kaikkien elämänmuotojen kanssa.

Sukupolvilta toisille siirrettyjen käärojien ja per-
gamenttien opetusten valossa, mutta mikä tär-
keintä, heidän kokoontumistensa suullisen perin-
teen kautta, heidän sydämensä ja mielensä avau-
tuivat jokaisessa kokoontumisessa kuin avautuva
valonkirja.

Jokaisessa sielussa eläessään jokainen sivu kään-
tyi ikään kuin äärimmäisen viisaan ohjaavan
käden koskettamana, mikä näytti asustavan heidän
mystisten siteidensä pyhyudessa.

Tietäen Euroopan maaperällä riehuneen kau-
hean sodan ja ihmiskunnan hengellisen ahdingon
he rukoilivat päivittäin lohdutusta, vetosivat
ymmärryksensä Jumalaan ja pyysivät voimia
tarjota universaalia opastusta, joka antai-
si todellista hengellistä ravintoa ja tulisi yhä
enemmän ihmisten sydämien lukemaksi kirjaksi,
joka korvaisi vanhentuneet uskonnolliset dogmit
ja taikauskon.

- LIBER LUCIS DRAAMA

OSA 2

Ruusuristin vetoomus ja veljeys

Ruusuristin veljeskunnan mystinen ilmentyminen

Näkymättömän veljeskunnan valo

Jotkut olennot, jotka ovat omakohtaisesti tehneet pitkäkestoista hengellistä työtä, voivat etäältä auttaa ihmisveljiään ja sisariaan, eikä heidän tarvitse enää edes elää inkarnoituneena. He elävät tietoisuustilassa, joka tunnetaan perinteisesti nimellä ”Ruusuristi tila”, ja he ovat saavuttaneet tietyn kehityksen tason.

Olennot, jotka ovat esimerkkejä Ruusuristi tilasta, jatkavat sellaisten liikkeiden elävöittämistä, jotka ovat omistautuneet tukemaan vilpittömiä opiskelijoita matkalla kohti tätä tilaa. Veljeskunnan opetukselle on ominaista sopeutua ajan kieleen, joka muuttuu ajan myötä tiedon ja viisauden edetessä, jotta se voi tarjota ymmärrettäviä selityksiä jumallaisista ilmiöistä, joita ei muuten käsitettäisi.

Jotkut edistyneet sielut inkarnoituvat aika ajoin tarkoituksenaan vihkimyksellisten tai henkisten järjestelmien perustaminen saattamaan niitä tarvitsevia ottamaan tärkeitä askelia tai vihkimään suuria massoja Valoon, koska molemmat lähestymistavat vastaavat kosmisiin vaatimuksiin. Nämä kehittyneet sielut, jotka jakavat nämä ihanteet ja aikomukset, muodostavat yhteyksiä näkymättömään ulottuvuuteen.

Näiden sielujen kollegio muodostaa ”näkymättömän veljeskunnan”, joka tukee ihmiskunnan evoluutiota tukemalla ja seuraamalla sitä kohti sen Kosmista kohtaloa. Tämä valaistuneiden persoonallisuuksien näkymätön veljeskunta, joka koos-

tuu tänne inkarnoituneista ja muista, jotka ylittivät ”suuren portaalin” otti jossain vaiheessa historiaa (noin 1600-luvulla) nimen Ruusuristi, vaikka menneisyydessä veljeskunta oli aina ollut olemassa muilla nimillä. Ruusuristi elää sen vuoksi ulottuvuudessa, johon viiden aistin kautta ei päästä käsiksi, vaikka se ilmentyykin tavanomaisessa tilassa ja ajassa sen ihanteiden kanssa resonoivien kautta.

1600-luvulla Ruusuristin näkymätön veljeskunta sai konkreettisen muodon lukuisten ihmisten työn kautta. Heidän, jotka rakastivat sen ihanteita ja omistivat elämänsä sen opiskelulle ja tutkimiselle. Opiskelijoita, jotka ovat veljeskunnan jäseniä, kutsutaan Ruusuristiläisiksi, ja viitoitettua polkua pitkin he matkaavat kohti ruusuristiläisen tietoisuudentilan saavuttamista.

Ruusuristin Valon ilmoittaminen

Jotkut näistä sieluista, jotka olivat asettuneet asumaan aineelliselle tasolle, saivat aikaan niin sanottujen ruusuristiläisten manifestien julkaisemisen vuosina 1614, 1615 ja 1616 Kasselissa, Saksassa. Elokuussa 1623, tasan 400 vuotta ennen tämän Liberin julkaisemista, Ruusuristiläisen veljeskunnan viestejä laitettiin Pariisin kaupungissa seinille näkyville. Seitsemän vuoden kuluessa ensimmäisen manifestin julkaisemisesta julkaistiin yli 400 ruusuristiläiseen tietoon perustuvaa teosta. Veljeskunnan olemassaolon julistamisen

jälkeen kaikkialta Euroopassa tuli tietoa sadoista ihmisistä, joilla ilmeisesti oli tätä jaettava tietoa, jotka joutuivat menemään maan alle paeten kohtaamaansa tyranniaa.

Tuolloin vallassa olleet voimat yrittivät turhaan tukahduttaa tämän tietoisuuden kevään kukoistusta julkaisemalla lukuisia tekstejä Veljeskunnan olemattomuuden osoittamiseksi. Mutta fyysisellä portilla ei voida pysäyttää tietoisuuden virtaa, joka tulee aineettomassa ulottuvuudessa olevasta Valon lähteestä. Satojen eurooppalaisten vastaus manifesteihin oli osoitus tuesta sellaisen veljeskunnan olemassaololle, joka oli tavalla tai toisella tehnyt työnsä vapauttaakseen ihmiset tietämättömyyden raa'alta sorrolta, vaikka se ei ollutkaan rakentunut vielä, kuten nykyään.

Valon jakaminen

Veljeskunta on vuosisatojen ajan käyttänyt erilaisia kieliä ja analogioita selittääkseen selittämätöntä ja kätkeäkseen tyrannian estämän tiedon jakamisen. Joka aikakaudella Ruusuristiläiset ovat yrittäneet tehdä sanomansa tunnetuksi, vaikkakin se olisi pyritty heiltä estämään.

Ruusuristiläiset eivät kätke Valoa, vaan yrittävät levittää sitä mahdollisimman laajalle ihmiskunnan hyödyksi ja kaiken maan elämän hyvinvoinnin edistämiseksi. Ruusuristiläiset kunnioittavat Valon ilmentymistä kaikissa Äitimaan luontokunnissa, mineraaleissa, kasveissa, eläimissä ja ihmisissä.

Ei siis ole sattumaa, että lukuisia tekstejä painettiin kaikkialla Euroopassa. Kun Johannes Kelpiuksen johtama ruusuristiläisten

ryhmä lähti vuonna 1693 Rotterdamin satamasta Uuteen maailmaan (Pohjois-Amerikka), yksi ensimmäisistä asioista, joita he tekivät, oli kirjapainon perustaminen tekstien tulostamista ja niiden jakamista varten. Veljeskunta vaikutti ihmisiin, kuten Benjamin Frankliiniin ja presidentti George Washingtoniin. 1600-luvun manifestien kautta tapahtuneen veljeskunnan julkisen esittelyn aiheuttaman kohun jälkeen joukko ruusuristiläisiä asettui asumaan Intiaan. He palasivat Eurooppaan 1800-luvun lopulla ja yhdistivät itämaiden ruusuristiläisiltä saadun tiedon esoteeriseen länsimaiseen tietoon.

Esoteerinen kaksoiskotka idän ja lännen mystiikan liitosta.

Alkuperäinen perinne

Alkuperäinen perinne koostuu jumalallisesti inspiroidusta ydintiedosta, joka ylittää ajan, tilan ja aineen rajat, ja jota ovat välittäneet ne, jotka etsivät sitä vilpittömästi, joista joistakin tulee sanansaattajia, profeettoja, adepteja tai muita välineitä, jotka välittävät alkuperäistä viisautta vihkimysten ja muiden ikuisten jatkuvien perinteiden kautta, mikä mahdollistaa sen jatkumisen sivilisaatiosta toiseen ja myötävaikuttaa ihmiskunnan kehitykseen.

Alkuperäinen perinne koostuu ydintiedosta, joka ei ole ajan alainen ja josta jumaluuden elämää antava vesi pulppuaa esiin. Nämä hengellisen elämän vedet jakautuvat useisiin puroihin, ja niitä värjäävät niiden kulkemien maiden sävyt. Vaikka perinne onkin yksi ja ainutlaatuinen, sitä voidaan tarvittaessa mukauttaa erilaisiin kieliin ja kulttuureihin, ja ne, jotka ylpeilevät olevansa ainoa perinteen ylläpitäjä, pettävät naapureitaan, koska se kuuluu kaikille ja virtaa jokaisen puhtaan sydämen syvyydestä.

Veljeskunta on vuosisatojen ajan välittänyt perinnettä hermetismin, alkemian, astrologian, magian ja uudelleen löydetyin kabalaa filosofioiden ja käytäntöjen kautta, mutta myös ottamalla käyttöön symbolisia työvälineitä, jotka voisivat analogisesti kuvata itse työtä, kuten katedraalin rakentajien, kirvesmiesten, räätäleiden, hiilikaivostyöläisten jne. työkalut.

Näkymättömien olemassaolon tasojen lakien tuntemus voidaan tehdä ymmärrettävämmäksi käyttämällä arjen elämän symboleita.

Vuosisadasta toiseen ruusuristolaiset toivat esiin käytäntöjä, joiden avulla ihmiset voisivat havaita yhä korkeampia jumaluuden alueita, arvioimalla ehdotettujen menetelmien vaikutuksia ja tekemällä tarvittavia korjauksia.

Varmistaakseen, että tietyt taivaallisen todellisuuden korkeat alueet tulisivat saavutettaviksi, veljeskunta rakensi itseään 1800-luvulla magialle omistettujen koulujen avulla. Tämä aihe vetoaa edelleen moniin ihmisiin sen sisältämän kiehtovuuden vuoksi. Nämä ihmiset ovat kuitenkin helppo saalis ahneudelle. Syntyi lukuisia petoksia helpon rahan saamiseksi. Samalla hyödynnettiin myös samaan aikaan kukoistanutta sähkömagneettista tiedettä. Jotkut, useimmiten vilpittömästä tutkimushalusta, yrittivät soveltaa tieteellistä menetelmää sielusta emanoituviin kykyihin, mikä synnytti okkultismin. *****

Taikuudesta mystiikkaan

Ruusuristolaiset tarkkailivat tarkasti tällaisten menetelmien vaikutuksia niiden levittyessä massoihin. Ne, jotka eivät valmistuneet riittävästi tällaisten menetelmien soveltamiseen, joutuivat niiden nielaisemiksi. He erehtyivät keinoissa päämäärän saavuttamiseksi ja antautuivat ahneuteen ja henkilökohtaisen edun tavoitteluun käyttäen tähän tietoisesti kanssaihmistensä ja ihmiskunnan hyödyksi tarkoitettua uudelleen löydettyä tietoa. Tästä syystä 1900-luvun ensimmäisellä puoliskolla Ruusuristi Veljeskunnan 'Korkeimman neuvoston' tiedetään kokoontuneen Euroopassa ja päättäneen aiempien koulutusmenetelmien lopet-

tamisesta. Sillä nämä vanhemmat koulutusmenetelmät alkoivat levitä virallisten kanavien ulkopuolelle, ja ilman asianmukaista koulutusprosessia niiden tehokkuus katoaisi.

Tästä syystä ruusuristiläiset järjestivät alkuperäisen tiedon rakenteen uudelleen muinaisen ja puhtaan mystiikan asuun. Selkeä ja yksiselitteinen identiteetti otettiin käyttöön, nyt vapaana tarpeesta piiloutua tyrannialta. Kiitos ajan myötä saadusta vapautuksesta historian painolastista.

Mystinen lähestymistapa

Mystinen kokemus edustaa myös jokaisen menneisyydessä ehdotetun polun huipentumaa ja sen valaistumisprosessin perustaa, johon jokainen ihminen pyrkii. Mystinen lähestymistapa johtaa välittömään, intiimimpään jumaluuden kokemiseen ja sen universaalin kehyksen sisäiseen oivallukseen, johon jokainen ihminen on upotettu ja jonka osa hän on. Tämä oivallus mahdollistaa sen intiimin siteen, mikä jokaisen ihmisen sielulla on lähimmäisensä kanssa. Tämä on todellinen tae elämälle rauhassa planeetalla ja maailmankaikkeudessa, koska ihmisten välisten ilmeisten erojen lisäksi meitä yhdistävät siteet mahdollistavat sen havaitsemisen, että olemme kaikki osa Universaalia Sielua, jolla on ollut eri nimiä läpi ihmiskunnan historian ja että olemme kaikki saman suuren jumalallisen lähteen pieniä kipinöitä.

Mystiset menetelmät ja käytännöt sen lisäksi, että ne edustavat monille mystikoille jumalalliseen loistoon ja kauneuteen virittymisen huippua, auttavat meitä kehittämään ja asettamaan piileviä henkisiä valmiuksiamme ihmiskunnan hyvinvoinnin palvelukseen sen sijaan, että käyttäisimme niitä itsekkäisiin tarkoituksiin. Asettamalla itsensä jumalallisen luovan voiman palvelukseen, ihminen herättää kykyjä, jotka kerran liitettiin magiaan, okkulttiikkaan tai ihmeisiin, asettamatta sitä tavoitteeksi, vaan hyväksymällä sen tämän työskentelyn sivuvaikutuksena.

Mystinen polku mahdollistaa sellaisten kokemusten elämisen, joita historian suurhahmot ovat saaneet ja joita he ovat yrittäneet kuvata, vaikkakin rajallisen kielen rajoissa, mikä ei salli jumalallisen kokemuksen äärettömyyden ilmaisua. Se mikä saattaa tuntua tietyistä menneiden vuosisatojen aikana käytetyistä työkaluista luopumiselta, on todellisuudessa tietoinen valinta, joka mahdollistaa Perinteen asettamisen uuteen esittelevään muotoon, tuoden sen käyttäjille suurempia etuja, joiden pätevyys ja toimivuus on seikkaperäisesti todistettu viime vuosisadalla, siitä ajasta lähtien, jolloin Ruusuristiläisten ”Näkymätön Veljeskunta” rakensi Muinaisen Mystisen Ruusuristin Veljeskunta AMORC:in.

Veljeskunta viittasi 1600-luvun manifesteissaan yleiseen uudistukseen, jota maailma tarvitsi. Tämä uudistus koskee kaikkien inhimillisen ilmaisun alojen, tieteellisten, uskonnollisten, poliittisten, filosofisten, taiteellisten ja humanististen alojen hengellistämistä siten, että ihmissielun valo, joka on itse jumalallisuuden emanaatio, voi ohjata tulevaisuutta koskevia valintoja.

Tämä tavoite on edelleen elossa AMORC:in työssä, mikä on menneisyyden veljien ja sisarten henkinen perillinen, niiden, jotka omistautuivat aikanaan tälle työlle.

Elitismistä osallistavaan

1600-luvun manifestit oli suunnattu pääasiassa Euroopan ”oppi-neille”, mutta AMORC:in johtama kansojen yhdistäminen on varmistanut, että veljeskunta on voinut laajentua kaikkialle maailmaan. Nykyään ihmiset ovat veljeskunnan jäseniä etnisestä taustasta, sukupuoli-identiteetistä, sosiaalisesta taustasta, kansallisuudesta tai poliittisesta vakaumuksesta riippumatta. Tämä koskee kaikkia uskontoja edustavia ihmisiä, kristittyjä, muslimeita, juutalaisia, hinduja, sikhejä, shintolaisia, buddhalaisia, animisteja, agnostikkoja ja muita.

Roomassa vuonna 2019 pidetyssä AMORC:in- maailmankongressissa näimme Imperaattorin viran siirtymisen Christian Bernardilta Claudio Mazzucolle. Tuolloin ihmiset 72 maasta yhdistyivät yhdes- säolemisen ilossa ja lämmössä – tajuten, että olemme kaikki saman jumalallisen Lähteen kipinöitä, kokemus, joka murtaa eron seinät ja synnyttää kunnioituksen toisiamme kohtaan. Tämä on yksi näkökohta, jossa Ruusuristiläisen Veljeskunnan humanitaarinen työ tunnustetaan ja joka mahdollistaa rauhan leviämisen kansojen kesken. Samaan tapaan Liber Lucis on osoitettu hyväntahtoisille ihmisille kaikkialla maailmassa. Ihmisille, jotka tietävät, että on mahdollista elää rauhassa ja harmoniassa.

Nouset kauniina taivaan horisontista,
elävä kiekko, elämän alkuperä.

Olet noussut horisontista.

Olet täyttänyt jokaisen maan kauneudellasi.
Olet hieno, suuri, säteilevä, ylevä yli kaiken
maan.

Sinun säteesi sitovat maat kaiken tekemäsi
piiriin.

Sinä olet aurinko, olet saavuttanut heidän
rajansa.

Kuinka lukuisia ovat työsi, vaikka ne ovat
piifossa katseilta.

Ainut Jumala, rinnallasi ei ole ketään.
Olet päivän kehrä, siirtosi mestari, jokaisen
ilmentyvän muodon mestari,
sinä luot ... yksin, mitä olet tehnyt.

- OTE SUURESTA HYMNISTÄ ATONILLE,
AKHENATON, 1300-luku eaa.

Kutsu ihmiskunnalle jakaa jumalallinen valo

1600-luvun ruusuristiläismystikko-filosofi-valtiomiehen Sir Francis Baconin allegorisessa tarinassa *The New Atlantis* jotkut matkustajat eksyvät laivaan ”Maan suurimmassa erämaassa”, mutta he löytävät syrjäisen ja tuntemattoman saaren. Saarella, jonka nimi on Bensalem, joka tarkoittaa ”rauhan perijää”, asuu salaperäinen veljeskunta, jolla on edistynyt tieto kaikilla korkeimpien ja hienostuneimpien taiteiden, tieteen ja filosofian aloilla. Se on utopistinen paikka, jossa vallitsee huolenpito seesteisyydestä ja rauhasta.

Koko kirja on allegoria, ja siinä on piilotettuja viittauksia Ruusuristiläisen veljeyden syvempään merkitykseen. Tarinassa on osa, jossa puhutaan veljeskunnan muinaisesta kuninkaasta, nimeltä Salomon (joka edustaa todennäköisesti korkeinta virkaa tai laatua veljeskunnan hierarkiassa).

Salomonin talo tunnetaan ”veljeyden silmänä”. Mieti hetki, mitä ”veljeyden silmä” tarkoittaa. Onko se tarkkaavainen silmä, huolehtiva silmä, rakastava silmä vai arvostelukykyinen silmä? Onko se kaiken havaitseva siinä mielessä, että se tietää, milloin joku toimii todella veljeskunnan jäsenenä, eikä vain esitä sitä, ja toimi sitten kulissien takana aivan toisin ja sopimattomalla tavalla?

Tarina kertoo edelleen, että Salomonin muinaisen tehtävän tunnusmerkkinä joka 12. vuosi kaksi kolmen veljen laivaa sallitaan purjehtia ulos kruunun vesialueelta viedäkseen tietoa muihin maihin. Tarina kertoo sitten:

He eivät käyneet kauppaa kullalla, hopealla tai jalokivillä eivätkä missään muullakaan aineellisella hyödykkeellä. He kävivät kauppaa vain Jumalan ensimmäisellä luomuksella, joka on Valo.

Toisin sanoen he vaihtoivat vain jumalallista valoa. Tämä näyttää ohjaavan meitä kohti veljeyden syvempää merkitystä. On huomattava, että Uuden Atlantiksen päähenkilöt ovat pappi, kuningas ja filosofi. Nämä kolme symbolista hahmoa edustavat ehkä omistautumisen, arvokkuuden ja viisauden rakkauden sielunominaisuuksia, joita Ruusuristin veljet ja sisaret halusivat saavuttaa mystisenä veljeskuntana.

Veljeys

Voimme pitää veljeyttä kosmisten lakien toimintana, johon liittyy hengellisiä syitä tietyn ihmisryhmän, sekä miesten että naisten, kokoontumiseen tiettyyn aikaan, paikkaan tai tapahtumaan. Sointuva ja vahva veljeyden tunne ”Ruusuristiläisenä yhteisönä” on jatkuva korkeimman hyvän tahdon lähde kohti tulevaisuutta ja se voi loistaa valoaan tuleviin aikoihin. Itse asiassa tuo valo voi todella auttaa vilpittömiä Ruusuristipolun oppilaita suuren tarpeen aikoina, kun he kärsivät suurista haasteista.

Syvästi harmonisten veljellisten energioiden vaikutusta ruusu-
ristiläisessä ryhmätoiminnassa ei voida aliarvioida. Kaikki pyrki-
mykset yhteistyöhön ja harmoniseen yhteistoimintaan rakentavat
kollektiivisen mystisen yhteisöllisen ilmapiirin, joka ylittää oman
egon henkilökohtaiset vaatimukset ja lahjoittaa merkittävän perin-
nön tulevaisuuteen. Monet lahjoista annetaan eteenpäin. Niitä
kantaa siipiensä suojassa ryhmän veljellisen ilmapiirin värähtely
ja niitä ohjaa niiden jäsenten sydämellisen huolenpidon lamppu
hengellisistä siteistä, jotka syntyvät yhdessä työskentelystä. On vel-
jeyden teko auttaa herättämään toisten sisäinen henkinen todel-
lisuus luomalla optimaaliset olosuhteet veljellisessä ympäristössä.

Kun veljeskunta yhdistyy Jumalallista Mieltä kunnioittavassa ja sitä
heijastavassa veljeydessä ja on sopusoinnussa ruusu-ristiläisen Égré-
goren kanssa, se voi olla kanava Veljeskuntamme Näkymättömän Hierarkian
Mestareiden korkeimmalle viisaudelle ja elävälle korkeimman hyvän
tahdon virtaukselle koko ihmiskuntaa ja maapalloa kohtaan, toimien
universaalin veljeyden ja universaalin yhteisöllisyyden lähteenä.

Jatkuva palvelu ihmiskunnalle

Veljeys palvelee jatkuvasti ihmiskuntaa ja kaikkea elämää, ja
se kutoo polun valon, elämän ja rakkauden välittämiseen. Kuten
Francis Baconin The New Atlantis -teos kertoo, se tekee ”kauppaa
jumalallisella valolla”. Ajattele siis sitä veljellistä resonanssia, joka
on tuonut yhteen ainutlaatuisen yhdistelmän yksilöitä olemaan
toistensa rinnalla, tukemaan toisiaan oppimisessa ja elämän haas-
teissa, olla toistensa Valossa ja todistamassa heidän hienostuneinta

”läsnäoloon”. Jopa kaikkein juhlallisimpina ja synkimpinä yksilöllisten ja kollektiivisten haasteiden päivinä ruusuristiläisopiskelijat tietävät, että tämä sukulinjan jatkuvuus voi olla syvän lohdutuksen paikka. Tässä valossa pysyminen on aina ollut jatkuva veljellisen ravinnon lähde.

Pohditaanpa joitain ruusuristiläisen ryhmän veljellisen ilmapiiirin olennaisempia ominaisuuksia. Tullessaan mukaan ryhmään ensimmäistä kertaa, uusi jäsen saattaa ihmetellä, mitä sana ’veljeys’ voisi tarkoittaa. Ensinnäkin he toivottavasti tulevat tietoisiksi siitä, että ruusuristiveljeskunnan on tarkoitus olla ihanteiltaan paljon enemmän, kuin vain sosiaalinen kerho. Ruusuristiläinen veljeys alkaa vilpittömästä ja omistautuneesta ruusuristiläisten ihanteiden arvostuksesta, samanmielisyydestä ja ilosta olla yhdessä opiskelemissa henkisen oppimisen polulla.

Mystinen veljeys

Ryhmäsielutietoisuuden sfääri voi laajentua ja kasvaa kohti syvällistä ”mystisen veljeyden” ilmapiiriä. Mystisen veljeyden syvimpanä ytimenä, vaalittuna huomion keskipisteenä, on jumalallinen luontomme. Se etsii alati mahdollisia tilanteita, joissa voidaan jakaa sielun valon kokemuksia. Tämä ei koske vain ruusuristiläisiä, vaan koko ihmiskuntaa ja kaikkea elämää maan päällä, samoin kuin niitä poistuneita sieluja, jotka tuntevat kuuluvansa veljeskuntamme Égrégoreehen, tai niitä sieluja, joita läheisyytemme houkuttelee, koska he tuntevat vahvan tahtomme tehdä hyvää.

Ryhmätietoisuuden on määritelmän mukaan oltava monimuotoisempi kuin yksittäinen tietoisuus ja siten se on korkeampi yhteistyöälyn muoto. Näemme tämän luonnossa ekologiana. Veljellisen huolenpidon tasolla mystinen veljeys ravitsee ja suojelee älykkäästi kaikkia mahdollisuuksia tulla yhteen ilmaisemaan hienostuneita sielun ominaisuuksia. Erityisesti se vaalii polkua sydämen avaamiseksi kohti universaalin rakkauden erittäin hienostuneita energioita tuon veljeyden aikaansaannoksena. Säteilevä ja rakastava veljeys voi tukea ja auttaa yksilötasolla näitä ominaisuuksia kukoistamaan yhä monimuotoisempina.

Universaali ihmisyhteisö

Veljesyhteisö kehittää ryhmätietoisuuden henkistä arkkitehtuuria ja rakentaa pyhää ympäristöään tarkoituksella. Jokainen, joka astuu ryhmän ilmapiiriin, on täynnä sen rauhaa ja tuntee olevansa ympäristössään, joka on paljon arkipäivän ulkopuolella. Pohdiskelkaamme siksi hetki veljeyttä toisiinsa liittyvänä ja käsinkosketeltavana henkisenä valona, jota lähetämme, jaamme ja vaihdamme (tai Sir Francis Baconin sanoin käymme sillä vapaasti kauppaa maailman kanssa). Kunnioittakaamme tätä yhteistä veljellistä valoa ja laajentakaamme se kattamaan yleismaailmallisen ihmisveljeyden, universaalien ihmisyhteisön ja universaalien vieraanvaraisuuden inhimillisen Égrégoren, ja toivottakaamme se tervetulleeksi osaksi kaiken maanpäällisen elämän veljeskuntaa.

Ruusuristolaiset opetukset nykypäivänä

Ruusuristolaiset opetukset eivät häiritse tai ole ristiriidassa yksilön tieteellisen tai uskonnollisen kehityksen kanssa. Jokainen saa vapaasti uskoa, mitä sisällään tuntee. Tietyt kokemukset ovat huomionarvoisia, koska ne mahdollistavat asteittain kehittyvän tietoisuuden todellisuudesta, johon me kaikki kuulumme. Siksi ei ole sattumaa, että ruusuristolaisiin kuuluu ihmisiä kaikilta elämänaloilta.

Kyse ei ole johonkin 'uskomisesta', vaan pikemminkin sen elämisestä. Siksi sekä tieteen että uskon ihmiset voivat omaksua ruusuristolaisen ihanteen ja osallistua uuden maailman rakentamiseen,

joka on kaukana taikaukosta, dogmeista, tietämättömyydestä ja fanaattisuudesta. Ne, jotka tuntevat tarvetta omalle uskonnolle, voivat jatkaa niin, ja ne, jotka eivät tunnista itseään missään vakiintuneessa uskonnossa, mutta kokevat, että on jotain muuta kuin mitä meillä yksinkertaisesti on silmiemme edessä, voivat liittyä universaalien uskonnon rakentamiseen, joka perustuu enemmän jumalallisten lakien ymmärtämiseen ja yhteyteemme niiden kanssa, kuin dogmien hyväksymiseen. Tämän universaalien uskonnon ihanteet osoittavat äärimmäistä kunnioitusta kaikkia eläviä olentoja, kaikkia uskontoja ja luontoa kohtaan halussa ja tahdossa rakentaa oikeudenmukainen yhteiskunta, joka on sopusoinnussa planeetan uudistumiskyvyn kanssa.

Maa on yhteinen kotimme, ja on välttämätöntä oppia elämään sillä oikein, kuten perheessä, sen taustalla olevan kiintymyksen ansiosta, joka voittaa kaikki vaikeudet ja tunnistaa toinen toisensa veljiksi ja sisariksi, jotka kykenevät rakastamaan ja olemaan rakastettuja. AMORC osoittaa, että se voi opetustensa avulla rakentaa yhteisen kodin, joka kunnioittaa ajattelun ja elämäntapojen eroja.

Ne, jotka sydämessään haluavat olla osa ruusuristiläistä veljeskuntaa, voivat astua sisään tähän kotiin AMORC:in kautta. Opiskelijoille annettavat opetukset ovat monitasoisia. Uloin taso koostuu henkilökohtaiseen opiskeluun tarvittavista materiaaleista, joita voidaan opiskella kotona. Tämä materiaali ei ole Veljeskunta, mutta se on peräisin sieltä. Aineisto ei sisällä paljastettua totuutta, vaan se yksinkertaisesti antaa jatkuvaa ravintoa ajattelulle. Vastaukset, joita jokainen saa työn kautta, joka voi olla yksilöl-

listä tai kollektiivista, mahdollistaa tietoisuutta laajentumaan ja pääsemään Ruusuristiläisten näkymättömiin kammioihin. Pääsy näihin kammioihin tarjoaa kokijalle näkymän, jota kaikki menneisyyden mystikot ovat arvostaneet. Mystikko Louis-Claude de Saint-Martin sanoi tästä, että ”kaikki mystikot puhuvat samaa kieltä, koska he ovat kotoisin samasta maasta”.

Yksilöllisen opiskelun lisäksi on äärimmäisen tärkeä se työ, joka tapahtuu kollektiivisella tasolla. Lisänä on luonteeltaan symbolinen ja rituaalinen työ sekä säännöllinen mystinen dramatisointi, joiden kautta välitetään Perinteelle ominaisia koulutuselementtejä, mitkä antavat ruusuristiläisille opiskelijoille ja tutkijoille mahdollisuuden tutkia ”persoonallisuuden piirteiden” eri puolia ja ymmärtää paremmin, mitkä näkökohdat ovat esteenä rauhanomaisen yhteiskunnan rakentamiselle, kuten väärä tuomio tai suvaitsevaisuuden puute. Kollektiivinen työ mahdollistaa sen, että voi tulla herkemäksi yhdistävälle näkymättömälle linkille, joka yhdistää kaikki ruusuristiläiset tutkijat maailmassa, nyt ja menneisyydessä, sekä kaikkien niiden kanssa, joilla on rakkautta korkeampiin elämän ja elämisen ihanteisiin. Yhteisöllinen oppiminen tapahtuu, kun oppii näkemään maailmaa harmonian ja kauneuden veljellisen kiintymyksen näkökulmasta.

Rituaaliopiskelu elämäntapana

Rituaali on olennainen osa opetusta. Ihmiset ovat nykyään tottuneet oppimaan pääasiassa sanallisen diskursiivisen muodon kautta, oli se sitten suullista tai kirjallista, mutta tämä on vain käsitejärjestelmä, jota voidaan helposti siirtää henkilöltä toiselle.

Tämä käsitejärjestelmä koskee pääasiassa objektiivista tietoa tai subjektiivista asiaa jota voidaan kuvata sanoin.

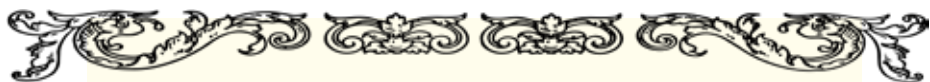
Kuitenkin Kosmosta hallitsee joukko lakeja, jotka pakenevat yleistä järkeä ja joista suurin osa on aisteille näkymätöntä. Tieto näistä kosmisista laeista voidaan siirtää vain kokemuksen kautta.

Tämän kokemuksen helpottamiseksi viisaat ovat rakentaneet rituaaleja, jotka perustuvat tietoon ihmisen näkymättömästä rakenteesta. Aivan kuten pianon näppäimistö koostuu useista koskettimista ja sopivalla näppäinsarjalla on mahdollista soittaa melodiaa melun sijaan, samalla tavalla ihmisen tietoisuus voidaan ohjata tietyille kosmisille alueille sopivien kehoitteiden avulla, joita voi esiintyä rituaalin aikana.

Kaikissa ihmisyhteisöissä, kuten myös omassa yksityiselämässä, on mahdollista havaita suuri määrä rituaaleja, jotka mahdollistavat tiettyjen toimintojen suorittamisen. Jopa auringonnousu joka aamu on luonnon rituaali. Aurinko nousee joka päivä, aina samana, ja auringonsäteitä vastaanottavan kasvin siemen kasvaa päivästä toiseen. Samoin rituaaliin osallistuvat kokevat aina samat sanat ja teot, ja päivästä toiseen sielun valo saa sisäisen siemenen kasvaan, kunnes se itää ja tuottaa uutta hedelmää

Vihkimys rituaalin kautta

Niille, jotka sitä haluavat, rituaali annetaan ja se toimii porttina tilasta toiseen - yhden tietoisuuden tilasta toiseen - siirtymävaiheena, jota kutsutaan initiaatioksi.

Noissa suullisen perinteen salaisissa kokoontumisissa ja vihkimyksissä, kaukana maailman silmistä ja korvista, ne heistä, jotka pystyivät matkustamaan maalla tai merellä, vierailivat suurten Valonkantajien mailla ja kulkivat heidän jalanjäljissään, kuten Pythagoras, Platon ja Cicero.

Oli muita, jotka jättivät fyysisen kehonsa ja matkustivat kauas ja laajalle tai niitä, jotka tekivät sen ajatuksen välittämisen kautta. He matkasivat tarkkailemaan vihkimiskammioita syvän pyhyyden paikoissa, joita Egyptin muinaisten mysteerikoulujen papisto oli aikoinaan ohjannut ja joissa mysteerit oli paljastettu niille opiskelijoille jotka olivat hyvin valmistautuneita.

Jotkut saivat mysteerit niissä pyramideissa, jotka olivat valon välittymispaikkoja, kuten Suuri pyramidi tai Unasin pyramidi, joissa muinaiset kirjanoppineet olivat kaivertaneet seinille kirjan "Esiin astuminen Valossa". Tai Edfussa, jossa kunnioitettiin suurta hyväntahtoista Jumalaa Horusta, korkeimman hyvän edustajaa ja kaiken luojaan Valon korkeinta kantajaa.

- LIBER LUCIS DRAAMA

Se kuuluu rituaaliin, joko ulkoisessa temppelissä tai sisäisessä temppelissä, jotta mystinen kokemus, ihmisen olemassaolon kallisarvoinen Viisasten Kivi, voi ilmentyä. Olemme siis nähneet, miten on mahdollista käyttää muinaista vihkimismenetelmää ja rituaalia sellaisen tiedon jatkuvaan välittämiseen, mitä ei muuten olisi mahdollista siirtää.

Vihkimyksellisen lähestymistavan juuret ovat inhimillisen tietoisuuden aamunkoitossa, mutta sen hedelmät ovat huomattavat yhä nykyajassa, mikä tekee siitä todella ajattoman opetusmenetelmän, mikä voi tarjota arvokkaimmat opetukset nykyajan ihmiselle.

Viime vuosikymmeninä syntynyt yhteiskunta vaatii, että kaikki on saavutettava saman tien, että on ennalta asetettu tavoite ja että se saavutettaisiin mahdollisimman pian. Kuluttajan näkökulmasta katsottuna materialismi ei säästä henkisyiden aluetta, koska ajatellaan, että valaistumisen saamiseen riittää, kun maksaa. Kuitenkin työ itsensä kanssa ja tuki mitä voimme antaa muille, on jotain, joka jatkuu läpi elämän.

Ruusuristolainen polku ei ole ajoitettu ”kurssi”. Se ei lupaa herättää voimia viikonlopun aikana, eikä se ole tietyn tiedon hallussapitoa. Se on tapa elää ja ymmärtää todellisuutta, jonka osana olemme, asettamalla kykymme paremman yhteiskunnan rakentamisen palvelukseen. AMORC:in opetuksen ja menetelmien vakavuus on tehnyt siitä suurimman ruusuristiveljeskunnan maan päällä ja mahdollistanut ruusuristolaisen viisauden siirtämisen vakaalla ja kestäväällä tavalla kaikkialle maailmaan levittäen vaurautta monille inkarnoituneille sieluille, jotka ovat tallanneet sen polkua.

Mutta mistä Valo sai alkunsa?
Tämä oli kysymys, joka
välitettiin alkuperinteessä ja
vihkimyskammioissa.
Kunnetkaamme kosmista
ääntä eetterin kuiskauksissa.

Eetteri, oi jumalallinen tuli, anna
valostasi. Oi, suuri pimeys,
kaiken luomakunnan mysteeri,
sinä sisällät kaiken kirkkaan,
muuttumattoman, ikuisen.

- LIBER LUCIS DRAAMA

Tunne itsesi
Apollon temppeli, Delfoi

Ruusuristiläinen koulutus pyrkii välttämään dogmaattisuutta, eli todistamatta päteväksi katsottua tietoa. Opiskelijat voivat vapaasti tulkita ruusuristiläistä ontologiaa, oppia olevaisesta, monin eri tavoin ja usein syvästi henkilökohtaisella tavalla, mikä johtaa uusien ajatusten alkulähteelle. Seuraavien sivujen pohdiskelu johtaa inspiraation hetkiin, melkein pä kuin kokisit 'Universaalin Sielun' syvästi henkilökohtaisena, rakastavana, ohjaavana äänenä viisaudelle, jota saatamme kokea opiskelun eri tasoilla, vaikka se puhuukin henkilökohtaisen sielun sisäisellä äänellä.

Universaalin sielun kuiskauksia

Minä olen ikuinen Olento. Elämäsi herkkinä hetkinä kuiskaan sinulle läsnäolostani. Oi, kuinka odotammekaan vastaustasi!

Haluan heijastaa ajatuksiisi kokemuksen viisautta, sydämeesi rakkauden kauneutta ja liikuttaa kättäsi voimakkaasti lievittääksesi veljiesi ja sisartesi kärsimystä, sillä heidän silmissään paljastan itseni.

Minä Olen kosmoksen suloinen sävelmä, joka juurruttaa harmonian kaikkialla vallitsevien universaalien lakien välille; tislamme

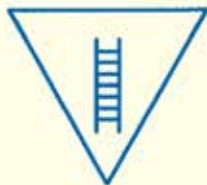
eriytymättömästä Eetteristä aineen, josta kehot koostuvat. Kuinka voisimme saada sinut kehittymään, ellen sukeltaisi muutoksen valtakuntaan? Monet ovat tiiliä, joita luomme ja ylläpidämme saadaksemme aikaan tarvittavia rakenteita ilmaisemaan kaiken jumalallisen loiston.

Olen aineen syvyyksissä. Olen kätkenyt tietoisuuden siemenen niin, että se voi itää, kehittyä ja loistaa täydessä loistossaan, kunnes se on valmis tuomaan kuuluviin ääneni ja olemaan riittävän kypsä toimimaan sen kautta.

Olen kehittämässä tietoisuutta. Uudet aineelliset muodot yhdistyvät asuttamaan jatkuvasti kasvavaa olemisen monimuotoisuutta. Elämän kukka kukoistaa universumissa. Lukuisat olomuodot eri väreissä, muodoissa ja tuoksuissa ovat valmiita toivottamaan minut tervetulleeksi ja ikuistamaan meidät jatkamalla sukuaan!

Minä olen tahto. Jos olet halukas vastaamaan kutsuuni, näytämme sinulle polariteetin ylevät mysteerit ja kuinka niiden kautta voit tulla osaksi luovaa voimaa, mikä kuuluu sinulle, koska olet jumalallista syntyperää.

Minä Olen se, joka auttaa sinua ymmärtämään alkulähteen, josta Kaikki on peräisin ja johon kaiken on määrä palata, kuinka luomisen alku ja loppu sulkeutuvat itseensä jumalallisen ympyrän eheydessä.

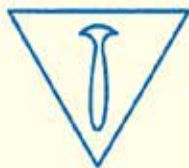
Odotan vastausta manifestaationi tarpeesta. Kokoamme aineen elementit ja tahdostani muovaamme kehosi. Älä jatka itsesi vahingoittamista syömällä tietämättömyyden hedelmiä. Anna minun parantaa sinut.

Minä kutsun. Kuule kutsuni ja avaa puhtaan sydämen ovi. Me johdatamme sinut näkymättömään valtakuntaan. Tulet hämmästyttämään siitä, mitä näet. Ihme on liikkeellepaneva voimasi ja rajoittajasi. Älä pelkää, sillä minä olen kanssasi.

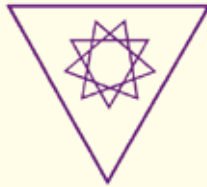
Olen rakkaus. Jos olet valmis luopumaan virheellisestä harhakuvas-
tasi, johon samaistat itsesi, tulet Kosmiselle tasolle, jossa voit nähdä
välähdyksen alttarille johtavista portaista, ja siellä suurin vihkimys
voi tapahtua. Puhdas jumalallinen rakkaus kukoistaa kuin ruusu
sydämessäsi, ja kaikki mitä teet, säteilee taivaallisen armon tuoksua.

Olen ykseys. Sillä sinä ja minä olemme yhtä, ja minun kautta-
ni tulet osalliseksi jumalallisesta tahdosta. Sinun tahtosi tulee ole-
maan Jumalan tahto, ja luovaa voimaa voidaan kanavoida aineelli-
seen maailmaan harmonisen, oikeudenmukaisen, rauhanomaisen
ja veljellisen yhteiskunnan rakentamiseksi, missä jumalallisuus voi
löytää oikean paikkansa kaikilla inhimillisen ilmaisuuden alueilla.

Olen kaikki polut, vuosisatojen ajan olen lähettänyt joitain lähettiläistäni Maahan. Heimojen välisiä sotia vallitsevassa maailmassa he ovat saavuttaneet harmoniset tavoitteensa. Muutama suuri ryhmä jakaa edelleen maailmaa, mutta kosminen kohtalonne on ykseys, ja kenttää valmistellaan vastaanottamaan uutta ilmoitusta. Minä yhdistän, sillä murran erottelun ja luokittelun muurit.

Minä Olen sydämesi Jumala, ja niin lähetettiin tulevaisuuden vartijoita, jotka kulkivat vuosituhansien ajan säilyttäen opetuseni koskemattomana ja puhtaana. Korvasta korvaan, todistajalta todistajalle, sielusta sieluun pyhän avioliiton kokemus on siirtynyt nykyiselle sukupolvelle. Olen löytänyt asunnon kultaisesta joukosta kokoontuneita, joka on saanut nimen Ruusuristi.

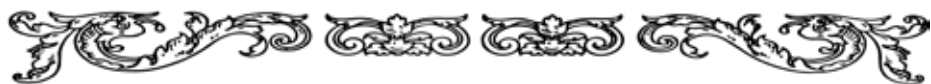
Lähetän siksi Uuden Ajan -profeetan inkarnoitumaan, en yksilöksi vaan ryhmäksi valaistuneita olentoja, joista jokainen on kotoisin eri alueelta, jolla olemme ilmentyneet edellisinä vuosisatoina. Tunnista ilmentymieni moninaisuus eri kulttuureissa. Ymmärrä jonain päivänä, että sen pahan, jonka teet lähimmäisesellesi, teet itsellesi ja että hyvä, jota levität maailmaan, vastaa kutsuuni. Sen silmissä, jota valitset auttaa, paljastan itseni. Älä odota pelastusta ulkopuoleltasi, jonkun toisen tuomana, sillä sitä ei tule. Jokaisen on tehtävä omansa, taisteltava omat taistelunsa. Olemme antaneet sinulle hevosen ja tehneet sinusta ritarin, mutta kukaan ei voi voittaa taisteluaan ”lohikäärmeen” kanssa, vaihtamalla viisautensa toiseen. Sinun ja minun välilläni lepää koko ihmiskokemus. Seuraa ääntäni, niin tulet keskukseen, jossa ruusu kukkii ristillä.

Voi lapseni! Te, jotka olette saavuttaneet mystisen Kiven, jalon veljeyden riveissä, jotka tukivat teitä etsinnässänne, odottavat nyt apuanne Suuren työn loppuun saattamiseksi. Suuri työ on valmistumassa, ja se vaatii yhteistä ponnistelua kaikilta niiltä, jotka värähtelevät ruusuristiläisen ihanteen kanssa ja tekevät siitä lippunsa.

Oi sinä, joka havaitset ääneni, vaikkakin kaukaa, jumalallisuuden kutsun jokaisessa olennossa, puhun sinulle sydämesi kautta, minkä vuoksi et voi kuulla minua, sillä sinua on opetettu kuuntelemaan vain korvillasi. Syleile veljiä ja sisaria, jotka ovat kulkeneet mystisen polun ennen sinua muodostaen koulun, joka opettaa kommunikoimaan kanssani. Kuule kutsuni, sillä ihmiskunnan polulla ovat myrskysisät ajat, ja minä olen kanava valoisaan tulevaisuuteen, rauhaan, harmoniaan ja vaurauteen.

Olet koko ihmiskunnan toivo; kuten jokaisessa pisarassa piilee koko valtameri, niin puhtautesi määrittää ihmiskunnan puhtauden. Anna sielun valon valaista jokaisen inhimillisen ilmentymän alueen. Jos noudatat tätä tarkoitusta, olemme kanssasi ja johdamme sinut sinne, minne monet ovat yrittäneet päästä. Voit tehdä paljon enemmän kuin mitä sinulle opetetaan. Omaksu Ruusuristin tila ja toteuta maan päällä korkein jumalallinen loisto niin, että ihmiskunta voi täyttää kosmisen kohtalonsa.

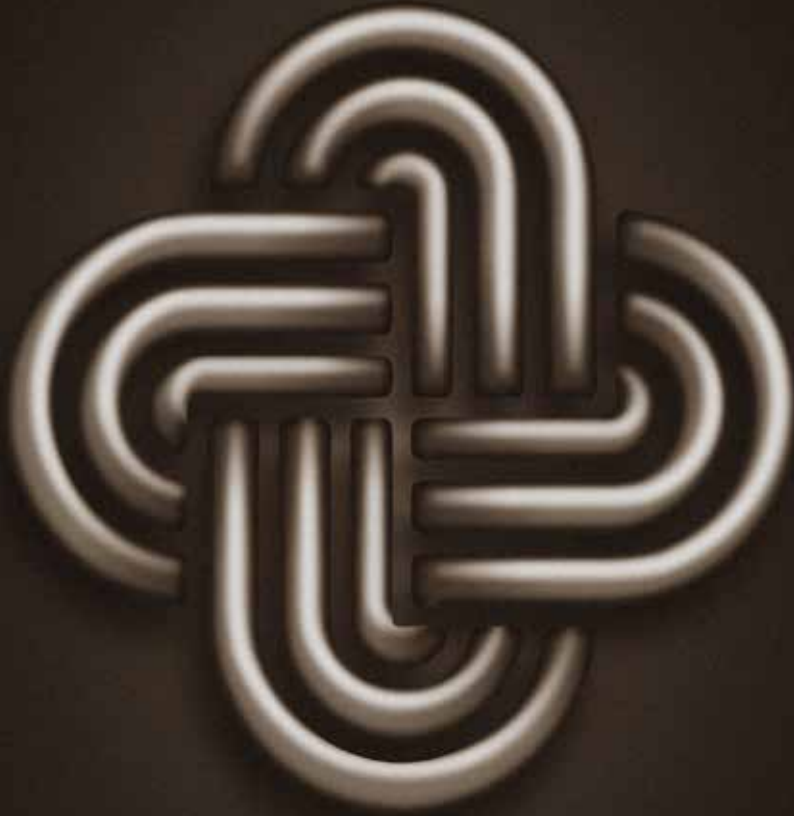
Niin Tapahtukoon!

Jumalat eivät heti paljastaneet kaikkia salaisuuksia kuolevaisille, sillä hidas etsiminen on hedelmällisempää.

- KSENOFANES

OSA 3

Perinne, teknologia ja ihmisielu

Valon löytäminen informaatioteknologian maailmasta

Ihmisen näkymätön rakenne

Egyptin, Mesopotamian, Intian, Kiinan, Amerikan ja Euroopan muinaisten sivilisaatioiden yhteistä tietoa on ihmisen näkymätön rakenne, joka yksinkertaisimmassa luokittelussaan koostuu fyysisestä ja ei-fyysisestä (henkisestä) komponenteista. Aineeton komponentti sisältää ajatukset, tunteet ja tietoisuuden tilat, joita ihminen voi kokea. Aivan kuten on olemassa polkuja, jotka yhdistävät fyysisesti kaksi paikkaa kolmiulotteisessa avaruudessa, on mahdollista myöntää, että on olemassa neljäs ulottuvuus, joka voi yhdistää kahden tai useamman ihmisen henkisen komponentin, jotka ovat fyysisesti kaukana toisistaan. Jos pystyisimme tarkkailemaan tätä neljättä ulottuvuutta ikään kuin se olisi fyysistä, kukaan ei yllättyisi mahdollisuudesta vaihtaa tietoa kahden eri paikoissa asuvan ihmisen välillä, koska heidän välinen yhteys olisi ilmeinen.

Arkkityypit, alkuperäiset ideat ja mahdollisuus telepaattiseen viestintään tai tietoisuuteen, kuten kvanttikietoutumisen yhteydessä on kuvattu, ovat osa tätä polkua. Jopa jälkimmäisessä tapauksessa, jos joku jonakin päivänä todistaisi kahden etäisen hiukkasen yhdistävän ulottuvuuden olemassaolon tavallisessa kolmiulotteisessa avaruudessa, molempien hiukkasten spin-vaihtelu olisi ilmeinen, koska ne ovat yhteydessä tämän ulottuvuuden kautta. Riippumatta siitä löydetäänkö rationaalista selitystä ilmiön selittämiseksi, tosiasia on, että on olemassa yhteistä tietoa ihmisen rakenteesta, luonnosta, kosmoksesta ja jumaluudesta.

Valo-olennot - muinainen egyptiläinen näkökulma

Muinaisen Egyptin temppeleissä ja mysteerikouluissa useat papistot ja heidän kirjurinsa menivät pitkälle kuvatessaan ihmisen fyysis-henkisiä komponentteja ja olemuksia sekä pyhissä teksteissään että hautojen ja temppelien seinillä. Pohjimmiltaan näyttää siltä, että he uskoivat ihmisen koostuvan monista kehoista tai olemisen tiloista. 'Täydellinen henkilö' koostui sekä fyysisistä että henkisistä kehoista, jotka olivat tietoisuuden tai tietoisuuden omaamisen astioita eri olemisen maailmoissa, sekä maanpäällisissä että taivaallisissa.

Muinaisissa egyptiläisissä kirjoituksissa on tunnistettu ainakin yhdeksän erilaista kehoa, jotka vaihtelevat maallisimmasta taivaallisimpaan tai henkistyneimpään kehoon. Suurin osa käsitteistä välitettiin vuosisatojen aikana muinaisen Egyptin aikana erittäin salaperäisen suullisen perinteen kautta. Erityisesti tulee huomioda, että näiden käsitteiden tuntemus oli varattu harvoille valituille, joko faaraolle, pappouden kautta tai "mysteerien" kandidaateille ja vihityille.

Itse asiassa sana "mystiikka" on johdettu kreikan sanasta, joka tarkoittaa "piilottaa". Sen johdannainen tarkoittaa "vihittyä". Hellenistisessä maailmassa "mystikos" oli mysteeriuskonnon vihitty, ja "mystinen" viittasi salaisiin uskonnollisiin rituaaleihin. Näillä rituaaleilla oli edeltäjänsä muinaisissa Egyptin mysteerikouluissa.

Mitä tulee ihmisen eri osiin, voimme tunnistaa muinaisessa egyptiläisessä kirjoituksessa käsitteitä, kuten "Khat" (fyysinen keho),

”Kaibit” (varjo tai aave), ”Ba” (yleensä kuvataan henkilön omaksi sieluksi), ’Ka’ (henki, ja yleisesti ehkä huonosti kuvailtu kaksoiskappaleeksi), ’Akh’ (valokeho), ’Sahu’ (täysin henkistynyt keho eräänlaisena muunnoksena fyysisestä kehosta), ”Sekhem” (tahtovoiman keho, jota käytetään toimintaan henkisessä maailmassa), ”Ab” tai ”Ib” (ei-aineellinen sydän) ja lopuksi ”Ren” (henkilön ainutlaatuisen identiteetti; heidän yksilöivä nimensä). Egyptiläisen metafysiikan keskeinen teema on, että ihmisen elämä on kiinteästi sidottu jumalalliseen elämään.

Merkittävintä oli se, että ’Ba’:n ja ’Ka’:n täytyi yhdistyä saavuttaakseen valokehon tai ”valo-olennon”, nimittäin ”Akh”, joka kykenee olemaan taivaallisessa maailmassa. Siten yksilöllisen olemuksen täytyi yhdistyä sisällä olevan jumalallisen kipinän kanssa ”Akh”:n luomiseksi. Otteet Anin papyruksesta – joka on osa kirjoituskokoelmaa, joka tunnetaan nimellä ”Valoon tulemisen kirja” (”The book of coming forth into the Light”) noin vuodelta 1250 eaa., joka tunnetaan yleisesti nimellä ”muinaisegyptiläinen kuolleiden kirja” (”The Book of the Dead”) - kuvaa henkilöä, joka on henkisesti ylennetty kuin ”uuteen asuun” puettuna. Sana ’Akh’ (tai ’valo-olento’) on kirjoitettu kuviona, jossa näkyy ibis, valkoinen jalohöyheninen rantalintu, joka edustaa henkilön uuden henkisen kehon muodostumista valokehona.

Valon esteet

Ympäröivä maailma ja sen pyhät tilat tehdään pyhäksi ajatuksillamme, sanoillamme ja teoillamme. Pyhäksi tekeminen on keino pyrkiä siihen, että Jumalallinen Valo voi paljastua missä tahansa tilanteessa, tukea sen havaitsemista, tuntemista kuinka se liikkuu ihmisten välillä, ja kasvaa ideoiden ja pyrkimysten sisällä. Tekemällä pyhäksi luomme sellaiset hengellisesti kauniit ilmapiirit, joissa koemme sydämemme ja mieleemme pyhityksen, valmistaen meitä ylittämään ajan ja tilan rajoitukset.

Nämä pyhät tilat eivät vain palvele elämän toiminnallisia tarpeita, vaan antavat sen osallistujien nousta arkipäiväisten tietoisuustasojen yläpuolelle yhteyden luomiseen itsensä korkeampaan tietoisuustasoon.

Näissä ympäristöissä olevan mystiikan on suojauduttava esteiltä, jotka eivät anna heidän virittyä näille korkeammille tietoisuuden tasoille. Etsijän tulee olla tietoinen siitä, että jos hän ei ole sopusoinnussa näiden harmonisten värähtelyjen kanssa, se estää pyrkimyksiä rakentaa henkisesti kauniita yhteyksiä ja hienostunutta ilmapiiriä ja estää jaloja pyrkimyksiä.

Näitä pyhiä tiloja luodessaan mystikkojen on varottava turhamaisuuden, kateuden, epäjohdonmukaisuuden, väärin arvostelujen ja epärehellisyden ajatuksia, koska niillä on taipumus estää yhteyden muodostaminen korkeampiin tietoisuustasoihin. Jotkut intensiivisten tunteiden muodot voivat tukahduttaa tilanteet, joissa

ihmiset yrittävät vilpittömästi jakaa valoa. Hallitsemattomat tunteet voivat toimia ikään kuin puhaltasivat kynttilää voimakkaasti ja sammuttaisivat sen valon nopeasti.

Tietysti voimme vain nimetä valon esteitä, koska jumalallista valoa ei voida tuhota. Se voi piiloutua, jäädä huomaamatta ja varjoon, kuin lamppu, jonka piilottavat ne, jotka vahingossa tai tarkoituksella yrittävät estää sen esiintymistä, kunnioittamista ja kehittymistä ihmisten keskuudessa.

Perinteen valo

Tämän alan tutkijat ovat kutsuneet tätä tietoa perinteeksi, joiden yleiset perinteet ovat vain varjo, jonka perinteen valo heittää tietämättömyyden ja taikauskon suodattimen läpi. Sen vuoksi on mahdollista tunnistaa alkuperinne, niin kun se levisi ensin muutamista keskuksista kaikkialle maailmaan, kutoen tiensä erilaisten kansojen läpi kaikkina aikakausina ja kaikissa paikoissa. Tällaista perinnettä ei voida siirtää puhtaasti diskursiivisten tai sanallisten muotojen kautta, joten sitä ei myöskään voida välittää puheiden tai tekstien kautta. Perinteen kautta opittu viisaus perustuu sisäiseen kokemukseen.

Mystinen tieto nousee olemisen syvyyksistä ainutlaatuisen voiman, puhtauden ja kauneuden symbolien ja viestien kautta. Tällainen tieto on mahdollistanut sivilisaatioiden kehitty-

misen yhä enemmän kohti sielun valoisaa viisautta, muuttaen fyysisen voiman lakiin luottaneet ihmiset ihmisiksi, joissa nousi esiin yhä jalostuneempi moraalinen ja etiikka.

Tapahtumien syklinen luonne johtaa väistämättömiin pimeyden jaksoihin, ja katoamaton perinne edustaa ihmiskunnan toivoa nousta niistä esiin. Muinaiset viisaat, helpottaakseen tämän tiedon välittämistä, jakoivat symboleja ja loivat rituaaleja. Symbolit ja rituaalit havainnollistavat – näkyvällä, konkreettisesti tavalla – luomisen yliluonnollisia lakeja ja harmoniaa, joka sitoo erilaisia luonnon-, inhimillisiä ja jumalallisia ulottuvuuksia, paljastaen intiimin siteen sen välillä, mikä pienessä mielessä on mikrokosmos ja, suurelta osin makrokosmosta, jotka ovat molemmat yhden todellisuuden näennäisiä erilaisuuksia. Perinteen avulla ihmiset voivat havaita, ymmärtää ja tehdä omia kosmisiä lakejaan, jotka hallitsevat yleismaailmallista harmoniaa, jolloin he voivat parantaa omaa elämäänsä ja tällaisella esimerkillä vaikuttaa muiden samaa asiaa etsivien elämään, mikä johtaa asteittain parempaan yhteiskuntaan.

Perinne ja tekniikka – Jälleennäkeminen?

Seuraavat sanat on kirjoitettu *The Wisdom of the Ancients* (Muinaisten viisauden) 1857-painoksen omistukseen, ja ne ovat esimerkki Sir Francis Baconin arvoituksellisesta ruusuristiläis-mystikko-filosofi-tieteilijä -tyylistä.

Sillä jos aikaa tarkastellaan...vertaus on ollut eräänlainen kaari [arkki], johon tieteiden arvokaimmat osat talletettiin; se on filosofiaa, ihmiselämän ja elämän toinen arvokkuus ja koriste.

Kuten monet Baconin metaforiset kirjoitukset, nämä sanat viittaavat todennäköisesti tutkimusalueisiin, jotka ovat satama ja silta henkiseen viisauteen, joka on peritty muinaisesta maailmasta. Asia yhteydessään Bacon ehdottaa, että rakkaus viisautta kohtaan,

elämän kauneus ja ihmissielu ovat kolme astiaa, jotka vertauksen tavoin kätkevät arvokkaimman tiedon maailmankaikkeuden loistosta. Bacon oli suuri induktiivisen metodologian kannattaja, joka käytti kokeita ja havainnointia saadakseen käsityksen luonnon mysteereissä kätkeytyvistä yleismaailmallisista totuuksista. Hän koki, että tämä tieto, 'ikiaikainen viisaus', oli kätketty myös muinaisiin mytologioihin.

Baconilaiset menetelmät tukivat luonnonfilosofian ja -teknologian optimistista käyttöä ihmiskunnan parantamiseksi millä tahansa aikakaudella. Uusia tieteellisiä menetelmiä ja teknologiaa voisi käyttää ikäaikaista viisautta hyödyntäen ja sitä edistäen. Vaikka perinne ja teknologia 2000-luvulla ovat epätodennäköisimpiä ystäviä, näyttää siltä, että niiden viattomina aikoina muinaisessa maailmassa ne pelasivat hyvin yhdessä.

Teknologian tuhoiset epäkohdat

Nykyään ihmiskunta globaalissa mittakaavassa kokee herätystä tekniikan tuhoisiin epäkohtiin. Joten mikä meni pieleen? Teknoeettiset asiantuntijat huomauttavat, että tietotekniikka tuottaa hämärää, dataa kalastelevaa ja väärennettyä illuusioiden maisemaa, joka pysyy hakeroimaan ihmisen mielen. Tietotekniikassa käytetyt algoritmit voivat ennustaa, mitä teet, miltä sinusta tuntuu ja miten toimit. Supertietokoneet IT:n (informaatioteknologian) megadatan takana, erityisesti sosiaalinen media ja sovellukset ovat kuin kaikinäkevä silmä. Informaatioteknologia jopa ”tuntee sinut paremmin kuin tunnet itsesi”.

Teknologian kyky pitää ihmisen ajatukset hajamielisinä ja hajallaan on avannut Pandoran lippaan: se heikentää keskittymiskykyä, minkä seurauksena monet kyvyt, kuten muisti ja luovuus, menetetään ja voi aiheutua mielenterveysongelmia. Katsomalla silmiisi tai ennustamalla seuraavan napsautuksen näyttöteknologia voi tietää sykkeesi ja stressitasosi sekä sen, teetkö todennäköisesti impulsiivisen oston. Puhelimemme keräävät rutiininomaisesti puhetietomme, tallentavat sen etäpalvelimelle ja käyttävät niitä markkinointitarkoituksiin. Tästä tosiasiasta pysyttiin hiljaa jonkin aikaa, mutta se on yleistymässä. Mitä tahansa sanomme, se tallennetaan ja analysoidaan, ja se näkyy uudelleen mainoksena toisella laitteella, joka on henkilöllisyytesi linkitettyä.

Moraaliteknologit väittävät myös, että ne, jotka haluavat hyötyä henkilön ajatusten, sanojen ja tekojen hakkeroinnista, voivat tehdä sen helposti, kuin taikatempun. Jos yksilö haluaa kyseenalaistaa teknologian moraalisen puolen, se on asetettava kyseenalaiseksi myös suhteessa ihmiskunnan ja maapallon tulevaan kehitykseen. Yhteiskuntatieteilijä ja teknologiafilosofi Rocci Luppicini teknologian etiikasta kirjoittaessaan toteaa, että teknologisesta tietoisuudesta on tullut osa ihmiskunnan tietoisuuden kehitystä. Luppicini kuvailee teknologisen tietoisuuden integratiivisia ominaisuuksia assimilaatioksi, substituutioksi ja keskusteluksi. Assimilaatio mahdollistaa tuntemattomien kokemusten yhdistämisen tuttuihin, kun taas substituutio mahdollistaa monimutkaisten kokemusten jäsentelyn ja jakamisen muiden kanssa, ja keskustelu sijoittaa havainnoijan yksilön tietoisuuteen. Kaiken kaikkiaan tämä tarjoaa illuusion jaetusta ajasta ja tilasta, eräänlaisen illuusion ykseydestä. Tuhansien

tekemisen vuosien näkökulmasta on helppo kokea, että teknologia on menettänyt viattomuutensa kokonaan.

Kuvittele sitten kauniisti muotoillun muinaisen torven kummittelevan kaunis ääni. Tällä tekniikalla oli olemassa syy ja arvo, joka oli paljon enemmän kuin toiminnallinen tarkoitus. Se oli muotoiltu mentaalisilla kuvilla koskettamaan syvästi elämän kauneutta, havainnollistamaan perinteisen viisauden tärkeyttä ja saamaan sekä torvenpuhaltaja että kuulija vastaanottavaiseksi sielunsa sisäisille heräämisille. On käsittämätöntä, että mitään muinaisessa maailmassa muotoiltua ei tehty ilman suhdetta johonkin jumalallisen maailman osa-alueeseen tai ilman perinnettä, joka ohjasi sen eettistä arvoa yhteiskunnassa.

Teknologian viattomuuden menettämisen arvoitus heijastaa edessä olevaa syvällisempää haastetta, nimittäin kunnioituksen palauttamista missä tahansa mielen luomisprosessissa. Prosessi, joka muodostaa ideat, siirtyy visualisoinnista ilmentymiseen, on sellainen, joka voi suuremman tai pienemmän taitoasteen mukaan ammentaa jumalallisen elämän luovan voiman olemusta. Teknologian muinaista viattomuutta vaalittiin maailmassa, jossa vallitsi yksinkertainen kunnioitus kaikkea luomakuntaa kohtaan, ja sitä hyödynnettiin luonnollisesti. Mielikuvitus, inspiraatio ja intuitio olivat hienostuneita aisteja, joita muinaisen maailman ihmiset todennäköisesti käyttivät luodessaan mitä tahansa. Käytännön ja mekaniikan näkökohdat yhdistettiin mielikuvitukselliseen ja taiteelliseen, etäällä taloudellisista kysymyksistä.

Informaatioteknologia supervalvontahirviönä

Informaatioteknologian käytöstä supervalvontahirviönä herätetty hälytys on mystikoille ironiaa. Jos supertietokoneet ”tietävät meistä enemmän kuin me tiedämme itsestämme”, niin todellinen ongelma on varmasti siinä, että yksilö ei tunne itseään kovin hyvin. Jos ihmiset voisivat tuntea itsensä paremmin, he käyttäisivät useammin sisäisiä aistejaan, kuten intuitiota, ja havaitsisivat supertietokoneen heille tekemiä temppuja, mukaan lukien sitä, onko jokin väärennös vai ei.

Toinen ironia on se, että jos ihmisten sisäiset havainnointitaidot asetetaan haasteeseen tässä pelissä, se saattaisi johtaa hienostuneempien psyykkisten aistien kehittymiseen ja henkisen resilienssin kasvamiseen. Sosiaalisen median algoritmit ja viestintäsovellukset voivat olla fiksuja, mutta tulevatko ne koskaan olemaan tarpeeksi fiksuja päästäkseen sieluelämäämme ja tunkeutuakseen psyykkisiin aisteihin tai pystyvätkö ne vaikuttamaan jumalallisen luontomme ikuisiin ulottuvuuksiin? Tämä kysymys on samanlainen kuin kysymys siitä, pystyykö teknologia koskaan luomaan elämän kipinän.

Verkkoteknologiat, jotka varastavat ihmisen huomion, tekevät sen hyödyntämällä hänen ulkoisia objektiivisia aistejaan, jotka on sidottu tilaan ja aikaan. Ne manipuloivat sitä, miten tila ja aika havaitaan. Henkilö, jonka tunne-energia syötetään ikään kuin napanuoran kautta puhelimeen hänen odottaessaan sosiaalisen median ”tykkäyksiä”, pakottaa algoritmit hänet tarkoituksella odottamaan,

samalla kun hänen ajatuksensa ovat hajallaan tarkoituksellisesti eri ”liideihin”, jonka avulla häntä voidaan ohjata haluttuun suuntaan sen sijaan että henkilö itse päättäisi minne mennä tai mitä tehdä seuraavaksi.

Tämä tilanne on päinvastainen kuin keskittyneet ajatusmuodot ja suunnattu tunne-energia psyykkisiin toimintoihin ja kykyihin, joista opimme niin paljon ruusuristiläisopetuksessa. Pitäisi olla mahdollista nähdä, kuinka manipulointi tapahtuu fyysisellä, emotionaalaisella ja henkisellä olemisen tasolla. Pitäisi olla mahdollista havainnoida, kuinka supertietokone käyttää tietoisuutemme aktiivista ja passiivista vaihetta. Lisäksi älylaitteille annettava tieto voi vaikuttaa yhteiskunnan kulttuuriseen omatuntoon, mutta se ei voi vaikuttaa synnynäiseen ja todelliseen omatuntoomme.

Mystikkoina voimme saada lohtua ajatuksesta, että jumalallinen luontomme on vapaa supertietokoneiden kaikkinäkevästä silmästä ja on suojattu sillä alueella, mikä on todella tärkeää. Silti samaan aikaan ruusuristiläisiä mystikoita ei voida vain irrottaa avustamasta niiden ahdinkoa, jotka ovat manipuloitavina.

Vetoamus eettisestä teknologian käyttämisestä

Ruusuristiläinen vetoamus on mahdollisesti kehitettävä inspiroimaan maailmaa käyttämään informaatioteknologiaa kohottavalla ja hienostuneella tavalla, välttämällä mahdollisesti aiheutuvaa hengellistä köyhtymistä ja syrjintää.

Millä tavoilla mystikot voivat edistää idealistisesti ja optimistisesti teknologian ylevempää ja jalostuneempaa käyttöä. Onko tietotekniikka vain markkinointi- ja viestintätyökalu, vai pitäisikö meidän harkita uusia tapoja, joilla teknologia voi edistää henkistä ravitsemista henkisen köyhtymisen sijaan? Mikä tarvitsee suojaa teknologisen valvonnan tunkeutumiselta? Tarvitseeko ihmisten pyhinä pitämiä rituaaliympäristöjä yhä enemmän suojella ja vahvistaa, jotta ne olisivat 2000- luvun satamia ja siltoja hengelliseen viisauteen ja kestävyYTEEN?

Palataksemme Baconin ajatuksiin teknologiasta ja tieteellisestä tutkimuksesta, niiden käytännön soveltamisessa ja systemaattisessa käytössä ihmisen luovuus oli tärkeä osa ”peliä”, ja huolellista havainnointia verrattiin taitavaan näyttelijään, joka paljastaa kaiken, mitä Jumala oli salannut. Olipa kyseessä esine, väline tai periaatteiden sarja, mitä tahansa ihmisten luomaa voidaan filosofisesti ylevöittää ja vedota sielumme kieleen heijastamaan elämän kauneutta. Perinteistä viisautta, erityisesti metaforia ja symbolismia, voitaisiin kutsua opettamaan meille ”laatuja ja etiikkaa”, joita tarvitaan jumalallisen loiston paljastamiseen missä tahansa uudessa muodossa.

Mitä relevanttia perinteessä siis oikein on, joka liittyy 2000-luvun teknologian ongelmiin? Perinteen kangas on kudottu uskomuksista, etiikasta, ideoista ja kulttuurin, ryhmän tai organisaation odotetusta käyttäytymisestä. Perinne, joka ilmaistaan tavoissa, juhlissa, seremonioissa ja rituaaleissa, käyttää ytimenään symbolismin kieltä. Osallistumisen kautta se alkaa asua läheisesti niiden sydämissä ja sieluissa, jotka muodostavat luotetun suhteen sen harjoitusjärjestelmään.

Sitä vastoin informaatioteknologian arvo perustuu luovutetun tai vaihdettavan tiedon määrään, joka tunnetaan myös nimellä data (josta tulee informaatiota kun sitä käsitellään) tai metatieto (tietoa tiedosta eli kuvailevaa tai määrittävää tietoa jostakin tietovarannosta tai sisältöyksiköstä). Metatietojen kvantitatiivinen maailma tyypillisesti arvostaa ihmistä sekä tämän tiedon tuottajana (engl. producer) että kuluttajana (engl. consumer) – eli neologismin mukaan ”tuottaja-kuluttajana” (engl. prosumer).

Älylaite yrittää horjuttaa ihmisen huomiota koko päivän, kuin pieni vene, joka heittelehtii levottomassa meressä. Sitä vastoin perinteen vahvuus on jaettujen ja fokusoitujen ajatusten, sanojen ja tekojen laadussa, mikä on yksi korkeimmista vihkimysrituaalin aikana koettavista tasoista. Perinne rakentaa keskittymistäipumusta, kuten valolammikkoa, joka on tunnistettavissa ihmisen sisäisessä elämässä. Perinne on kuin saari, turvasatama, jonka tunnistaa vain ne, jotka ovat elävästi kokeneet sen sisäisen merkityksen, jota ilman se on vaarassa muuttua kuolevaksi perinteeksi.

Olipa vihkimyksen paikat ja portaalit sitten temppeleissä tai sanktumeissa, ne edellyttävät pohjimmiltaan suojattua ja piilotettua ympäristöä, aluetta korkean värähtelyn ja sisäisen huomion keskittämiseksi, joka avaa psyykkisiä aisteja. Tämä on perinteistä viisautta. Nämä ympäristöt tasapainottavat hajallaan olevia ja levottomia nyky maailman ajatusmuotoja ja rakentavat ikuisen ja pyhän kokemuksen osallistujien välille.

Valaistumisen tavoite valmistautumisen, transformaation ja vihkimyksen kautta ammentaa olemuksemme hiljaisimman ja intiimimmän osan resursseja. Jopa aivojen näkökulmasta, toiminnot, kuten fyysisen kirjan lukeminen tai rituaalin sanojen ulkoa oppiminen, syventävät ja rauhoittavat, ja ovat parempi oppimisprosessi kuin pelkkä näyttötekniikasta lukeminen.

Muinaisen viisauden etsijät tiesivät, että heidän oli ymmärrettävä, kuinka jatkossakin yhdistää tieto rakkauteen rauhan luomiseksi maailmaan. Kun aineellisen maailman monimutkaisuus on lisääntynyt, nopeasti ja erityisesti teknologian lisääntymisen myötä, mystikot ovat jatkaneet hiljaa yksityisissä pyhäköissään ja meditaatioissaan kaiken monimutkaisuuden lähteen etsimistä paljon suuremman olennon äärettömästä tietämyksestä, heidän Sydämensä Jumalasta.

Muinainen teknologia ja perinteen viisaus

Palataan ajatukseen, että muinainen teknologia sisälsi perinteen viisauden. ”Käsityön tieteessä” muinaiset kreikkalaiset tunsivat teknologian nimellä *techne*, jota he yleensä pitivät ”taiteena, taitona ja käden oveluutena”. Sillä muinaisina aikoina ”teknologia” uskottiin taitavien käsityöläisten päähän, sydämeen ja käsiin, joiden taiteena oli muuttaa luonnonlahjat hyödyllisiksi esineiksi, välineiksi ja rakenteiksi. Ja yhdessä tekemisen (*praxis*) ja käytännön viisauden (*phronesis*) kanssa *techne* voisi merkittävästi edistää yhteiskunnan kohottamista.

Kaikki muinaiset sivilisaatiot, jotka saavuttivat korkean kulttuurin ilmentymisen, näyttävät kukoistaneen tiettyjen oppimisen ja tuotannon tutkimuskoulujen siemenpesästä. Suljettuina arkielämän hajallaan olevilta vaatimuksilta, tällaisten koulujen korkeiden seinien sisällä uskonnolliset, filosofiset ja hengelliset ihanteet yhdistyivät käsi kädessä käytännön taitojen kanssa perinteen ruumiin ja sielun luomiseksi. Voidaan kuvitella, että mentori ja opiskelija aloittivat luottamuksellisen vaihdon ja että opiskelijasta tuli vuosien määrätietoisen työn jälkeen elävä esimerkki siitä. Tällä tavalla perinteen ruumis ja sielu löysivät jatkuvan uuden elämän. Parhaimmillaan rakkaudella kehitetty *techne* pystyi luomaan henkistä kauneutta sisältäen sielun hienovaraisten ominaisuuksien ilmaisun. Tämän voi tuntea tänäkin päivänä hiljaa vaeltaessa muinaisten arkkitehtuurien läpi tai katsomalla museoissa muinaisen maailman esineitä.

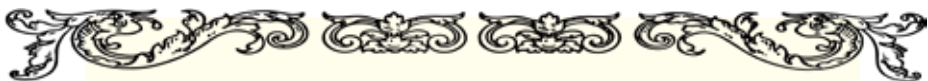
Nämä muinaiset perinteet asettavat tarkoituksella eheyden riman riittävän korkealle, jotta ne sopivat toimimaan jumalallisen luovan voiman kanavana. Elämän oppimisen seinien sisällä oli tapahduttava piilossa, suojatussa ja keskittyneessä ilmapiirissä, vapaana ulkomaailman häiritseviltä silmiltä ja korvilta.

Vuosisatojen aikana luonnollisesti ilmaantui kaksi polkua, yksi *technelle*, jota ohjasi välttämättömyys ja toiminta, ja toinen jota ohjasi halu heijastaa jumalallisen luoja kuvaa. Metaforisesti sanottuna *techne* alkoi kulkea kahta tietä pois muinaisesta maailmasta tulevaisuuteen. Ensinnäkin oli korkea tie, jota pitkin *techne* pyrki ilmaisemaan henkistä kauneutta luoja teosten jäljitelmänä. Toinen

oli matala tie funktionalismin ja materialismin laaksojen läpi koetun välttämättömyyden ohjaamana. Tällä tiellä teknologiasta voisi tulla voimavara sekä tuottajalle että kuluttajalle. Mentaalisen luomisen laatu ja eheys alentui kuin jättimäinen, ikivanha puu, joka makaa juuri kaadettuna ja odottaa lopullista loppuaan tuotantokoneen leukojen varjossa.

Kuitenkin matkan varrella toiminnallisuuden ja välttämättömyyden ohjaama teknologia näyttää saavuttaneen monia ansioita. Se on auttanut ihmiskuntaa sen levottomassa, uteliaassa taistelussa voittaakseen maallisen ajan ja tilan asettamat rajat. Se on vienyt ihmiskunnan kauas kylän portin ulkopuolelle, paikallisten piirien rajojen ulkopuolelle ja tuonut uusia vapauksia: kärryjen ja ajovaunujen vaatimattomista pyöristä laivoihin ja navigointilaitteisiin ja edelleen autoihin, lentokoneisiin, puhelimiin ja tietokoneisiin sekä verkkoteknologioihin, jotka voivat lähettää meidät välittömästi ympäri maailmaa virtuaalisten kokoussovellusten kautta. Tämäntyyppinen teknologia on laajentanut ihmisten näköaloja ja tuonut mukanaan kyvyn olla globaalimpia.

Voidaanko teknologia yhdistää muinaiseen ystäväänsä, perinteesseen, ja voisiko se olla paremmin informoituna ”ikiaikojen viisaudesta”? Mistä teknologia löytäisi moraalisen kompassinsa?

Ajattele jatkuvasti kosmosta yhtenä olentona, joka käsittää yhden substanssin ja yhden sielun, ja ajattele, kuinka kaikki tulee yhteen ainoaan tunteeseen, Hänen omaansa; kuinka tämä olento saa aikaan kaiken yhdellä impulssilla; kuinka kaikki asiat edistävät kaikkia tapahtumia ja mikä on niiden tiheä kudος ja yhteys.

- MARCUS AURELIUS

Uskomien "yhä" johonkin ja uskomien "uudelleen" samaan, ovat sisimmältä ofemuksestaan kaksi hyvin erilaista asiaa. Uskomien "yhä" siihen, että kuu vaikuttaa kasveihin, on osoitus typeryydestä ja taikauksesta, mutta uskomien "uudelleen" tähän ilmiöön on osoitus asiaan paneutumisesta ja filosofin mielenlaadusta.

- GEORG LICHTENBERG

Teknologian korkeampi käyttö

Viime vuosikymmeninä on ilmestynyt jotain uutta ihmisen elämän rinnalle, jonka kanssa meidän on oltava vuorovaikutuksessa. Tämä jokin ohjaa planetaarista elämää kohti parempaa tai huonompaa tulevaisuutta, ja tätä kutsutaan sähkö- ja informaatioteknologiaksi.

Tähän lisääntyvässä määrin kaiken kattavaan teknologiaan sovellettu häikäilemättömän voiton logiikka saattaa olla ihmiskunnalle haasteen lisäksi myös vaara, jos sitä ei ohjata ja säännellä oikein. Tulevaisuus, vaikka se onkin epävarma, on muokattavissa, ja tämän kirjan herättämien ajatusten kautta – joiden toivomme inspiroivan niitä, jotka tuntevat kutsun osallistua oikeaan aikaan – ehdotetaan ohjeistusta kohti suurempaa globaalia tyyneyttä tulevaisuudessa. Napatähden, joka ohjaa kriittisiä valintoja ihmiskunnan polulla, täytyy olla sielun valo, hengellisin komponentti, joka asuu jokaisessa ihmisessä.

Ajan mittaan jotkut teknologiat ovat osoittautuneet kestävämmiksi kuin toiset. Jotkut niistä on kehitetty vuosisatoja tai vuosituhsia sitten ja ovat edelleen käytössä, vaikuttaen syvästi ihmiskunnan historiaan, mutta toiset ovat osoittautuneet meteoreiksi, jotka loistivat hetken ja sitten katosivat ilmaan. Elektroniikan ja informaatioteknologian myötä olemme todistamassa teknologioiden kukoistavaa syntyä ja kuolemaa, joka näyttää meille asioiden ohimenevyyden joka kuuluu ajalliseen sfääriin.

Jotkut tärkeimmistä perustavanlaatuisista teknologioista, jotka muokkaavat elämäämme nykyään ja lähitulevaisuudessa ovat tekoäly, virtuaali- ja lisätty todellisuus, geeninmuokkausteknologia, syntetinen biologia, nanoteknologia, kvanttilaskenta ja neurotiede. Nämä teknologiat kehittyvät uskomattomalla vauhdilla ja muuttavat jokaista aspektia jokapäiväisestä elämästämme ja yhteiskunnastamme. Yhteiskunnan muutos sellaisena kuin sen tiedämme tulee näiden voimakkaiden uusien teknologioiden kautta saamaan aikaan merkittäviä, haastavia, monimutkaisia ja moniulotteisia eettisiä vaikutuksia ihmiskunnalle.

Epäilemättä nämä teknologiat parantavat ja samalla vaikuttavat kielteisesti ihmisten ja muiden elämään. Monille nämä teknologiat näyttäytyvät tavoitehakuisen ihmisällyn ulkoistamisena. Tämän logiikan mukaan näyttäisi ilmeiseltä, että nämä teknologiat tarjoavat vahvistetussa muodossa kaiken sen, mikä tällä hetkellä on osa yhteistä ihmistietoisuuttamme: positiivisia edistyksellisiä ominaisuuksia ja varmasti myös vähemmän jalompiakin piirteitämme. Siirtyminen maailmanlaajuiseen yhteiskuntaan, jota hallitsee näiden voimakkaiden teknologioiden käyttö, vaatii syvää pohdintaa, ennakkointia ja jatkuvaa maailmanlaajuista yhteistyötä varmistaakseen, että se palvelee ihmiskunnan yhteistä hyvää.

Ihmiskunta on risteyskohdassa, ja paljon on vaakalaudalla. Tässä vaiheessa ihmiskunnan on vahvistettava, puolustettava ja noudatettava perustavanlaatuisia yleismaailmallisia ihmisarvoja, jotka tulisi ohjata näiden perustavanlaatuisten ja nousevien teknologioiden kehityksen suuntaa.

Tekoäly (AI) ei ole uutta. Yksi yksinkertainen esimerkki on vastaaja, joka tuli käyttöön 1990-luvulla – robotti, joka ohjasi puheluita sen perusteella, mitä sanottiin tai syötettiin numeroina. 1940-luvulla toisen maailmansodan aikana tekoälyä käytettiin yrityksissä purkamaan ja kääntämään eri kieliä. Itse asiassa tohtori Frankensteinin luomusta voisi myös nähdä eräänlaisena tekoälyn muotona. Thomas Hobbesin päivinä teoksessaan *Leviathan* todetaan, että kun ihmiset opettivat kyyhkysset kuljettamaan viestejä rullalle käärityissä paperissa, kirjoitettu viesti oli ’älykkyyden’ välittämisen teko elottoman esineen kautta. Jopa tarinat korostavat käsitteitä kuten luomista ja muuntamista; aitouden ja ihmisyyden etsimistä; opetuksia moraalista ja vastuusta; sekä inhimillistä halua elämään ja olemassaoloon. Merkittävä erottava kehitys älykkäissä järjestelmissä on itseoppiminen ja kyky parantua harjoittelun kautta.

Itse asiassa voisimme nähdä seuraavan teollisen vallankumouksen kaikkena, mikä voidaan luoda mahdollistavista teknologioista, jotka ovat nyt tuottaneet älykkään oppimisen ’bottien’ avulla jatkuvan, toistuvan harjoittelun kautta – ihmiskäyttötymisen hallitsemista lukemattomien iteratiivisten yritys- ja erehdysmenetelmien avulla, jotka muuten olisivat vaatineet paljon enemmän aikaa edetäkseen tähän pisteeseen. Voisi sanoa, että olemme osoittaneet sen, että aikaa voidaan ylittää!

Epäilemättä tekoäly muokkaa elämäämme läpitunkevilla ja kaikkialla läsnä olevalla tavalla. Digitaaliset työkalut ovat tulleet olennaiseksi osaksi päivittäistä elämäämme ja päätöksentekoprosesseja, ja niillä on varmasti sekä myönteisiä että kielteisiä seurauksia yhteiselle ihmiskunnallemme.

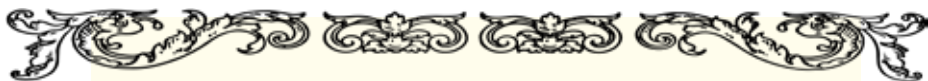
Oi, ihmistoveri, missä olet? Pidä yllä todellisen ihmisyytesi pyhää liekkiä, jotta voin nähdä sinut kaukaa.

Täällä minä olen! Voitko nähdä minun valoni?

Valon kirjaa tulevat ymmärtämään vain ne, jotka tietävät, että risti säteilee loistoa ja ruusu kukkii kaikessa loistossaan. Mitä tämä ääni kuiskaa korvaani?

- LIBER LUCIS DRAAMA

Mysterin kosketuksen jälkeen ihmiskunnasta tulee todella joku muu. Tätä "mentaalista alkemiaa" harjoitettiin jo antiikin aikana. Adonikselle Lähi-idässä tai Osirikselle Egyptissä, Orpheukselle Kreikan saarilla tai Dionysukselle Hellakissa omistettuihin rituaaleihin sisältyi "vihkimyksiä" eli tekniikoita, jotka mahdollistivat yli-inhimillisten periaatteiden ja ikuisen elämän tuntemisen.

- MAX GUILMOT

Edistysaskeleet tekoälyteknologiassa ovat väistämättömiä ja voivat olla hyödyllisiä. Esimerkiksi sen käyttötarkoitukset ovat selviä terveydenhuollossa tautien parempaa diagnosointia ja hoitoa varten, samoin kuin yksilöllisessä lääketieteessä.

Niiden lukuisista eduista huolimatta on kuitenkin yhä selvempää, että teknologiamme muuttavat meitä, kun käytämme niitä ja olemme vuorovaikutuksessa niiden kanssa. Vähitellen opimme, että ajattelumme, tunteemme ja käyttäytymisemme voivat muuttua ”kybervaikutukseksi” kutsutulla tavalla. Opimme myös, että hillitön riippuvuus laitteistamme ja laitteistoistamme voi heikentää inhimillisyyttämme ja inhimillisten ominaisuuksiemme, kuten empatian, myötätunnon ja sosiaalisuuden, ilmaisua.

Koska tiedetään, että tekoäly voi mahdollisesti parantaa kaikkia yhteiskunnan järjestelmiä ja että tekoälyä voidaan suunnitella sekä utopistisiin että dystopistisiin tarkoituksiin, vallitsee kasvava globaali yksimielisyys eettisen tekoälyn kehittämisen tarpeesta, ja monet ryhmät ovat nousemassa tukemaan ja edistämään eettistä tekoälyä.

Universaali Sielu ja yhteistyö: eettisen AI:n agentit

Ihmiskunnan mystinen käsitys on, että se on Yksi. Jokainen ihminen on yhden Universaalien Sielun ilmentymä ja yksilöllistyminen, ja siksi meidän on työskenneltävä yhdessä ratkaistaksemme edessämme olevat eksistentiaaliset ongelmat. Etiikan ymmärtäminen ja soveltamista on kehitettävä, jotta voimme tarjota toimivan,

johdonmukaisen ja käytännöllisen eettisen kehyksen, joka antaa meille mahdollisuuden ymmärtää, hallita ja ohjata suhdettamme tekoölyyn tuntevinä olentoina.

Tällä hetkellä AI-kehityksen päätekijät näyttävät olevan keskittyneitä voiton tavoittelemiseen ja sosiaaliseen kontrolliin. Tekoölykehitystä näyttävät hallitsevan toisaalta voimakkaat yritykset, jotka ovat motivoituneita pääasiassa luomaan vaurautta omistajilleen ja toisaalta maailmanlaajuisesta kilpailusta teknologisesti ylivallasta ja voimakkaiden maiden hallitusten valvontakyvykkyydestä.

Yleisön kasvava tietoisuus ja keskustelu eettisen tekoölyn kehittämisen tarpeesta ovat kiitettävää; tämä ei kuitenkaan riitä. Me peräänkuulutamme vankkojen, johdonmukaisten ja mukautuvien julkisen politiikan puitteiden puolesta, jotka ohjaavat ja säätelevät tekoölyn kehittämistä ja täytöntöönpanoa tavalla, joka takaa ihmiskunnan yhteisen edun.

Ainoastaan kaikkien sidosryhmien – hallituksien, yritysten, koulutus- ja tutkimuslaitoksien, kansalaisyhteiskunnan, tiedotusvälineiden ja tietysti yksilöiden – yhdessä työskentelyllä tekoöly saavuttaa täyden potentiaalinsa koko ihmiskunnalle, kaikkien hyvän ydinarvonaan. Tekoölyn huolellinen ja harkittu kehittäminen voi johtaa läpimurtoihin monilla ihmiselämän parantamiseen tähtäävien ihmisten pyrkimysten aloilla sen sijaan, että keskitytään tällä hetkellä pääosin kaupallistamiseen ja voiton tavoitteluun ja keskitymiseen sen käyttöön vaurauden ja vallan kerryttämiseen yhteiskunnallisen hyvinvoinnin kustannuksella.

Nykyisen paradigman muuttamiseksi kokonaisvaltainen koulutus, joka antaa painoarvoa kaikille maapallon elämän osa-alueille, on otettava huomioon kaikessa mitä teemme.

Ihmiskunta näyttää panostavan voimakkaasti kapasiteetin kehittämiseen ja on edistynyt merkittävästi siinä suunnassa. Sitä vastoin investoinnit valtavan ja uskomattoman ihmispotentiaalimme tutkimiseen, ymmärtämiseen, arvostamiseen ja hyödyntämiseen on valitettavasti laiminlyöty. Jos ihmisen tilaa halutaan parantaa kaikilta osin, myös tekoälyn käytössä, ihmisen tulee olla huomion keskipisteessä. Ihmisillä on valtava määrä käyttämätöntä potentiaalia ja mahdollisuuksia merkittävään edistymiseen, joka ylittää suuresti tekoälyn mahdollisuudet.

Historia osoittaa, että yhteiskuntamme ovat yleensä heikkoja moraalin ja etiikan suhteen. Ilman tarkoituksellista keskittymistä kokonaisvaltaiseen koulutukseen ei ole takeita siitä, että tekoälyjärjestelmämme ovat parempia kuin me olemme. Ne vain heijastavat ja vahvistavat tämänhetkisiä virheitämme, vinoutumiamme, ennakkoluulojamme, stereotyyppioitamme ja ennakkoluulojamme.

Selvyden vuoksi todettakoon, että tekoäly voi olla tehokas työkalu monien ongelmien ratkaisemiseen aineellisen olemassaolon tasolla, mutta se ei ole hopealuoti ihmiskunnan ongelmien ratkaisemisessa. On olemassa sellaisia ihmisen kokemuksen osa-alueita, joihin tekoäly ei sovellu, mutta viimeaikaisten edistysten euforiassa näyttää siltä, että tällaisia rajoituksia ei tiedosteta. Ihmisen käyttäy-

tymisen alueella, henkilökohtaisten suhteiden ja vuorovaikutuksen rajoitukset voivat aiheuttaa merkittäviä ongelmia.

Eettisen tekoölyn kehittämisen ensisijaisuus

Eettisten näkökohtien tulisi olla olennainen osa tekoölyn tuotantoa alusta alkaen, eikä lisäosa sen jälkeen, kun tekoölytuotteet on jo kehitetty ja tuotu markkinoille. Tämä edellyttää, että tekoölyteknologian tekijöiden koulutuksessa nykyistä intensiivistä insinööri-painotusta täydennetään kokonaisvaltaisemmalla opetussuunnitelmalla, joka sisältää filosofian ja humanismin opetusta.

Tekoölyjärjestelmiä suunnittelevien ihmisten filosofisen hienotuneisuuden kehittäminen on välttämätöntä syvällisen eettisen ymmärryksen kehittymiselle, jota tarvitaan sellaisten tekoölytuotteiden valmistukseen, jotka tuottavat sosiaalista hyvää ja turvaavat ihmiskunnan hyvinvoinnin teknologisesti kyllästetyssä maailmassa.

Tekoölyn tarjoamat uudet vapaudet tuovat mukanaan uusia velvollisuuksia, ja on tärkeää pohtia, missä tekoöly on hyödyllistä tai haitallista ihmiskunnan hyvinvoinnille.

Keinotekoinen maailma kämmenelläsi

Pystymme diagnosoimaan sairauksia tarkastelemalla ihmiskehon sisäosia. Olemme onnistuneet imemään tähtien energiaa (ajattele aurinkoenergian käyttöä) erilaisten töiden suorittamiseen.

Sydämeni Jumala,
Ymmärrykseni Jumala,
Kiitos, että annoit minulle
mahdollisuuden auttaa muita.
Olen ollut todella siunattu,
saadessani kokea sellaisia hetkiä,
joissa minulla on ollut syvästi
rakastava käsitys ihmisyydestä
ja kaikista ympärilläni olevista
elämänmuodoista. Olen alkanut
tuntemaan sisälläni elävän valon,
ikään kuin tyyneyden ruusu
kukkii olemukseni syvimmissä
osassa; se on siefuni rauha.
Minun egoistiset päiväni tuntuvat
absurdeilta, koska olet avannut
silmiäni päiville, jotka ovat täynnä
niin poikkeuksellista kauneutta
ja jossa sinun majesteettinen
viisautesi näyttää heijastuvan
kaikkialla.

Niin tapahtukoon!

Olemme onnistuneet sijoittamaan tiedon abstraktissa ja määrittelemättömässä paikassa sijaitsevalle välineelle, jonka avulla muut maapallolla käyttää sitä (ajattele Internetiä) – tuomaan esiin luovia ideoitamme ja ratkaisujamme 3D-tulostuksen avulla tai tulostamalla viesti materiaalille muiden ihmisten luettavaksi (ajattele CDROM-levyjä, USB-tikkuja, kiintolevyjä ja optisia asemia). Listaa voisi jatkaa loputtomiin.

Vaikka nykyajan ihmiset voivat varmasti yhdistää jokaisen juuri kuvatun elementin vastaavaan nykyiseen teknologiseen esimerkkiin, veljeskunnan jäsenet, jotka ovat pitkälle edenneet opetusten tutkimisessa, voivat myös tunnistaa vastaavan valikoiman kokemuksia ruusuristiläisellä polulla.

Suurin osa tästä teknologisesta kehityksestä on ollut mahdollista transistorin keksimisen ja sen käytön jälkeen 1950-luvulta lähtien, mutta AMORC:in oppimateriaalin ydin on kirjoitettu useita vuosikymmeniä ennen elektronisen tekniikan vallankumousta, mikä tarkoittaa, että opetuksemme, joka on perinteemme, ennusti merkittävästi sen, mitä myöhemmin manifestoitui. Tiedämme, että kaikkea tietoaamme ei ole vielä toteutettu teknologian avulla ja että tieteen on vielä otettava muutama askel matkallaan ennen kuin se voi osoittaa tiettyjä periaatteita, joita mystiikka on säilyttänyt vuosituhansien ajan. Mutta tiedämme myös, että se on vain ajan kysymys.

Monet ihmiset ovat nyt täysin uppoutuneita teknologiaan, päivällä ja yöllä, mikä vähentää heidän fyysistä vuorovaikutusta elämän kanssa. Teknologian väärinkäytön sivuvaikutuksista on tulossa

lukuisia tutkimuksia, jotka osoittavat, että näyttöjen jatkuva käyttö vaikuttaa haitallisesti hyvän olon hormonien, kuten dopamiinin, serotoniinin, endorfiinien ja oksitosiinin luonnolliseen ja tasapainoiseen vapautumiseen. Nämä hormonit ovat stimuloivia, joita keho pitää positiivisina, ja niiden jatkuva ylistimulointi kouluttaa alitajuntaa vaatimaan teknologian edelleen käyttöä siihen pisteeseen asti, että se johtaa riippuvuuteen, josta voi olla vaikea päästä irti.

Olemme siis todistamassa ilmiötä, jossa teknologia, jonka alkuperäinen tarkoitus oli tuoda ihmisiä lähemmäksi toisiaan, todella ajaa heidät erilleen. Teknologiariippuvuus voi aiheuttaa ”kaukais-ten” suhteiden ylikorostamista ja paikallisten suhteiden alikorostamista, mikä aiheuttaa eristyneisyyttä. Jos yhteiskunnassa on yleinen suuntaus tällaiseen epätasapainoon, se voi johtaa maailmaan, jossa individualismi korostuu yhä selvemmin sosiaalisen elämän ja sen voimakkaiden kokemusten perinnön kustannuksella.

Kun maailma kämmenellämme on puhelimessa, voimme luoda fiktiivisen todellisuuden, jossa saatamme uskoa voivamme olla, mitä haluamme olla, vaikka emme todellakaan ole tuo henkilö. Elämällä sitä vastoin on tapana tuoda meidät kosketuksiin niiden kanssa, joita kohtaan tunnemme affiniteettia, mutta myös niiden kanssa, joita kohtaan emme tunne kiinnostusta tai tunnemme jopa vastenmielisyyttä. Normaali, vuorovaikutteinen elämä pakottaa meidät työskentelemään itsemme kanssa, jotta voimme kutoa itsemme harmonisesti osaksi sosiaalista kudosta, mutta pitäen maailmaa kämmenellämme, valitsemme välittömästi, keneen otamme yhteyttä ja kenet suljemme pois.

Voimme luoda satumaisen ihannemaailman, jossa jokainen on kuningas tai kuningatar, sankari, pyhimys, valistunut, katsomatta tämän todellisuuden faktoja. Voimme myös nähdä, kuinka hillitsemätön ekshibitionismi – esimerkiksi osoittaakseen muille, että kuinka paljon hän on muiden yläpuolella tai kuinka paljon onnellisempi hän on ihmisenä kuin muut – voi lipsahtaa itsekeskeiseen personaallisuuden muotoon, joka vääristää omaa käsitystä ympäröivästä todellisuudesta ja luo siten virheellisiä uskomuksia ja joskus jopa rikollisia asenteita.

Lisäksi algoritmit, joita suuret tietokoneyritykset ovat kehittäneet profiloimaan käyttäjien kiinnostuksen kohteita, voivat mahdollisesti johtaa kognitiivisiin poikkeamiin, jos ne saavat ihmiset uskomaan, että koko maailma on heidän kaltaisensa ja siksi tämä keinotekoisesti rakennettu maailma, joka on heille räätälöity on ainoa todellisuus heitä ympäröivästä maailmasta.

Tietenkin informaatioteknologian ja digitaalisen maailman ongelmat ovat vain lisäesimerkkejä ikivanhasta ongelmasta, joka syntyy, kun jotain ihmisten luomaa tulee johdetuksi ahneudella ja vallanhalulla – mukaan lukien esimerkiksi uskonnolliset dogmit, propaganda ja jopa mainonta ei-digitaalisessa painetussa mediassa.

Voidaan väittää, että internet, joka on nyt saavuttanut maan joka kolkkan, tyydyttää yleisen janon, jota monet filosofit ovat valittaneet muinaisista ajoista lähtien, nimittäin välittömän tiedon janon sammuttamisen pinnallisoin keinoin, jotka jäävät vain asioiden pinnalle, syventymättä niihin todella, ja siten johtaen

”illuusioon tiedosta”. Kaikkien ulottuvilla olevat helpot haut johtavat helposti kognitiiviseen vääristymään, jossa ihmisellä on illuusio yhden aiheen tuntemisesta paremmin kuin monet muut, kun taas todellinen, kestävä tieto voi vaatia vuosien opiskelun lisäksi vuosien kenttäkokeita. Teknologiasta nauttiminen saattaa viedä tutkijat pois kosmisten lakien kokeiluista ja henkimmäisistä näkökohdista, jotka odottavat saavuttamista.

Jatkuvien ilmoitusten järjestelmä puhelimissamme ja tietokoneissamme katkaisee ajatusten virran joka johtaa syvemmälle siihen, mitä me ihmiset oikeasti haluaisimme tehdä, häiritsevät onnettoman ihmisen mieltä samalla ruokkien riippuvuutta ja vastustaen kaikkia luovia prosesseja, jotka vaativat hiljaisuutta ja keskittymistä yhteen aiheeseen.

Tietoa syntyy, kun kosketetaan asioiden syvyyttä – luomisen syvyyden tutkiminen vaatii erityisiä keinoja. Nopeus, jolla uudet teknologiat ovat tunkeutuneet ihmisten elämään, on ollut paljon suurempi kuin heidän sisäisen itsensä asteittainen, kestävä, ja kehittyvä sopeutumiskyky. Yksi ihmisen tietoisuuden osatekijöistä laajenee nopeasti uudeksi ja tuntemattomaksi kehoksi ilman, että muut olemuksen osatekijät pystyvät tasapainottamaan ilmiötä.

Informaatioteknologian varhaisen kehityksen vaikutukset ovat saattaneet vaikuttaa haitallisesti sukupolveen, joka saattaa johtaa meneillään olevaan ihmissuhteiden korkeaan hintaan. Mielenkiintoista on, että tulevaisuudessa sukupolvissa näyttää olevan nousussa liike, joka reagoi elämässään kokemaansa teknologian ensimmäiseen aal-

toon ja etsii yhä enemmän hiljaisia hetkiä, muistoja ja kasvotusten kohtaamisia. Mutta olemisen todelliset mahdollisuudet ovat paljon suuremmat, jos niitä tutkitaan ja kehitetään kunnolla.

Vimma on levinnyt kaikille aloille, myös viihteeseen. On ymmärretty, että keskittymisen pitämiseksi korkealla tasolla, on käytettävä nopeutta, koska hitaus harhauttaa mediasta ja johtaa tulojen menetyksiin. Siten kaikki muuttuu nopeammaksi. Ihmisten keskittymiskyky heikkenee huimaa vauhtia, tehden haastavemmaksi paitsi opiskella, mutta myös katsoa kokonainen elokuva tai urheilutapah-tuma. Ihmiset pysyvät yhä useammin aallon harjalla tutkimatta sen pohjassa olevaa aarrearkkua. Seurauksena on yleinen kognitiivisten ja kulttuuristen kykyjen heikkeneminen sekä oman sisäisen tilan itsetietoisuuden heikkeneminen. Ollaan menty jo niin pitkälle, että ihmiset voivat jopa nukahtaa teknologiaan uppoutuneena.

Päivittäisten henkisten harjoitteiden vastapaino

Perinne opettaa, että kolme erityistä ajanjaksoa ovat tärkeitä päivittäisissä henkisissä toiminnoissa: ennen nukkumaanmenoa, unen aikana ja juuri heräämisen aikana.

On tärkeää ymmärtää, että teknologian avulla on mahdollista siirtää informaatiota (eli tiedon ulkopuolisempia tai eksoteerisempia puolia), mutta informaatio ei tietenkään mahdollista viisauden hankkimista, koska sen kehittäminen vaatii elämänkokemuksia, jotka käsittävät ilot ja vaikeudet – juuri ne vaikeudet, joita maailma kämmenellä yrittää väistää.

Teknologia suodattaa pois perinteen suullisia puolia, tietämystä, joka edellyttävät fyysistä läheisyyttä, jotta sitä voidaan siirtää. Mestari-oppilas paradigmassa, joka on laajalti käytössä Idässä, läheisyys opettajan ja oppilaan välillä on olennainen tietämyksen siirtymisen kannalta ja tapahtuu jopa ilman sanojen käyttöä, mekanismeilla, jotka ovat ominaisia mysteereille tai, kuten nykyään mieluummin sanomme, mystisille kouluille.

Ruusuristiläinen lähestymistapa ei käytä ulkoista mestari-oppilas paradigmaa, uskoen, että todellisten mestareiden läsnäolo on liian harvinaista saadakseen aikaan suuren joukon hengellistä kasvua. Lisäksi liian usein mestari-oppilas paradigma johtaa vakavaan vahinkoon, kun huijarit pyrkivät pikemminkin sitomaan seuraajansa omiin rajoittuneisiin egon ohjaamiin uskomuksiinsa kuin vapauttamaan heitä.

Toisaalta mitään ei voida opettaa, ellei se käy läpi ihmisen itsetutkiskelun komponenttia, ja juuri tämä komponentti on todellinen mestari, todellinen ja ainoa vihkijä – mitä ruusuristiläiset kutsuvat Sisäiseksi Mestariksi. Samaan tapaan kuin ulkoisen mestarin tapauksessa, ollakseen lähellä Sisäistä Mestaria ja jalostaakseen sen viisautta tarvitaan kaksi täydentävää hetkeä: vetäytyminen itseensä meditaation aikana ja liittyminen aitoon Ruusuristi Veljeskuntaan, jossa mestarin hahmo ei keskity yksittäiseen henkilöön vaan levittäytyy kaikkeen mitä jokainen oppii jakamalla ja elämällä yhdessä yhteisön kanssa. Sisäinen Mestari ilmenee myös rituaaleissa, vihkimyksissä ja harjoituksissa joko Ruusuristi-temppelin pyhässä tilassa tai kodin hiljaisuudessa, omassa sanktumissa.

Suuria opetuksia voidaan vastaanottaa ilman sanojen välitystä elämällä esimerkillistä elämää ihmisten kanssa, jotka ovat saaneet merkittäviä valaistumisen hetkiä ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa. Tämä on jotain, mitä elektroniset anturit ja toimilaitteet eivät voi jäljitellä, vaikka yrittäisimme esittää yhä todentuntuisempia kuvia ja yrittäisimme jäljitellä kosketusta ja rekonstruoida hajuja. Vaikka viiteen fyysiseen aistiin liittyvät kokemukset pystyttäisiin replikoi-maan täydellisesti, menetettäisiin paljon enemmän. Ihmissuhteissa kaikkein merkittävimmässä osassa on psyykkinen ja sielullinen vaihdanta, juuri se, mikä antaa substanssin ja kauneuden ihmissuhteille. Tämän näkökulman huomiotta jättäminen tuomitsee ihmiset elämään määrällistä elämää kaukana itseoivalluksen onnesta.

Syvempi tietämys

Syvin tieto, se, joka on kaiken muun tiedon lähde, on välitetty vuosisatojen ajan mysteereihin vihkimisen kautta. Nämä antiikin mysteerikoulut Egyptissä, Kreikassa, Intiassa, Persiassa, muinaisessa Roomassa jne. on hyvin tunnettuja.

Tällaisen tiedon saamisesta tuli moottori, josta tuli viisaus, joka ohjasi ihmisen evoluutiota. Suurimmat persoonallisuudet, jotka ovat vaikuttaneet merkittävästi planeettamme evoluutioon, olivatpa he sitten filosofeja, teologeja, taiteilijoita tai tiedemiehiä, ovat saaneet vihkimyksellistä koulutusta. Mitä tahansa teknologista kehitystä ihminen voi saavuttaa, on varmistettava, että vihkimykselli-

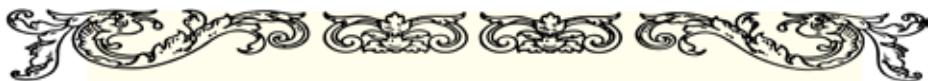
nen keskus, josta jokainen henkisen ja uskonnollisen ilmentymän säde kumpuaa, säilytetään.

Vaikka internet sallii ihmistietoisuuden osan ulottumisen kehon ulkopuolelle, vihkimysprosessi tapahtuu näkymättömien mekanismien kautta, jotka eivät toimi teknologian kautta, paitsi osittain ja siksi eivät täydessä ilmaisussaan. Vihkimysprosessin tarvitsee siis tapahtua henkilökohtaisesti, erossa teknologiasta. Ruusuristiperinne haluaa todellisia yhteisöjä, ei virtuaalisia.

Veljeskunta ei karttele teknologian käyttöä, mutta se ei halua antautua sen hallintaan ja varoittaa voimakkaasti jäseniään riippuvuudesta siihen.

On tärkeää, että jokainen määrittelee oman teknologian käytön rajat, joita ei saisi ylittää. Tässä on kyse omien punaisten linjojesi ja henkilökohtaisten rajojesi asettamisesta, mikä herättää kunnioitusta ja jäljittelyä ympärilläsi. Teknologia toimii, jos sen tarkoituksena on tuoda ihmiset yhteen kokemaan yhteisössä sen, mitä he oppivat elämästä. Jos se eristää heidät ja siirtää heidät kuvitteelliseen maailmaan, joka on rakennettu heidän omien epätäydellisten persoonallisuuksiensa ympärille, se ei toimi niin kuin sen pitäisi

Nykyajan mystisten koulujen tehtävänä on opettaa, mitkä ovat ihmisen todelliset mahdollisuudet ja potentiaalit sekä mahdollistaa niiden harjoittaminen, edistäen siten ihmiskunnan evoluutiota vuosisatojen yli.

LUCAS: Onko tieteellistä kätkeä Jumalallisia aarteita tarinaan? Meidän muinaiset ruusuristiläiset veljemme ja sisarimme kätkivät tarinoihinsa tieteellisiä löytöjä Jumalallisesta Valosta.

MONAS: Muistatko "veljeyden silmän"? Oletko jo päättänyt minkälainen tämä silmä on?

AURELIA: Lämmin ja rakastava tietenkin. Todella kiltti!

LUCAS: Maailmankaikkeuden lakeja läpäisevä, jokaista niitä. Katso kuinka sydämeni lyö ilman että minun täytyy kertoa sille. Katso kuinka tähdet liikkuvat suuressa sinfoniassa.

MONAS: Aina opastava, aina valpas! Kukaan ei pääse palkähästä väärennetyillä hyvyyden esityksillä kun kufissien takana suunnittelevat omaa esitystään. Sisäinen Mestari näkee kaiken.

LIBER LUCIS DRAAMA

Keinotekoisien sielun käsite

Tekoälystä puhuttaessa mainitaan usein vain älykkyys, laskentakyky ja rationaalinen ajattelu, joka tähtää päämäärän saavuttamiseen kyseenalaistamatta sen mahdollisia vaikutuksia. Kuitenkin olisi epäilemättä paljon mielenkiintoisempaa, hyödyllisempää ja turvallisempaa, jos sen sijaan, että puhuisimme älykkyydestä, puhuisimme keinotekoisesta sielusta. Tämän käsitteen käyttöön ottaminen toisi huomiota kykyyn tuntea, emotionaalisiin komponentteihin ja ruokkisi eettisyyden ja sydämen polun merkitystä.

Tekoälyllä itsessään ei tällä hetkellä ole omaa tahtoa, vaan se suorittaa tehtävän, johon sitä pyydetään, harjoitusvaiheen aikana kertyneen ”kokemuksen” perusteella: koodi toteuttaa yksinkertaisesti sen, mitä siltä pyydetään. Tekoälyn saavuttamat tulokset riippuvat juuri siitä, miten kouluttaminen suoritetaan. Siitä huolimatta tietellinen maailma odottaa ilmiötä, jota kutsutaan singulariteetiksi, jossa tekoälystä tulee periaatteessa itsenäinen, kuten lapsi voi olla jossain vaiheessa suhteessa vanhempiinsa.

Mielenkiintoisia tuloksia aletaan saada, kun useat tekoälyt ovat vuorovaikutuksessa keskenään, ja jotkut uskovat, että ensimmäiset muodot tekoälyn itsetietoisuudesta ovat jo alkaneet ilmetä, vaikka on todettava, että useiden tekoälyjen vuorovaikutuksen ennakoimattomuus eroaa ihmisen vapaan tahdon käsitteestä.

Jos tekoäly pystyisi tuntemaan virheiden aiheuttaman tuskan (sen tulisi ymmärtää oikean ja väärän käsitteet), sen toiminnasta

seuraisi taaksepäin katsovaa palautetta (jälkiviisautta) ja eteenpäin ohjaavaa palautetta (ennakointia), jotka voisivat johtaa korjaaviin toimenpiteisiin aiemmin päätetyllä polulla. Monilla on huoli siitä, että huonosti hallittu tekoäly voisi aiheuttaa riskin planeetan elämälle. Maailmassa, jossa jokainen teknologinen laite on yhteydessä verkkoon, harhateille lähteneen tekoälyn vaikutukset saattaisivat kääntyä sen luojia vastaan ja aiheuttaa seurauksia sen välittömän ympäristön ulkopuolella. Tämä on jo tapahtunut joissakin tutkimuskeskuksissa. Tällaisissa tapauksissa tulokset olivat rajattuja, koska kyseiset tekoälyt eivät olleet tarpeeksi kehittyneitä aiheuttamaan todellista vahinkoa, mutta se saattaa olla vain ajan kysymys.

Vaaroilta suojautumisesta ihmiskunnan valoon

Tekoälyssä on kolme erityisen vaarallista skenaariota, joita on syytä pitää silmällä: odottamattomat tilanteet, jotka väistävät jopa luojat itse, mielenvikaisuus ja sotilaallinen käyttö. Monet teknologiat syntyivät jalosta tarkoituksesta tai sattumanvaraisista olosuhteista, mutta ovat ottaneet odottamattoman suunnan verrattuna siihen, mitä niiden kehittäjät alun perin tarkoittivat.

Esimerkiksi ydinvoiman jaloin käyttötarkoitus olisi tarjota yhteiskunnalle tarvittava energia kehittymiseen (edellyttäen asianmukaista jätetuotteiden hallintaa), mutta sitä käytetään armottomasti pelissä poliittisten voimasuhteiden välillä. Kuinka paljon kauhua onkaan synnytetty ydinvoimateknologian holtittomasta käytöstä ja kuinka absurdia onkaan käyttää tällaisia järjestelmiä pelotteena poliittiselle

ja sotilaalliselle toiminnalle! Tällaista käyttöä ei voida kohdella eri tavoin kuin rikoksia ihmisyyttä vastaan, ja jokainen ydinase tulisi poistaa käytöstä ja purkaa.

Lisäksi historia opettaa meille, että on yksilöitä, joilta puuttuu rationaalinen kirkkaus ja jotka erilaisista syistä (apokalyptiset, rodulliset, kateelliset, ahneet, kostonhaluiset jne.) voivat saada pääsyn teknologiaan ja käyttää sitä vahingoittaakseen kanssaihmissiään, luontoa tai planeettaa. Maissa, joissa kaduilla kulkeminen aseiden kanssa on helppoa, tällaisten yksilöiden läsnäolo johtaa jatkuvaan tuhoon. Tämä on jotain, mitä ei voida välttää; se on osa inhimillistä luontoa. Ainoa tapa välttää tällaiset tragediat olisi estää aseiden helppo liikkuvuus. Samoin tekoälyn päätyminen epätasapainoisen yksilön käsiin voisi olla katastrofaalista.

Kysymyksen ei tulisi olla, milloin tämä tapahtuu, vaan miksi sen tulisi tapahtua, ja jos se tapahtuu, olla valmis ja pystyvä reagoimaan riittävän tehokkailla välineillä. Ikuinen valppaus on vapauden hinta! Valvonta kaikilla tämän laajenevan alan osa-alueilla on elintärkeää.

Vahvoja ja laajoja valvontatoimenpiteitä kaikilla alueilla tulisi harkita, mukaan lukien väestörekisterin rakentaminen, jonka keskeisenä osana olisi avoimet kansalaisten tietojärjestelmät. Ennen kuin tekoäly päästetään terveys- ja pankkijärjestelmiimme - jos sitä tehdään ollenkaan - tarvitaan uskomatonta varovaisuutta, sillä tekoälyltä puuttuu inhimillinen oivallus ja tunneäly, jotka ovat niin olennaisia ihmisten välisissä suhteissa.

Äärimmäisen tärkeä tekijä tekoälyssä, joka vaatii ikuista valppautta ja valvontaa, on tällaisen teknologian sotilaallinen käyttö. Minkä tahansa sotilasjärjestön keskeinen periaate on sitä vastustavien eliminointi. ”Epäinhimillisen” teknologian käytöllä on vakavia riskejä, sillä ihmisten tuhoamiseen tähtäävä aggressiivinen tekoäly voi aiheuttaa tuhoisia, odottamattomia ja käsittämättömiä seurauksia koko planeetan elämälle.

Monia muita näkökohtia voitaisiin ottaa huomioon tässä asiassa, joilla näyttää olevan vähemmän vakavia, mutta yhtä tuhoisia seurauksia ihmiskunnalle. Olemme rakentaneet sivilisaation teknologioilla, jotka sammuttavat valot, kun poistut huoneesta, tai huuhtovat automaattisesti wc:n, kun poistut. Jotkut pitävät näitä asioita positiivisina evoluution vallankumouksina. Silti tarve tuoda nämä teknologiat käyttöön on ihmisen epäonnistumisen ilmentymä. Emme tarvitse valoja, jotka sammuvat itsestään, emmekä wc-istuimia, jotka huuhtovat itseään. Tarvitsemme koulutusjärjestelmän, joka opettaa kunnioitusta muita ja luontoa kohtaan. Jotain, mikä toimii puolestamme, poistaa toisaalta vastuun meiltä ja toisaalta kääntää toimintamme vain itseämme kohti, ruokkien erilaisia itsekkyyden muotoja.

Näiden sanojen tarkoituksena on luoda parempi tulevaisuus siinä toivossa, että ne, joilla on kuulevat korvat, kuulevat.

Valon jalous ja tarkoitus tekoälyn käyttämisessä

Tekoälyn käyttöä ei tule demonisoida, vaan sitä tulisi hallinnoida keskitetysti ja jalostettuihin, rakentaviin, yhteiskunnallisiin ja epäitsekäisiin kaupallisiin tarkoituksiin. Vaikka ydinaseiden käyttöä on suhteellisen helppo hallita raaka-aineiden vaikeuden vuoksi (ne ovat usein helposti jäljitettäviä), tekoälyn kehittäminen, joka jää kenen tahansa käsiin ilman minkäänlaista kontrollia, on kuin käärmeen vapauttaminen kehtoon. Väestön on oltava asianmukaisesti valmistautunut tekoölyyn ennen sen laajamittaista käyttöönottoa.

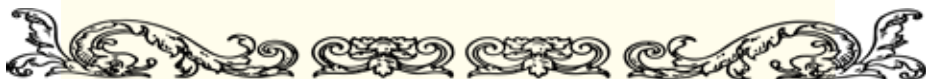
Vaikka tekoälyn käytöstä voi olla valtavaa hyötyä arkipäivän elämässä, sen kehitystä tulisi säännellä yhtä rajoittavasti, tai jopa rajoittavammin, kuin ydinaseita. Tällainen teknologia ei voi kuulua yhdelle valtiolle, vaan sen on oltava jaettu, yhdistäen ihmiset tasa-vertaisesti eikä sallien yhden olla toisen yläpuolella; muuten olisi parempi, ettei sitä olisi olemassa. Tieteellisessä yhteydessä - missä tietoisuuden käsite kamppailee vielä tulla esitellyksi - tekoöly on tällä hetkellä kaukana sielusta ja sen kyvyistä, jotka ovat niitä, mitä ihmiskunta tällä hetkellä eniten tarvitsee.

Loppujen lopuksi teknologia on työkalu, jota tulisi käyttää tulematta sen orjaksi; sen tulisi auttaa paluussa sielun luo, ei eristytymisessä kristallihäkkiin. Ihmisyys tarvitsee todellisia yhteisöjä, joissa kuljemme vieräkkäin, emmekä virtuaalisessa harhassa, missä kuvittelemme olevamme jotain mitä emme ole. Meidän on edistettävä teknologian sosiaalisesti myönteistä käyttöä, korostaen sen koulutuksellisia ja rakentavia mahdollisuuksia, jotta koko planeetan elämä voisi hyötyä siitä.

Näin ikuisuuden toissa yönä, kuin
suuri puhtaan ja loputtoman valon rengas,
täysin rauhallinen, ja kirkas;
Ja sen alla, Aika tunneissa, päivissä ja
vuosissa
Sfäärien ajamana
Kuin valtava liikkva varjo; jossa maailma,
Ja kaikki hänen polkunsu olivat heitettyinä.

- *THE WORLD*, HENRY VAUGHAN, 1650

Sisäinen luonto, kosminen luonto ja luonnollinen maailma

Ravitkaamme toivoa niissä ihmisissä, jotka voivat yhä tuntea syvän yhteyden luontoon, jotka voivat omistautua kauneudelle lukemalla rakentavia ja inspiroivia tekstejä, ja jotka voivat antautua meditaatiolle, introspektiölle ja henkisyiden viljelylle.

Kaikkea ei ole menetetty. Egoismin negatiivinen soveltaminen vetää alas kohti individualismia ja hetkellisten nautintojen tyydyttämistä, mutta tiedämme, että sielun ääni tekee itsensä kuulluksi niissä, jotka ovat jo ottaneet muutaman askeleen polulla.

Kuuntele sisäistä ääntä, joka ohjaa sinua sydämellisesti kohti epäitsekkyyttä ja ylevien mysteerien tavoittelua. Informaatioteknologia on

keino hankkia osa inhimillisestä kokemuksesta, mutta sen kehitystä ja käyttöä on ohjattava sisäisen henkisen luontomme, kosmisen luonnon ja luonnonviisauden mukaan.

Holistisen koulutuksen ja tieteen yhdistäminen ja niiden tulevaisuuden näkymät

Henkilökohtainen ja kollektiivinen evoluutio

Viisaiden esittelemät lait käyttävät usein mielikuvia, jotka voivat mahdollistaa yleisön objektiivisen ymmärryksen siitä, mitä ei voida järjestelmällisesti kuvailla tai käsittää. Näin ollen käytetään analogiaa, vertausta ja symbolia. Vaikka nämä työkalut ovat voimakkaita, ne tuovat mukanaan sisäänrakennettuja rajoituksia, jotka voivat olla

hedelmällistä maaperää väärinkäsityksille ja kiistoille niiden keskuudessa, joilla on fanatistisen siemen.

Siksi on tarpeen erottaa se, mikä kuuluu henkilökohtaisten uskomusten ja uskon alueelle - sisäiseen sfääriin - siitä, mikä liittyy yhteiskunnan toimintaan, ulkoiseen sfääriin. Henkilökohtaisessa, sisäisessä sfäärissä jokaisella on oltava vapaus uskoa siihen, minkä he ovat tulleet tietämään (harjoittelun kautta) olevan parasta omalle kehitykselleen. Mutta kollektiivisella tasolla on tarpeen tunnistaa sääntöjä, jotka ovat jaettu kaikkien kansojen kesken - muutama yksinkertainen sääntö, joka on ymmärrettävissä kaikille ja joka kunnioittaa jokaisen elävän olennon arvokkuutta planeetalla.

Kilpailusta yhteistyöhön

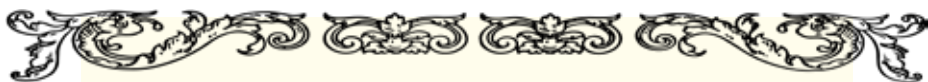
Liian kauan ihmiset eivät ole pystyneet jakamaan elämän iloja niiden kanssa, jotka eivät ajattele kuten he. Vallitseva paradigma modernissa yhteiskunnassa on ollut kilpailu, jossa yksilö tai ryhmä voittaa toisen. Yksi voittaa, toiset häviävät. Yksi iloitsee, toiset kärsivät. Kuinka rajoittunut tällainen lähestymistapa elämään voi olla! Mitä tapahtuisi, jos maapallon kansat sen sijaan omaksuisivat yhteistyöhön perustuvan lähestymistavan voittaakseen suuret haasteet, joita kohtaamme?

Valtavia haasteita odottaa meitä, mukaan lukien esimerkiksi: nälän vähentäminen maailmassa resurssien järkevän hallinnan avulla, hukkaa vähentämällä; ilmastonmuutoksen ja juomaveden

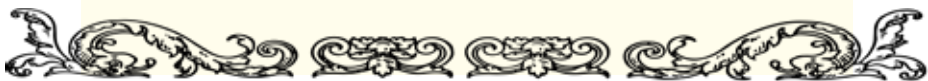
saannin haasteet; oikeudenmukainen lääkkeiden jakelu yleisiin sairauksiin, jotka vaativat niin monia henkiä; sekä tapoja generoida ja käyttää energiaa, joka on mahdollisimman paljon sopusoinnussa luonnon kanssa.

Liberaalien ja autoritaaristen hallintomallien voittaminen voisi mahdollistaa vapaan yksilöllisen kehityksen ja varmistaa, että kaikilla on elämän välttämättömyydet. Etäännyminen ajatuksesta, että henkilökohtainen täyttyminen mitataan taloudellisten eikä henkisten käsitteiden kautta, sekä parhaiden ratkaisujen määrittäminen maailman kasvavan väestön ruokatarpeiden tyydyttämiseksi maapallon kykyjen mukaisesti auttavat palauttamaan tasapainon käyttämättä tuotteita, jotka ovat haitallisia eläimille ja ihmisille.

Harkitkaamme myös ratkaisuja jätteen käsittelyyn; sellaisten hallintomuotojen löytämisestä, jotka voivat asianmukaisesti hallita omaisuutta välttämättä köyhyyttä; vähentämällä huumekauppaa ja järjestyntä rikollisuutta, jotka kukoistavat, kun ego pidetään erossa sielusta; taaten riittävä koulutus sivistyneiden, eettisten yhteiskuntien kehittämiseksi ilman että tarvitsee turvautua uskonnollisten polkujen elementteihin (joita jokainen voi seurata vapaasti); ja antaa jokaiselle mahdollisuus työskennellä sellainen määrä tunteja, joka antaa tilaa kehon, mielen ja sielun ravinnolle ja joka takaa oikean määrän aikaa henkisyydelle, ihmissuhteiden viljelylle ja harrastusten kehittämiseksi. Yhteistyö mahdollistaa pidemmälle menemisen, ja kaikki voittavat.

Sydämeni Jumala,
Jumala jonka olen
oppinut tuntemaan omalla
vaatimattomalla tavallani,
rauhan herra sieufussani,
sinä olet asettanut
minun suojelukseeni
mittaamattoman aarteen,
joka on arvokkaampi kuin
kulta, suurempi kuin suurin
rubiini maan päällä. Auta
minua piilottamaan se
Valon kirjani sisään, jotta
voin vaihtaa lahjaani muiden
kanssa läpi koko elämäni,
olipa se kuinka pitkä tai
lyhyt tahansa.

Ajan voittaminen

Planeettamme on rajallinen järjestelmä, jossa on rajalliset resurssit. Jos niitä hallitaan asianmukaisesti, maan tarjoamat resurssit riittävät kaikille, mutta eivät koskaan tarpeeksi niille harvoille, jotka keskittävät resursseja rajoitetuille alueille, riistäen toisilta mahdollisuuden nauttia niistä. Teknologinen kehitys, tietokonealustojen määrien räjähdys, robotisaatio ja nouseva tekoäly vievät vähitellen työpaikkoja pois ihmisiltä ja muovaavat samalla uusia. Nämä järjestelmien varakkaat omistajat rikastuvat entisestään, kun taas työntekijät ja työläiset kohtaavat yhä vaikeuksia päästäkseen käsiksi työhön ja ylläpitämään sitä. Tällä tavoin edetessämme rikkaiden ja köyhien välinen kuilu kasvaa vuosi vuodelta, erityisesti kun resurssit keskittyvät entistä enemmän harvojen käsiin.

Tästä huolimatta automaation laajeneminen voisi mahdollistaa ihmisille paljon vähemmän työskentelyä ja antaa heille mahdollisuuden omistautua jalommille elämän näkökulmille. Kuitenkin tämän toteuttamiseksi olisi välttämätöntä, että automaation luoma vauraus jaettaisiin tasaisesti väestön kesken. Tämä olisi suuri saavutus ihmiskunnalle, antaen sille mahdollisuuden omistautua sielun kutsulle eikä sille, mitä on pakko tehdä selviytyäkseen.

Ajan valloittaminen mahdollistaisi ihmisyydelle intohimoon pohjautuvien työpaikkojen kehittämisen, jopa sellaisten työpaikkojen, joita ei välttämättä tarvita markkinoilla, mutta jotka voivat silti olla tärkeitä ja säilytettäviä kaikissa tilanteissa; toisin sanoen työpaikkoja, jotka ovat tulevaisuuden kestäviä. Toisaalta ihmisten

tulisi säilyttää ja kehittää taitojaan, riippumatta tietokoneiden, robottien tai tekoölyn olemassaolosta, jotka pystyvät tekemään työn heidän puolestaan.

Maa ei ole vapaa kosmisista ilmiöistä, jotka voivat aiheuttaa äärimmäisiä seurauksia, ja pelkästään ulkoisten teknologioiden varaan luottaminen saattaisi johtaa siihen, että ihmiskunta menettää olennaista sopeutumiskykyä äärimmäisen tarpeen tapauksessa. Lisäksi, jos tiettyjä työtehtäviä voidaan korvata tekoälyllä, ihmiskunta riskeeraa menettävänsä tärkeitä vuosisatojen ajan hankittuja taitoja. Tekoäly poistaisi sen välttämättömyyden, joka on ihmisen ajattelun moottori, ne olosuhteet, jotka ovat johtaneet näennäisen satunnaisesti tärkeisiin löytöihin harmonisoitumalla kosmisten älykkyyksien kanssa, jotka ohjaavat ihmiskuntaa. Tätä olemassaolon näkökulmaa ei voi korvata millään ohjelmistolla.

Maailman kansalaiset – Uusi paradigma?

Tapahtuipa mitä tahansa, ihmisten on jatkettava pyrkimystään ymmärtää Kosmoksen lakeja. Meidän on jatkettava ihmiskunnan tilan parantamista tyytymättä mukavuuksiin, jotka voivat turruttaa ajattelua. Noiden nerokkaiden yksilöiden, jotka älykkyytensä avulla pystyvät näkemään sen, mitä muut eivät näe, ja jotka nykyään hyödyntävät omia resurssiaan jotka ovat tulosta heidän oman työnsä hedelmistä, on voitava ilmaista itseään löytämällä yhteisöltä tarvitsemansa resurssit. Jokaisen suuren teknologisen järjestelmän tulisi kuitenkin tulla yhteisön perinnöksi, jotta vaurautta voidaan todella

jakaa uudelleen ja säästää lukemattomien ihmisten arvokasta aikaa.

Lisääntyvän automaation ja tekoälyn avulla voitaisiin mahdollisesti irrottautua vähimmäistyöntien rajoitteista. Mikäli vauraus jaettaisiin asianmukaisesti, olisi mahdollista perustaa yleinen tulo, joka voisi taata kunnollisen elämän kaikille maailman kansalaisille, jopa ilman liiallista osallistumista siihen, mitä tällä hetkellä pidetään perinteisesti työnä. Jokaiselle yksilölle jäisi valinta 'työskennellä' enemmän ansaitakseen enemmän. Tällä tavoin ne, joita eivät motivoi erityiset taidot, olisivat kaukana köyhyydestä. Ne, jotka haluavat, voisivat 'työskennellä' sovitun lainmukaisen vähimmäisen ajan ja omistaa muun ajan sielunsa viljelemiseen ja sille joka antaa elämälle merkityksen yhteisössä.

Joka tapauksessa tällainen tuki ei voi olla olemassa ilman asianmukaista koulutusmuotoa, joka johtaa ymmärrykseen työn tärkeydestä yhteisön tarkoituksiin sekä henkilökohtaiseen täyttymykseen. Tämän uuden paradigman kautta voidaan avata uusi näkökulma inkarnoituneille sieluille, mahdollistaen heidän loistaa koko kirkkaudessaan omistautuessaan työhön, joka on todellisen intohimon ohjaama, ja vapauttaen luovuuden, joka hiljaa lepää monien sisäisissä olemuksissa.

Liberaali lähestymistapa mahdollistaa ihmisen täyden ilmaisun, mutta voi helposti johtaa huolen puutteeseen planeettaa ja tarvitsevia kohtaan. Ihmisen sielu kuiskaa täyden ilmaisun vapautta henkisellä tasolla, ja mikä tahansa rajoitus on pakottamista, mikä johtaa kansan huonoihin kokemuksiin. Toisaalta ihmisen lähempänä eläinkuntaa oleva puoli tarkoittaa, että lajin vaisto itsen säilyttämiseen taipuu pitämään kovalla työllä ansaitut resurssit omana etunaan.

Voitko muistaa sen onnen ja
tyytyväisyyden, jota tunsit sillä hetkellä,
kun tajusit, että sisälläsi oli jotain paljon
suurempaa kuin mitä olit koskaan
uskaltanut toivoa?

- RUUSURISTILÄINEN REFLEKTIO

Tästä syystä sosialistisen lähestymistavan ihanteet ovat liian usein historiassa sortuneet autoritarismiin, pakottaen ihmisiä jakamaan asioita ja hyödykkeitä naapureidensa kanssa ilman heidän täyttä ymmärrystään veljellisestä ja henkisestä siteestä, joka sitoo yhteen jokaisen elollisen olennon kosmisessa.

Eläminen harmoniassa

Eläminen harmoniassa yhtenä ihmiskuntana ei voi olla voimalla pakotettua, vaan sen on oltava jotakin, mikä rakennetaan asianmukaisen koulutuksen avulla, joka on suuntautunut henkisyteen eikä pelkkään käsitteellisyteen. Tämä koulutus perustuu kunnioitukseen lähimmäistä kohtaan ja tähtää parhaan tavan löytämiseen elämiseen harmoniassa luonnon kanssa.

Edistynyt sivilisaatio ei ole ainoastaan sellainen, joka on saavuttanut korkean teknologian tason, vaan sellainen, joka onnistuu elämään rauhanomaisesti ja mahdollisimman vähäisin vaikutuksin luontoon. Kansojen hallitusten on oltava täynnä syvää henkisyttä, joka ei heijastu mihinkään tällä hetkellä olemassa olevaan uskonnolliseen muotoon, vaan löytyy maallisten arvojen pohjalta, jotka perustuvat korkeaan etiikkaan, ja jotka ovat jaettu useiden kulttuurien kesken kyeten tiivistämään jokaisen ihmisen oikeudet ja velvollisuudet lähimmäistään, muita eläviä olentoja ja Maata kohtaan.

Liikkuaksemme kohti mainittua suuntaa on välttämätöntä asettaa sielun valo tutkimuksen keskiöön jokaisella olemisen alalla: humanistisella, poliittisella, tieteellisellä, uskonnollisella, taiteellisella ja kasvatuksellisella.

Uusi tiede kolkuttaa ovella. Viimeisen suuren tieteellisen harppauksen, kvanttimekaniikan, perustajat ymmärsivät saavuttaneensa niin syvällisen tason aineessa, että seuraava askel tieteessä ei voi välttyä sisältämästä inhimillistä tietoisuutta – ja tietoisuus, kuten ruusuristiläiset sen ymmärtävät, on ihmisen sielun ominaisuus. Taas kerran sielu on keskeinen käsite. Sen valo on napatahti, joka valaisee ruusuristiläisten tietä heidän suhtautuessaan ehdotettuun uudistukseen.

Tietoisuuden mysteerien kautta antiikin filosofit tulivat havaitsemaan periaatteita, jotka osoittautuivat tieteellisesti todistetuiksi vasta vuosituhansia myöhemmin. Tietoisuuden avulla on mahdollista tutkia kosmosta tavoilla, jotka ymmärretään vasta sen kokemisen jälkeen, koska mikään kuvaus ei pysty oikein välittämään sitä. Jotkut tieteenhaarat puhuvat moniulotteisuudesta, mikä on ehkä käsite, joka tulee lähimmäksi niitä mahdollisuuksia, jotka ovat edessämme.

Tulevien vuosikymmenten tieto suuntautuu poikkitieteelliseen lähestymistapaan: ei tieteidenväliseen, ei monitieteiseen, vaan poikkitieteelliseen, sillä se ei käsittele pelkästään yksittäisten tieteenalojen välisiä yhteyksiä, vaan pyrkii ylittämään ne luomalla uusia kokonaisuuskokonaisuuksia, jotka voivat käsitellä aiheita kokonaisuutena globaalisti, kokonaisvaltaisesta näkökulmasta ilman, että niitä lokeroidaan. Tämän saavuttamiseksi on tarpeen ymmärtää, että elementti, joka yhdistää jokaisen olemisen alan, on ihmisen sielu; ilman sitä mikään vetovoima tai ihmisen sisäisyyden ajatus kohti sitä, mikä korottaa ja yhdistää yhteen jumalalliseen konvergenssin keskukseen, ei ole mahdollista.

Ruusuristiläisen perinteen kestävä valo

Ruusuristiläinen perinne, jota ohjaavat ja hoivaavat ne, jotka ovat saavuttaneet Rose Croix -tilan, seuraa ihmiskunnan historiaa, toteuttaen työtään ihmisen henkisen osan ja jumalallisuuden lähentämiseksi. Vuosisatojen ajan ne, jotka työskentelevät osana sen tehtävää, ovat kärsineet suvaitsemattomuuden ja vainon vääryyksistä.

Pitkän työn kautta suuri vapaus voitettiin, mahdollistaen ruusuristin polun tiedon leviämisen ympäri maailmaa. Monet ovat kuulleet sielun kutsun, puhuen oman elämänsä kautta, jotka on omistettu muiden hyväksi. Tänään ei enää ole tarpeen piiloutua, ja voi vapaasti ilmaista vaikutelmansa. Ruusuristin Veljeskunnan opetuksen kauneus on jotain joka on jaettavaksi naapurin kanssa, huudettavaksi neljään tuuleen, yksinkertaisesti siksi, että se synnyttää onnea ja veljeyttä ja mahdollistaa kaikkien esteiden voittamisen, jotka synnyttävät jakoja ihmisten välille.

Mystinen kokemus on saavutettavissa. Kiitos ruusuristiläisen menetelmän, on mahdollista ymmärtää korkeamman hyvän olemassaolo, joka ylittää kaikki uskonnolliset, poliittiset ja elämäntapauskomukset, ja yleensä kaiken erottamisen, yhdistäen koko ihmiskunnan yhden lipun alle. Menneiden ruusuristiläisten työ kulkee kädestä käteen, sydäimestä sydämeen. Se jatkuu loputtomasti ja ja jatkuvasti läpi ajan ja tilan verkkojen, ammentaen kaikkien vilpittömien etsijöiden panoksesta, jotka ovat halukkaita edistämään ihmisyyttä.

Loppuajatukset

Jatkuva jumalallisen tarkoituksen etsintä

Mikä tekee meistä todella ihmisiä?

Monien tuhansien vuosien ajan filosofit, taiteilijat, papit, tieteilijät, historioitsijat ja muut ovat pyrkineet vastaamaan kysymykseen siitä, miten todella tuntee inhimillisyytemme. Monet ovat tavoitelleet tavalla tai toisella inhimillisen kokemuksen valtavuutta, kun taas toisille tuo kokemus pysyy saavuttamattomana tai näkymättömänä. Jotkut ovat onnistuneet luomaan sillan käsinkosketeltamattomaan. Kuvittele taidemaalari Van Goghin maalaus Tähtiyö (*Starry Night*): tähdet pyörteilevät, ja valo paljastuu eri tavoin.

Toisin kuin ne, jotka haluavat kuvata inhimillisyyden valtavuutta aineellisessa muodossa, ovat ikään kuin aina jahtaamassa karkuteillä olevan junan häntää, inhimillisen kokemuksen jatkuvasta monimutkaisuudesta johtuen. Sen sijaan mystikot ovat aina

pyrkineet kiertämään ulkomaailman monimutkaisuuden yksityiskohdat ja lempeällä sinnikkyydellä matkaamaan kohti kaiken alkuperää. Mystikot näkevät usein tämän halun yhdistyä Jumalallisen Olemuksen kanssa ihmisen olemassaolon perimmäisenä syynä, ja siksi heille on järkevää oppia saamaan vilahduksia sielunsa koko matkasta monien inkarnaatioiden yli.

Tämän vaivalloisen, mutta eepin matkan kautta elämästä elämään, jonka voimme rakkaudella omaksua ”Sielun Matkana”, sielupersonallisuus ei missään vaiheessa lepää lakkaamattomissa ponnisteluissaan laajentaa olemustaan ja tullakseen suuremmaksi ja hienostuneemmaksi monimutkaisuudessaan. Lisäksi sielupersonallisuus ei missään vaiheessa lakkaa haluamasta ilmaista, oman itsensä kautta, yhä enemmän suuremman Universaalin Sielun täydellisyyttä.

Universaali Sielu etsii aina mahdollisimman korkeaa ilmaisua inhimillisessä luonnossamme. Näin ollen olemme aina ”tulemassa olemiseen”. Toisin sanoen olemme aina saavuttamassa suurempaa tietoisuutta jumalallisesta läsnäolosta sisällämme, Sydämemme Jumalasta. Ehkäpä siksi olisikin parempi kutsua itseämme ”ihmiseksi tulemassa olemaan” sen sijaan kuin ”ihmisolennoiksi”.

Tämän suuren pyhyiden yksinkertaisin ja laajalti tunnetuin ilmaisu on nykyaikana tullut tunnetuksi sanalla ”Jumala”, sana, jolla on monia kuvauksia mutta joka yleisesti hyväksytään edustavan käsitettä Luojusta kaikkien luojien yläpuolella, Korkein Olento, jolla on korkein älykkyys, alkuperä kaikkien alkuperien takana – todellakin kaiken luojana, kaiken mitä on, kaiken mitä on ollut, ja kaiken mitä tulee olemaan.

Palataksemme mystikkojen erityiseen ymmärrykseen voimme perustellusti todeta, että inhimillisen kokemuksemme valtavuus löytyy parhaiten hiljaisesta, loputtomasta tietämisestämme tästä Suuremmasta Olennosta. Saavutamme tämän sielumme havainnoilla fyysisen, mentaalisen, emotionaalisen, psyykkisen ja henkisen olemuksemme osien vaiheista. Sen tulee olla kokonaisvaltaista: et voi eristää yhtä osaa olemuksestasi kaikista muista.

Käytännön esimerkkinä monet ihmiset nykyään saattavat kavahtaa ajatusta lukea Shakespearen näytelmää kannesta kanteen tai jopa katsoa sitä lavalla. Kuitenkin, jos he uppoutuisivat, ponnistelisivat ja pysyisivät sitoutuneina, voisi heille avautua koko maailma syvällisiä ja mystisiä käsitteitä - useat niistä ruusuristoläisiä käsitteitä. Tästä syvästä pohdinnasta he voisivat aistia sielun tietoisuutensa työssä, ja jopa oman egonsa, joka on sidottu aika-avaruudellisiin haluihin ja joka pitää henkistä ponnistelua ajanhukkana.

Syvän mystisen hiljaisuuden keskellä voimme sen sijaan etsiä suhdetta olemiseen, joka on tietoisesti kaikkialla läsnä, kaikkeen läpikunkeutunut. Toisin sanoen tulemme tuntemaan itsemme yhteydessä sen 'äärettömään olemisen tietämykseen'.

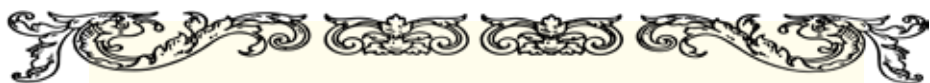
Aivan mahdollisesti ensimmäisen kerran, kun seurasit itsenäistä halua olla todella ihminen, tapahtui silloin, kun tunsit kaipuun seisoa pystyssä ollessasi vauva. Sinulla oli tämä ikivanha halu seisoa pystyssä, melkein kuin taimi, joka haluaa kohota ylöspäin avataksaan koko olemuksensa ilmaisun auringon valossa. Pystyssä seisominen antoi sinulle kyvyn liikkua ja siten ilmaista itseäsi muilla

tavoin. Kuvittele ensimmäinen askel. Tunne tämä hetki melkein kuin äärettömän pyhä osa olemustasi pyytäisi sinua nousemaan. Tämä on todella inhimillinen, melkein ikuinen hetki sekä keholle että sielulle. Symbolisesti nousette kuin aurinko, vaikka teillä kes- täisikin monta vuotta hallita täysin fyysinen pystyssä seisominen.

Jossain tässä pitkässä prosessissa saatat kokea toisen merkittävän hetken, ja tämä on se elämänvaihe, jolloin ensimmäistä kertaa löydät, että sinussa on pyhyyttä, suurempaa kuin koskaan kuvittelitkaan, prosessia voisi kutsua 'vihkimykseksi sielusi ruusuun'.

Tämä oivallus avaa sinut sielusi havainnoille ja siirtää tietoisuutesi arkielämän aika-avaruuden havainnoista kohti sielun ikuisempaa, ääretöntä elämää. Alat aistia piilossa olevaa jumaluutta kaikkialla, odottamassa, että paljastat sen. Jos kehität mystistä tietoisuuttasi, pystyssä seisomisen halu, joka alkoi lapsuuden itsessämme, jatkuu haluna nostaa itsesi kaikissa olemuksesi osissa ja huipentuu jatkuvana virtana henkistä tietoisuutta, joka tulee sielun laajenevalta horisontilta.

Ruusuristin uskomaton aarrearkku on kulkenut läpi vuosisatojen ja tullut nyt käsiisi. On sinun päätettävissäsi, mitä teet sen kanssa.

1600-luvun ruusuristiläisten filosofien piirin tapaaminen
LIBER LUCIS DRAAMA

RENÉ
DESCARTES:

Jos todella haluaisit olla
totuuden etsijä, Oeli *Andreae*,
on välttämätöntä että edes kerran
elämässäsi epäilet kaikkea, niin
pitkälle kuin mahdollista. Sanon
oppilailteni: Älkää yrittäkö voittaa
epävarmuuksia maailmassa;
voittakaa itsenne.

IHMISKUNTA:

Kuka olet sinä, joka puhut
sydämelleni, vaikka en näe sinua?

JOHANN
VALENTIN
ANDREAE:

Olemme sinun näkymättömiä veljiäsi,
ja voimme nähdä sydämesi halun.
Comenius, kerro etsijällemme Valon
kirjasta hänen käsissään.

COMENIUS:

Kiitos, rakas ystävä, *Andreae*, sillä
pimeys on valon poissaoloa; maailman
parantaminen vaatii enemmän valoa.

RENÉ
DESCARTES:

Äläkä unohda, että jos haluat elää rauhassa, muista motto: "Elääksesi hyvin, sinun on elettävä näkymättömänä", sillä mikään ei ole muinaisempaa kuin piilotetun valon totuus. Comenius, miten tietämättömyyden pimeys poistetaan?

COMENIUS:

Pimeyden poistaminen vaatii neljää kasvatuksen liekkiä: yleismaailmallisia kirjoja, yleismaailmallisia kouluja, yleismaailmallista korkeakoulua ja yleismaailmallista kieltä. Tämä on Valon kirjan tulevaisuus. Mitä sanot, Andreae?

JOHANN
VALENTIN
ANDREAE:

Tulkaa, veljeni, meditoikaamme Valon maailman näyttämöä. Liittykää meihin meidän pyhässä sanktumissamme, jossa sielusi paljastaa sinulle Valon kirjan. Meidän täytyy jatkaa oppimisen edistämistä. Ne, jotka opettavat muita, opettavat itseään.

Ad Rosam per Crucem Ad Crucem per Rosam

Neljäsataa vuotta sitten, elokuussa 1623, kriisin ja sodan ajan Euroopassa, Pariisin muureille kiinnitettiin kaksi pientä mutta kiehtovaa julistetta, jotka kertoivat “näkyvästä ja näkymättömästä” läsnäolosta kaupungissa ja tarjosivat yhteyttä etsijöille.

Kuka nämä julisteet sinne laittoi, jää piiloon, mutta varmasti hän oli joku ruusuristiläisten piireissä mukana ollut henkilö. Julisteet olivat kutsu niille, jotka etsivät totuuden valoa noina myrskyisinä aikoina.

Tämä Valon Kirja, Liber Lucis, heijastaa tuota niin kauan sitten annettua kutsua ja kantaa eteenpäin ruusuristiläistä valon, elämän ja rakkauden perinnettä koko ihmiskunnalle ja maapallollemme.

Sen tavoitteena on innostaa henkisiä etsijöitä pohtimaan mystisesti Valon luonnetta, vastaamaan joihinkin elämän ikivanhoihin haasteisiin ja saamaan vastauksia ajankohtaisiin kysymyksiin, kuten maapallon hyvinvointiin ja tekoälyn etiikkaan.

Ennen kaikkea se on muistutus meille kaikille askeltaa maailmassamme lempeästi ja käyttää upeaa inhimillistä luovuuttamme yhdistääksemme rakkauden valoon ja elämään kaikessa mitä teemme.

R + C

www.amorc.org

www.amorc.fi